The Latvian Newspaper for Canada and U.S.A.
Published Twice Weekly by the Daugavas Vanagi. — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone — EM 8-0792. Cable Address: Latamerika. Editor in U.S.A. — A. Zvērs, 90-16 Park Lane S. Woodhaven 21, N.Y., U.S.A. Tel. VI 6-7667
AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA
WEDNESDAY, OCTOBER 19, 1955

NOV - 3 1955

LATVIJA
AMERIKĀ

82./413. n-rs TREŠDIEN, 1955. GADA 19 OKTOBRĪ 5. GADS

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — apgāds Daugavas Vanagi. Redaktori: I. Vīksna, J. Vītols, A. Gailīte. Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. — EM 8-0792. Telegrammu adrese — Latamerika. ASV redakcija — Arnolds Zvērs, 90-16 Park Lane S. Woodhaven 21, N.Y., U.S.A. Tel. VI 6-7667. Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; par 3 mēn. $4.50; par 6 mēn. $8.50; par 1 gadu $16.00. Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.40; tekstā $2.80 par 1 colas telpu 1 slejā

Kara vēdas Vidējos Austrumos

VAI IZRAĒLA REAĢĒS?

AIZSARDZĪBAS KARA IESPĒJAS VIDĒJOS AUSTRUMOS

Rietumu sabiedrotie baidās, ka Izraēla varētu uzbrukt Ēģiptei, pirms pēdējā sāk saņemt Čechoslovakijā iepirktos ieročus un kara materiālus. Pašreiz Izraēla ir militāri spēcīgāka un labāk sagatavota nekā Vidējo Austrumu arabu valstis.

Vašingtonā. — Sav. Valstis un Anglija visā klusībā brīdina Izraēlu nemēģināt sākt „aizsardzības" karu pret Ēģipti. Tai pašā laikā sabiedrotie iesaka Izraēlas valdībai nepārsteigties ar Jordānas upes ūdeņu ievadīšanu savā territorijā, ja arabu valstis nepiekrīt Izraēlas plāniem kopējai Jordānas ielejas kultivēšanai.

Pirmajā gājienā Vidējos Austrumos Rietumu lielvalstis zaudēja, jo tām neizdevās atturēt Ēģipti no ieroču un kara materiālu iepirkšanas Čechoslovakijā. Tagad sabiedrotie baidās, ka Izraēla varētu uzbrukt Ēģiptei un mēģināt pēdējo militāri iznīcināt, pirms vēl Ēģipte nav saņēmusi komūnistu ieročus. Bez tam angļi un amerikāņi cenšas atrunāt Saudi Arabiju un Sīriju no sekošanas Ēģiptes piemēram iepirkt ieročus komūnistu bloka valstīs. Saudi Arabijai un Sīrijai, uzsākot savu armiju pastiprināšanu un modernizēšanu, tāpat kā tagad ar komūnistu ieroču palīdzību to gatavojas darīt Ēģipte, Izraēla varētu pārsteigties, kas jau tā saspīlēto Vidējo Austrumu stāvokli pasliktinātu vēl tālāk.

Pazīstot komūnistu nekaunību, nemaz nav jābrīnās par ziņām, kas saņemtas no Izraēlas, un proti, ka **padomju bloka valstis izteikušas gatavību ieročiem un kara materiāliem apgādāt ne tikai arabus, bet arī žīdus! Izraēlas atbilde komūnistu piedāvājumam esot bijusi negatīva: paskaidrots, ka Izraēla arī turpmāk paļausies uz Rietumu lielvalstīm.**

Sav. Valstis un Anglija, kas karu Vidējos Austrumos neieskata par neizbēgamu, tomēr rēķinās ar jaunāko, pielaižot iespēju, ka Izraēla patiesi varētu mēģināt uzbrukt Ēģiptei, pirms pēdējā saņem ieročus no komūnistiem. Par vienu no pirmajiem Izraēlas armijas mērķiem iespējamas ofensīvas gadījumā Rietumu sabiedrotie atzīst Akvabas šauruma atvēršanu Izraēlas kuģniecībai. Akvabas līcis ir vienīgā Izraēlas ostas Elatas izeja uz Sarkano jūru. Pēdējo mēnešu laikā minētā osta ir stāvējusi dīkā, jo Ēģipte to bloķē. Ēģiptes piekrastes artilerija, kas atrodas novietota Tiranas un Sarafias salās, pilnīgi pārvalda Akvabas šauruma, paralizējot Izraēlas kuģu kustību, līdz ar to sagraujot Izraēlas cerības paplašināt savu tirdzniecību ar Austrumāfriku un Dienvidāziju.

Spriežot pēc Rietumu lielvalstu rīcībā esošās informācijas, Izraēlas armija pašreiz esot labāk apbruņota, labāk apmācīta un izturīgāka, nekā Ēģiptes armija, tādēļ kara gadījumā nebūtu nekāds brīnums, ja žīdiem patiesi izdotos sasniegt Suecas kanāli un ieņemt Sinaijas pussalu.

Mēģinot atturēt Izraēlu no kara, Vidējos Austrumos, sabiedrotie cenšas žīdus pārliecināt, ka ieroču un kara materiālu sūtījumi no Čechoslovakijas nebūs tik lieli, ka tie militāro svaru kausiem liktu momentāni nosvērties arabu pusē. Bet tā ir tikai minēšana. **Vispār šai jautājumā līdz šim skaidri zināms, ir tikai viens fakts, proti, ka Ēģipte Čechoslovakijai jau ir iemaksājusi vienu miljonu mārciņu sterliņu ieroču iegādei.** No pirmajām ziņām varēja saprast, ka Ēģipte komūnistu ieročus iegūs apmaiņā pret savu kokvilnu. Tagad pierādījies, ka kokvilnu komūnisti ņems gan, bet tikai tad, ja tā būs iesaiņota komūnistu piegādātā iepakojumā, ko tie nepieciešamā ārzemju valūtā. Tālāk sabiedrotie Izraēlu mierina, ka apsolītie komūnistu ieroči varētu Ēģiptē arī nepienākt, ka pazīstot komūnistu tirgošanās paņēmienus, arabiem var pienākt tikai viens sūtījums, pēc kura padomju blokam tirdzniecības līgums ar Ēģipti var pavisam „iziet no prāta..."

DEMOBILIZĀCIJAS JOSLAS EIROPAS AUSTRUMOS

Sav. Valstis, Anglija un Francija vienojas par kopīgu plānu Vācijas apvienošanai un Eiropas drošības garantēšanai

Londonā. — Vācijas apvienošanas jautājums Rietumu pasaules acīs vēl joprojām ir svarīgākais sarunu temats galdāmai ārlietu ministru konferencei Ženēvā. Labi pazīdami Padomju Savienības izturēšanos gadījumos, kad darba kārtībā tiek ierosināta Vācijas apvienošanas problēma, Rietumu sabiedrotie tagad ir izstrādājuši jaunu plānu cerībā, ka tas atradīs atzīšanu Maskavā.

Rietumu plānā paredzēta bruņoto spēku samazināšana apvienotās Vācijas abās austrumu robežas pusēs. No Padomju Savienības Rietumi sagaida, ka tā tādā gadījumā piesliesies Vācijas apvienošanai un apvienotas Vācijas līdzdalībai Ziemeļatlantijas organizācijā — ja vien vācieši paši to vēlēsies. Rietumu lielvalstis tur īkšķus cerībā, ka Padomju Savienība akceptēs arī viņu 14 valstu drošības paktu, kā papildus garantiju pret apvienotās Vācijas agresijas iespējām pret Padomju Savienību.

Ja 14 valstu drošības pakts Padomju Savienībai vēl neliksies pietiekama drošības garantija, Rietumu lielvalstis spers savu pēdējo piekāpšanās soli un, proti, piedāvās savu jauno plānu bruņoto spēku samazināšanai apvienotas Vācijas austrumu robežas abās pusēs. Sabiedroto plānā paredzēts, ka ar laiku Eiropas austrumos resp. Austrumvācijā, Rietumpolijā un Rietumčechoslovakijā tiks izveidotas demilitarizācijas joslas.

14 valstu drošības paktā, ko sabiedrotie gatavojas parakstīt drošības garantēšanai Padomju Savienībai, ietelp arī komūnistu bloka valstis. Austrumeiropu pārstāvētu Polija, Čechoslovakija, Padomju Savienība, Ungārija, Rumānija un Bulgārija, kamēr Rietumu pasauli reprezentētu Sav. Valstis, Anglija, Kanada, Francija, Italija, Beļģija, Holande un Luksemburga.

Bruņoto spēku samazināšanas plāns abpus apvienotās Vācijas austrumu robežai Rietumu militāriem lietpratējiem, jo sevišķi frančiem, liekas kā tīss likteņa kārdinājums un komūnistu agresijas skubināšana. Vispār apvienotās Vācijas austrumu robežu ieskata par karstāko punktu visā Eiropā, vismaz tekošās paaudzes laikā.

Viens no nepārtrauktiem austrumrobežas nemiernu cēloņiem būtu apvienotās Vācijas prasības pēc territorijām aiz Oderas un Neisas upēm, kas tagad atrodas Polijas pārziņā un par kuru pievienošanu Vācijai Padomju Savienība negrib ne dzirdēt. Vēsturisks iemesls, kādēļ Padomju Savienība pretojas Vācijas apvienošanai, ir tieši pēdējās prasības pēc pdu rokās esošās territorijas atgūšanas. Kā zināms, Rietumvācijas kanclers Ādenauers nekad neaizmirst atgādināt, ka Potsdamas konferencē Polijai norakstītā zeme joprojām ir Vācijas territorija.

SŪTNIS Dr. A. SPEKKE APSPRIEŽAS PAR POLITISKO STĀVOKLI

13. oktobrī Latvijas sūtnim Dr. A. Spekkem Vašingtonā bija saruna ar sūtni O. Grosvaldu un Apspiesto Nāciju organizācijas pr-di V. Māsēnu, kas arī bija ieradies Vašingtonā. Tās pašas dienas vakarā sūtnis A. Spekke ar kundzi rīkoja pieņemšanu par godu sūtnim O. Grosvaldam. Tajā piedalījās arī Lietuvas sūtnis Žadeiķis, bij. Polijas sūtnis Lipskis, bijušie un pašreizējie latviešu diplomāti u. c. viesi.

15. oktobrī sūtnis A. Spekke rīkoja brokastis Komitejas Latvijas brīvībai locekļiem, lai pirms Ženēvas konferences apspriestos par politisko situāciju un event. soļiem Latvijas lietas aizstāvēšanai. Piedalījās A. Klīve, A. Blodnieks, Ā. Bērziņš, O. Rancāns, kā arī sūtniecības padomnieks A. Dinbergs.

LIELĀ TALKA BĒRZAINĒ BEIGUSIES

29. septembrī Bērzainē beidzās šīs vasaras darba talka, kurā pārmaiņus piedalījās kapt. Apiņa un kapt. Robiņa inženieru vienības, strādājot kopsummā vairāk nekā četrus mēnešus. Talkas darba plānā ietilpa saimniecības ēkas kapitālremonts, jaunas garāžas un vistu kūts būve, kā arī sīkāki remonta darbi dzīvojamā ēkā, ceļu nostiprināšana u. tt.

Talkas noslēguma dienā Bērzainē ieradās DV priekšnieks V. Janums kopā ar CV prezidija locekļiem, lai pateiktos talciniekiem par ļoti sekmīgi veikto darbu. Talciniekiem par godu rīkotajā alus vakarā abiem vienību komandieriem pasniedza organizācijas atzinības rakstus. Uzrunā pulkv. V. Janums pateicās ASV armijas vadībai un darba vīriem par pūlēm un ziedoto laiku. Bez šīs talkas DV organizācija saviem līdzekļiem vien nebūtu iespējusi izdarīt tik lielas pārmaiņas invalidu mītnes izveidošanā. Atbildes runā kapt. M. Robiņš uzsvēra DV organizācijas nozīmi bij. latviešu karavīru vienības saglabāšanā un lielās rūpes, kādas DV veltījuši latviešu invalidu aprūpei. R. uzsvēra, ka darba vīri strādājuši ar lielu prieku, atzīdami Bērzaini par īstām latviešu mājām svešumā. Vakars pagāja dziesmās un draudzīgās sarunās.

Nākamā rītā kapt. Robiņa vīri gaŗā transporta kolonnā atstāja Bērzaini, solīdamies nākamā vasarā tur atkal atgriezties, lai veidotu to vēl skaistāku — katrs, kas Leinhaldenas nogāzēs vadījis tikai dažas dienas, šo vietu iemīļo. It sirsnīgi darba vīrus izvadīja Bērzaines invalidu saime. Talciniekiem rindās strādāja arī krietns skaits invalīdu, kas kara un gūsta gaitas bija vadījuši kopā ar Bērzaines iemītniekiem.

Talciniekiem aizbraucot no Bērzaines, DV priekšnieks V. Janums pateicās darba vīriem par ļoti sekmīgo darbu. Attēlā DV priekšnieks V. Janums (vidū) atvadās no kapt. M. Robiņa, blakus pēdējam talkas būvdarbu vadītājs vltn. Riekstiņš un CV aprūpes nozares vadītājs A. Bērziņš. Talkas noslēgumā Bērzainē notika alus vakars (pa kr.). Attēlā DV pr-ks V. Janums (vidū) uzrunā vakara dalībniekus, atzīmējot šīs vasaras darba talkas lielo veikumu. No viņa pa kreisi 8252. inž. vienības komandieris kapt. M. Robiņš, pa kreisi būvdarbu vadītājs vltn. Riekstiņš, sēž DV Rietumvācijas valdes kasieris A. Mežals Preisa uzņ.

FRANCIJA IECEĻ MAROKAS TROŅA PĀRSTĀVJUS

Nacionālisti nav apmierināti ar Francijas valdības rīcību

Turpinot iecerētās Marokas reformas, ministru prezidenta Fora valdība, kas var sabrukt jau tuvāko dienu laikā, iecēla sultāna Ben Arafas vietā 4 vīru komiteju Marokas troņa reprezentēšanai.

Parīzē. — Kaut gan politiskās domstarpības Ziemeļafrikas jautājumos ministru prezidenta Fora valdības stāvokli ir padarījušas ārkārtīgi nedrošu, pēdējā tomēr ir nolēmusi turpināt savas iecerētās reformas Marokā. Sekojot iepriekš izstrādātajam plānam, pēc kura Marokai tiktu dota pirmā valdība, Francija cenšas sadarboties ar Marokas nacionālistiem, lai tā mazinātu nepārtraukto saspīlējumu, bruņoto sacelšanos un asinsizliešanu, kas pēdējos mēnešos franču Maroku ir ierāvušas visas pasaules uzmanības centrā.

Francijas valdībai Parīzē grīļojoties, pirmais posms ceļā uz Marokas reformām ir paveikts. Franču ieceltais, Ziemeļafrikas franču kolonistu atbalstītais un Marokas nacionālistu nīstais sultāns Ben Arafa ir atstājis savu troni un pārcēlies uz dzīvi Tanžērā. Par spīti ārkārtīgai opozicijai franču aprindās Ziemeļafrikā un parlamentā Parīzē ministru prezidents Fors tagad ir paspējis paveikt arī reformu ceļa otro posmu, iecelot četru viņu komiteju vakantā Marokas troņa reprezentēšanai.

Troņa pārstāvju komitejas pienākums būs sastādīt pirmo Marokas valdību, kas nekavējoties uzsāks sarunas ar Francijas valdību par ilgāku pašnoteikšanās tiesību piešķiršanu Marokas protektorātam. Francijas valdības plānos paredzēts, ka ar laiku Marokā visa noteikšana tiktu atstāta marokāņu rokās, „kas brīvprātīgi turpinātu visciešākās saites ar Franciju."

Kaut arī Francijas ministru prezidents Fors dara visu iespējamo, lai saglābtu franču stāvokli Marokā, tas viņam nenākas viegli. Jārēķinās ne tikai ar dažādo franču politisko partiju šaudīgo nostāju, bet arī ar Marokas nacionālistu ārkārtīgo nelokāmību, lai neteiktu spītību, attieksmē pret Fora centieniem paēdināt vilku, atstājot kazu dzīvu.

Francijas valdība solījās atcelt sultānu Ben Arafu, viņa vietā iecelot troņa pārstāvju komiteju. Ar lielu kavēšanos un lielu klibošanu Francijas valdībai beidzot ir izdevies veikt savu solījumu. Bet tieši tad, kad varētu sākt domāt, ka Marokas nemieru plūdi ir ievadīti mierīgākā gultnē, nacionālisti paziņo, ka ar Francijas valdības troņa pārstāvju izvēli viņi nav apmierināti un ka tādēļ, ar minēto komiteju nesadarbosies. Komitejas uzdevums ir pirmās Marokas valdības sastādīšana, bet bez nacionālistu atbalsta šādai valdībai nebūtu nekādas praktiskas nozīmes.

Nākamais gājiens tiek atstāts Francijas valdībai — ja vien Francijai līdz nedēļas beigām vēl būs sava valdība — tā var vai nu turpināt līdzšinējos plānus, ignorējot nacionālistu neapmierinātību vai, vēlreiz piekāpjoties, mainīt troņa pārstāvju komiteju.

KRIMAS KONFERENCE BEZ MOLOTOVA

Kremļa vīri kaldina jaunās taktikas plānus

Sevastopolē Padomju Savienības ministru prezidents Bulgāņins, komūnistu partijas pirmais sekretārs Chruščevs un augstākie padomju valdības pārstāvji pārrunā galdāmo ārlietu ministru konferenci Ženēvā. Ideoloģisko jautājumu nepraša, ārlietu ministrs Molotovs, konferencē nav redzēts

Maskavā. — Ministru prezidents Bulgāņins, komūnistu partijas sekretārs Chruščevs, kā arī cīti augstākie padomju valdības pārstāvji, militāros un saimnieciskos lietpratējus ieskaitot, pagājušā nedēļā uzsāka sarunas par dažādiem politiskiem jautājumiem, no kuŗiem kā zīmīgākie jāmin 27. oktobrī gaidāmā ārlietu ministru konference Ženēvā, prezidenta Eizenhauera pēdējā vēstule maršalam Bulgāņinam atbruņošanās jautājumos un nākamā gada februārī paredzētais komūnistu partijas 20. kongress. Ļoti zīmīgi, ka Sevastopoles sarunās iztrūka Padomju Savienības ārlietu ministrs Molotovs, kas nesen publiski atzinās, ka šī gada 8. februārī Augstākajā padomē pielaidis kļūdu, definēdams komūnistu ideoloģiju.

Maršala Žukova un admirāļa Kurzņecova piedalīšanās sarunās liek domāt, ka Padomju Savienības valdības priekšspēlē Ženēvas konferencei pārrunāti prezidenta Eizenhauera atbruņošanās priekšlikumi, jo sevišķi prezidenta pēdējā, maršalam Bulgāņinam adresētā vēstulē minētais piedāvājums pārdomāt padomju plānus, kas paredz abpusēju atbruņošanās pārraudzības inspektoru novietošanu stratēģiski svarīgās ostās un satiksmes centros. Atbruņošanās starp citu ir arī viens no galvenajiem jautājumiem, ko iztirzās 4 lielvalstu ārlietu ministru konferencē Ženēvā.

Ārlietu ministra Molotova zīmīgā atzīšanās par kļūdīšanos ideoloģijas definēšanā un viņa iztrūkums Krimas konferencē Rietumu diplomātiem liek domāt, ka komūnistu partijas 20. kongresā Padomju Savienības valdība atkārtoti deklarēs, ka sociālisms Padomju Savienībā jau ir sasniegts un ka tagad valsts ir nobriedusi, lai spertu nākamo soli uz pilnīgi komūnistisku iekārtu.

Līdz šim Padomju Savienības valdības konferencē Sevastopolē par vienu no lielākajiem un „atklātākajiem" runātājiem ir izrādījies komūnistu partijas pirmais sekretārs Chruščevs, kas atzinās, ka padomju administrācijas sistēmā vēl joprojām ir bezgala daudz kļūdas pamanīt pie laika.

*

Krimas konferences laikā maršals Vorošilovs Sevastopoles pilsētai pasniedza sarkano karogu, atzīmējot pilsētas varonīgo aizstāvēšanos pret franču un angļu uzbrukumu Krimas kara laikā pirms 100 gadiem! — Tāpat arī varonīgās cīņas pret Hitlera armijām Otrā pasaules karā.

Gleznotājs J. Tīdemanis

savas ceļojošās izstādes turpinājumā dosies uz St. Katarīnu, kur atklās darbu skati piektdien, 21. oktobrī, plkst. 18, 148 Niagaras ielā. Izstāde būs tur atvērta arī sestdien un svētdien, bet nākošajā nedēļas nogalē tā turpināsies Niagarā, pēc tam pārcelsies uz Vindzoru.

Amerikas Vēstnesis sāk savas gaitas

Pēc ilgas gatavošanās un vairāk kā gadu ilgstošas reklāmas ar 11. oktobŗa datumu savas gaitas sācis jauns latviešu laikraksts — Amerikas Vēstnesis. Kā galvenais redaktors to paraksta LPB centrālās valdes priekšsēdis Olgerts Liepiņš, bet kā izdevējs minēts ne vairs Preses biedrība, kā to sludināja līdz šim, bet gan paju sabiedrība Amerikas Vēstnesis. Bez galvenā redaktora minēti vēl vesela rinda citu — Kanadas latviešiem labi pazīstamais mag. iur. Alberts Kalniņš (ārlietas), prāv. A. Birnbaums (baznīca un reliģija), Dr. D. Bīskaps (tautas veselība), mag. iur. Ed. Lapiņš (tiesības), A. Raidonis (Latgales lietas), A. Beķeris (sports), Dz. Zeberiņa (ģimene un māja), H. Bergs (jaunatne), R. Maurs (tēlotāja māksla), komp. V. Ozoliņš (skaņu māksla).

Bez tam pirmajā numurā plaši ar viņešu zīmējumiem reprezentējas J. Deksnis, lasāmi arī Ž. Unāma un A. Krodera vārdi.

Salikums jaunajam laikrakstam, kas savu pirmo paraugnumuru ietilpinājis 8 lpp., stingri prāvs, tā ka atvieglos lasīšanu arī veciem ļaudīm, bet trūkst vēl daudz latvisko zīmju, tā kā tekstā jāsaduŗas ar nepilnībām. Laikraksta ideoloģisko virzienu ievadrakstā nospraudis pats šefredaktors, skaistos vārdos apliecinādams daudz labu nodomu, atliek tikai gaidīt, kādā veidā tie piepildīsies darbos.

NJUORKAS DAUGAVAS VANAGU **vīru koŗa KONCERTS**
BR. SKULTES vadībā ar solistu H. LŪSES un A. BĒRZKALNA piedalīšanos notiks 29. oktobrī Toronto
CENTRĀLĀ TECHNIKUMA ZĀLĒ, 275 LIPPINCOTT ST. SĀKUMS PLKST. 8 VAKARĀ

LATVIJA

Draugi grib mūs asimilēt,
Ienaidnieki grib mūs iznīcināt,
Bet mēs gribam palikt latvieši.
Archibīskaps T. GRINBERGS

BAIGĀ KLŪDA

Brīvība un augstais dzīves līmenis tiesiskajās valstīs, nabadzība un verdzība padomju zemēs — cilvēka domāšanā un praksē ir nesavienojami pretstati. Tāpēc arī boļševikiem nepieciešams dzelzs aizkars, aiz kuŗa brīvo tautu pilnvērtīgā dzīve jānoslēpj, lai to neredzētu „jaunās pasaules" nejēdzībā asinīm aptrieptās tautas. Tas nozīmē, ka abu šo pasauļu — brīvības un verdzības — miermīlīga cilvēciska sadzīvošana nav un nebūs iespējama. Tāpēc, lai ar varmācību noturētos pie varas, boļševikiem pēc iespējas ātrāk jātiek valjā no brīvajiem, viņu iekārtai kaitīgajiem kaimiņiem — jāiekaro pasaule.

Visbīstamākais boļševisma ienaidnieks ir lielās un saimnieciski spēcīgās demokratijas, kāpēc arī Kremļa vīru triecienu smaguma centrs tiek vērsts pret tām. Tikai tad, kad šie brīvības kolosi būs sagrauti un paklauti terroram, zvērīgā Staļina epigoni būs droši, ka viņus tik drīz vēl nepakārs.

Boļševiku centienus iekarot pasauli, šķiet, vislabāk bija sapratis austriešu izcelsmes bij. „gefreiters," kuŗš Maskavas ofensīvai aizšāva šķēpu priekšā. Taču „pašu cilvēki," jūklī uz iespējamā un neizbēgamā robežas zaudējuši orientēšanās spējas, viņu „nosita." Un rezultātā boļševiki ieguva Viduseiropu ar Balkāniem, Austrumvāciju un milzīgo Ķīnu, paverot sev vārtus pasaules iekarošanai.

Kopš tā laika šī iekarošana visāda veida variācijās kļūst aizvien intensīvāka. Arī „koeksistence," ko boļševiki 18. jūlijā panāca Ženēvā, ir viena no šīm visdrāmatiskākajām variācijām.

Nepārtraukti veicot grandiozos sagatavošanas darbus pasaules galīgai iekarošanai, boļševiki saimnieciski izpumpējās un viņu tiranizētajās tautās izraisīto pretestību vēl vairāk sakāpināja: aukstā revolūcija, ka jau minēju iepr. rakstā, sāka attīstīties daudz straujāk, nekā varmākas to bija gaidījuši. Un ja nu naidam pret iekārtu vēl pievienotos bads, kā tas būtu varējis notikt nākošajā pavasarī, tad Chruščeva un Bulgāņina dienas varētu būt arī skaitītas. Lai no tā glābtos, boļševiki 38.valdīšanas gadā bija spiesti meklēt izeju, proti: celt apspiesto cilvēku dzīves standartu.

Liekas, arī šoreiz viņi pareizi aplēsuši: ja cilvēks būs kārtīgi paēdis, apģērbies un gulaī ieguvis mīkstāku cisu maisu, dabiski, arī sirds kļūs mīkstāka un pasīvā pretestība vismaz uz laiku atslābs.

Tāpēc, vadoties ar nemaldīgajām kapitālistu psiholoģijas pazinēja Ļeņina tezēm, kuŗas, apvienojot vispārējā, varētu formulēt ar veco sakāmvārdu „Par naudu velns dauco." Staļiņa mantinieki nolēma visu vajadzīgo standarta celšanai iegūt no Rietumu „kapitālistiem," jo pašu spēkiem to veikt nav vairs iespējams. Un, lūk, šis nu būtu, „koeksistences" svarīgākais punkts.

Iecerējums arī brīnumātri īstenojas. Tūdaļ pēc Ženēvas konferences sākās Rietumu senātoru un ministru „svētceļojumi" uz sarkano Meku. Rezultātā — no ASV jau nopirkti 300.000 to kukurūzas un no Kanadas tiek pirkti miljoni bušeļu kviešu, miljoni mārciņu sviesta.

Tātad boļševisma mākslīga barošana jau sākusies. Un jo vairāk tuvosies pavasaris, jo rijīgāks kļūs sarkanais pūķis: par lētu cenu uz kredita pievāks ne tikai brīvās pasaules labību un sviestu, bet arī rūpniecības pārpalikumus. 30 milj. to labības iztrūkums jau nodrošināts, sekos tekstilijas un mašīnas. Pēdējās uzstādīs un lauksaimniecības techniskos paņēmienus pamācīs Rietumu speciālisti utt. Ar to boļševisms tiks glābts otreiz. Bet apspiesto tautu baismīgais liktenis tiks atkal apzīmogots uz vairākiem gadiem. Ceka ar 400.000 MVD vīriem, kuŗi no režima nedrīkst atrauties, jo tad tauta viņus nolinčotu, savu kaina asinsdarbu darīs pēc labākās apziņas vēl daudzus gadus.

Padomju tautas, kas aizvien vairāk attālinās no partijas līnijas, un 2. pasaules kara padošanās morāles līmeņa sarkanarmija, boļševikus spiež izvairīties no kara ar brīvo cilvēci. Kamēr padomju cilvēks nav atkal smagi piemuļķots (ja tas vēl varēs notikt), karš Kremļa valdniekiem būtu lēciens bezdibenī, ko viņi arī labi saprot. Bet viņi saprot arī to, ka ar pasaules iekarošanu vilcināties daudz nevar, kāpēc spiediens jāuzbulto citā veidā.

Un, lūk, brīvās tautas, kuŗas boļševismu uz savu kaklu nav vēl izbaudījušas, pret sarkanajām briesmām ir stipri vienaldzīgas. Un kamēr šinīs tautās būs Fuksi, Berdžesi, Meklīni, Raseli, Kandiji u. d. c. nodevēji un apmātie, tikmēr eerības graut brīvās valstis no iekšienes būs vislabākās. Tāpēc arī 5. kolonnas saņēmusas pavēli pastiprināt darbību visos pagrīdes un virsgrīdas virzienos, īpaši lielajās demokratijās. Šis ir „koeksistences" otrais punkts.

Apmainoties vīsādām delegācijām un tūristiem, boļševiki uz ārzemēm sūtīs tikai savus izlases čekistus, kuŗi, izmantojot brīvā cilvēka labo ticību, izspiegos visu, ko Kremlis vēl nezinātu. 5. kolonnas no viņiem tiešī saņems Maskavas instrukcijas un pavēles, kur, kad un kā kūdīt, rīkot streikus, spridzināt, slepkavot... Pirmā asins izliešana ASV jau notikusi Ņukestlas pilsētiņā policijas un demonstrantu sadursmē. Un tā, ar Chruščeva „miera smaidu" uz lūpām, boļševiku aģenti savus briesmu darbus veiks arvien sekmīgāk. Kremļa vīri labi zina no pieredzes, ka smaidot ticīgajam var piekļūt vistuvāk un dunci iedurt mugurā visdziļāk.

Un parallēli tam „koeksistences" aizsegā turpināsies un pastiprināsies gan aukstie, gan karstie kari, kā tas jau noticis visus šos gadus un pašlaik notiek Ziemeļafrikā, Palestīnā u. c. Ieroču pārdošana arabiem liecina, ka boļševiki gatavojas jaunam „slepenam lēcienam, no kuŗa atkal kaut kur, kaut kas kritīs un vairs nepieccelsies.

Rezumējot sacīto, jāatzīst, ka „jaunās pasaules" — bruņotas nabagmājas cēlējiem „koeksistence" būs īsti stachanoviska brīvās cilvēces piecgade ne tikai saimnieciski, bet arī politiski. Dallesa kungs nesen Apv. Nācijās pieprasīja pat 10 gadu miera periodu. Nav šaubu — to viņš arī dabūs, ja vien Kremļa vīriem tik ilgs laiks būs vajadzīgs, lai sagatavotos lielo, bagāto demokratiju pārvēst drupu kaudzē.

Arī tas jāatzīst, ka 18. jūlijs Ženēvā boļševikiem pēckara gados bijusi vislielākā triumfa diena, jo — brīvā cilvēce izdarīja baigu politisku kļūdu, kādu vēsture vēl nepazīst. Ja prez. Eizenhauers nebūtu boļševikiem piedāvājis ASV militāros plānus, kuŗi Chruščevam jau zināmi, bet, izmantojot savu autoritāti, brīvās tautas būtu aicinājis mobilizēt visus spēkus cīņai un izolēt boļševismu, tad liela daļa sarkano briesmu šodien būtu jau garām.

Bet, diemžēl, notika pretējais: 3 lielie Ženēvā pavēra cilvēces brīvības templa durvis un pa tām, zemu klanīdamies, miera eņģeļa vietā svētnīcā ielaida sarkano daimonu.

Varbūt 27. oktobrī turpat Ženēvā vēl atjēgsies?...

J. V-LS

LATVIEŠIEM DIENVIDAMERIKĀ PAVĒRTS CEĻŠ UZ KANADU

V. Kaļiņš saņēmis ministra Pikersgilla labvēligu vēstuli

Mēs jau atzīmējām, ka 20. septembrī Immigrācijas ministrs J. W. Pikersgills pieņēmis audiencē māc. A. Lūsi un Vili Kaļiņu, pārrunājot arī iesalušo 12 latviešu ģimeņu iecelošanas lietu Kanadā. Iespējas šiem tautiešiem izcelot bija sācis gādāt V. Kaļiņš 1951. g., kā toreizējais Latviešu nacionālās apvienības Kanadā biroja vadītājs. Tanī laikā Kanada bija plaši pavērusi durvis iecelošanai. Pat draugs varēja izsaukt draugu uz Kanadu no ikkuŗas vietas brīvā pasaulē. Arī mūsu pašu sirdis vēl bija siltas un devīgas, Marisa Vētras pasākto immigrācijas palīdzības darbu varēja turpināt, jo LNAK ienāca līdzekļi šī darba veikšanai. Bet tad piepeši atsala mūsu sirdis, un mēs kļuvām dolaru vergi, tāpat kā daudzi citi šīs bagātās zemes iemītnieki. Apsīka līdzekļi, apsīka palīdzības darbs.

1952. gada jūnijā Kanada izdeva jaunu Immigrācijas likumu un instrukcijas, kas iecelošanu stipri ierobežoja. No D.-Amerikas tā bija pilnīgi slēgta, izņemot tuvus radus.

V. Kaļiņš pēc tam izdarīja vairākus iesniegumus Immigrācijas departamentam, bet tie visi beidzās ar nenoteiktiem solījumiem. Tikai tagad izdevies šo situāciju grozīt, un ministrs J. W. Pikersgills savā 6. oktobŗa vēstulē paziņo, ka iesalušās lietas cels dienas gaismā un minētām personām atlaus iecelot, ja tās iztur immigrācijas pārbaudi un tām ir sponsori Kanadā.

Pārrunās ar ministru māc. Lūsis un Kaļiņš norādīja, ka latvieši uz D.-Ameriku celojuši apstākļu un baiļu spiesti, jo sākumā ceļš uz Kanadu un ASV vēl nebijis pavērts. Latvieši D.-Amerikā jūtas vīlušies un nevar iedzīvoties. Vispirms jau klimats ir karsts un neparasts. Bez tam dzīves standarts, paražas un visa apkārtne iecelotājam no Ziemeļeiropas ir sveša. Ir grūti vai pat neiespējami dot bērniem labāku izglītību, ko latvieši tik labprāt grib darīt. Ministrs apsolījās apsvērt arī šo latviešu iecelošanas iespēju.

Savā iepriekš minētā vēstulē Immigrācijas ministrs paziņo, ka atļaus iecelot visiem latviešiem no D.-Amerikas, kas tur ieradušies kā Otrā pasaules kaŗa bēgļi. Protams, tiem jāiztur Immigrācijas noteikumos paredzētās pārbaudes, tāpat vajadzīgs darbs un sponsors Kanadā. Tas ir liels panākums un neparasta labvēlības parādīšana. Nav arī ticams, ka tā atkārtosies. Tāpēc tautiešiem D-Amerikā to vajadzētu bez kavēšanās izmantot. Neaizmirsīsim mūsu veco sakāmvārdu „Vajaga kalt dzelzi, kamēr tā vēl karsta." Kas zina, varbūt jau pēc gada durvis aizveras pavisam. Tad paliek vienīgi ceļš atpakaļ uz Eiropu un no turienes uz Kanadu. Bet tas ir dārgs un nezinās pilns.

Mūsu ieteikums ir — draugiem Kanadā informēt paziņas D.-Amerikā, lai neviens nejustos vīlies par šīs iespējas neizmantošanu neziņas dēļ. Mēs tieam, ka šīs akcijas realizēšanās nāks talkā visi Kanadas latvieši, draudzes un organizācijas.

JĀKĀRTO BIEDRU NAUDU MAKSA

Amerikas Latviešu Apvienības Centrālās valdes kasieris lūdz organizācijas, kas to vēl nebūtu darījušas, pasteigties ar 1955./56. darbības gada biedru naudas iesūtīšanu. Lūgums pieprasīt biedru kartes, kur tādas vēl nebūtu izdalītas un saņemtas. Arī visi atsevišķie ALAs biedri, kas to vēl nebūtu darījuši, lūgti atsūtīt savu biedra naudu $1 apmērā par 1955.-56. darbības gadu. Jauni biedri var pieteikt savu līdzdalību katrā laikā bez kādu ankešu izpildīšanas. Pēc biedra naudas samaksas nekavējoties izsūtīs biedra karti. Visu saraksti un sūtījumus adresēt:

American Latvian Association, Inc., 1727 Kenyon Street, N. W., Washington 10, D.C.

ATSAUCIETIES — JŪS MEKLĒ

Pauline Mateusa lūgta paziņot savu adresi sūtījuma saņemšanai no Vācijas. Rita Brože no Rīgas Jūrmalas var saņemt ziņas no mātes. Jānis Rundāls (Kosa), dzim. Rīgā 1927. gadā 11. nov., lūgts paziņot savu adresi. Rakstīt: American Latvian Association, Inc. 1727 Kenyon Street, N. W. Washington 10, D.C., tel. DUpont 7-7812.

Iepriecināsim INVALIDUS GRŪTDIEŅUS UN SLIMOS ZIEMAS-SVĒTKOS!

ZIEDOJUMI

Ziemassvētku akcijas ietvaros ienākuši ziedojumi:

A. Stiebriņš $2.00; V. Simins $5; J. Feldmanis $1; E. Smēmanis $1; M. Bārzdiņš $1; A. Grundmane $1; P. Kuģis $1; A. Gugāns $2; J. Cakurs $2; E. Skujiņš $3; A. un K. Benconi $15; F. Lintiņš $1; Šenbergs $1; A. Gubiņš $1; V. Jēgers $2; A. Bogdans $5; A. Krūmiņš $1; A. Kivlenieks $1; O. Ludviķis — $1.50; J. Vītols $10. Kopā ar iepriekšējiem $205.30.

Latvisks paldies ziedotājiem un ziedojumu vācējiem.

Ziedojumus var iemaksāt tieši — 123 Huron St., Toronto vai arī pa pastu.

Ziemassvētku akcijas komiteja

JAUNĀ ORGANIZĀCIJA APGRŪTINĀS APRŪPES DARBU

DV CENTRĀLĀS VALDES SĒDE BĒRZAINĒ

Pēc darbu noslēguma, 1. un 2. oktobrī Bērzainē notika DV Rietumvācijas valdes sēde. Tās darba kārtībā galvenokārt bija jautājumi par Bērzaines tālāku izveidošanu. Pārrunāja iespēju arī nākamā vasarā lūgt talkā darba vīrus dažādu darbu veikšanai un pilnvaroja valdes prezidiju sarunās ar ASV armijas vadību ierosināt darba vienību izprasīšanu nākamai vasarai, kad paredzēts asfaltēt ceļus, izremontēt galvenās dzīvojamās ēkas iekšpusi, savest kārtībā zīvju dīķus, izbūvēt saimniecības ēkas pie-būvi, kā arī sagatavoties jaunu ēku celšanai, ja gadījumā aizliegums atkristu vai arī ja organizācija eventuāli atpirktu uz Bērzaines gruntsgabala uzcelto Oberles māju un pārņemtu viņa rīcībā nodoto zemes gabalu (0,5 ha). Kā zināms, šī gruntsgabala josla būvēšanās aizliegumam nav paklauta. Valde nolēma jautājumu par Oberles mājas pirkšanu paredzēt nākamās plānsapulces darba kārtībā, jo O pašlaik gatavs māju pārdot organizācijai par samērā pieņemamu cenu. Nolēma ar rakstu izteikt pateicību 77. Inženieŗu bataljona komandierim majoram P. C. Džonsonam Etlingenā par lielo atsaucību darba talkas izkārtojumā.

Pēc Bērzaines pārvaldnieka M. Freimaņa ziņojuma valde apspriināja izdevumus par darba talkas materiāliem — 13.427,44 DM kopsummā un atsevišķa darba kārtības punktā izkārtoja Bērzaines apsaimniekošanas jautājumus, dodot norādījumus kā mītnes pārvaldniekam, tā arī rentniekam.

Pārrunājot aprūpes jautājumus, valde nolēma visiem invalidiem un to ģimenes locekļiem Rietumvācijā sadalīt Ziemassvētku veltes, nešķirojot viņu piederību pie DV vai pie kādas citas organizācijas. Bērzaines iemītniekam Ansim Šmitam piešķīra DM 1000,- lielu pabalstu adāmmašīnas iegādei, papildu DV Austrālijas Džilongas ziedotajām 150 Austr. mārciņām (apm.1350,- DM). Trim kaŗa invalidiem piešķīra aizdevumus dzīvokļu būvei: E. Vilkam — Manheimā, (1500,- DM), G. Baltrukam — Sillenā (2500,- DM), un J. Bērziņam — Veinheimā (1500,- DM). Bez tam vēl 2 citiem kaŗa invalidiem piešķīra pabalstus un aizdevumus 450,- DM apmērā.

Iztirzājot stāvokli, kāds radies pēc LKIA nodibināšanās, valde vienbalsīgi pieņēma šādu 4 punktos formulētu rezolūciju.

„1. DV Rietumvācijas valde paskaidro, ka LKIA Vācijā nodibinājusies, nesazinoties ne ar DV Rietumvācijas, ne ar Centrālo Valdi.

2. DV Rietumvācijas valde konstatē, ka LKIA uzsaukumā „Likteņa biedri, kaŗa invalidi" un dažādos laikrakstos publicētajā LKIA 3. un 4. septembŗa valdes sēdes atreferējumā paustie jaunās organizācijas uzdevumi pilnīgi sedzas ar DV organizācijas aprūpes darbu zināmā sektorā, kādēļ jāsecina, ka LKIA darbība tikai saskaldīs un apgrūtinās ne vien aprūpes līdzekļu vākšanu, bet arī to sadali.

3. LKIA vēlas organizēt un aprūpēt Vācijā esošos 658 kaŗa invalidus, bet atstāj neaprūpētus visus tbc slimniekus (kas arī pa lielākai daļai ir kaŗa invalidi, jo slimība radusies kaŗa apstākļu ietekmē), kaŗa atraitnes, bāriņus, kā arī tēvus un mātes, kuŗu dēli krituši kaŗā. Tātad LKIA mērķis ir atbalstīt tikai vienu aprūpējamo grupu un to aprūpēt neatkarīgi no tā, vai pie šīs grupas piederīgo personu ienākumi ir pietiekami vai pat labi dzīves iztikai, kā pamatnoteikumu ievērojot tikai invaliditāti.

Šādai pieejai aprūpes darbam DV organizācija nevar pievienoties, jo tā ieskata, ka palīdzība nepieciešama arī citiem grūtdieņiem, piemēram, kritušo kaŗavīru tēviem un mātēm, kaŗavīru atraitnēm ar maziem bērniem vai bijušiem kaŗavīriem, kas slimības dēļ nonākuši grūtos apstākļos.

Tāpat DV organizācija nevar atzīt apgalvojumu, ka smagākie kaŗa invalidi līdz šim nebūtu pietiekami aprūpēti. Viņiem arī ir izsniegti pabalsti saskaņā ar DV aprūpes plānu, kuŗu vēl 1955. g. martā Rietumvācijas delegātu pilnsapulce Hitfeldē pieņēma vienbalsīgi, tātad arī ar LKIA pašreizējo vadītāju — R. Ancāna, P. Začа un K. Štāmera balsīm. Smagie kaŗa invalidi saņem no organizācijas aizdevumus ģimenes mājiņu un dzīvokļu būvei, pie kam noteikumos par aizdevumu piešķiršanas kārtību ir tieši minēts, ka smagākajiem invalidiem dodama priekšroka.

Attiecīga objekta meklēšana invalidu mītnes vajadzībām bija uzticēta pašiem invalidiem, un arī Bērzaini, kā piemērotāko objektu. DV Rietumvācijas valdei un delegātu pilnsapulcei ieteica LKIA pašreizējais vadītājs R. Ancāns. To, ka DV organizācija ļoti pūlas izbūvēt un izveidot Bērzaini, šķiet, nevarēs noliegt neviens, kas kaut reizi apmeklējis invalidu mītni.

DV organizācijai esot panākumi līdzekļu vākšanā, bet esot lielas kļūdas to sadalē. Šāds apvainojums pilnīgi noraidāms, jo, šķiet, neviena organizācijā līdzekļu sadale nav padota tik lielai kontrolei kā DV organizācijā. Nodaļu atsauksmes, izpildītās aprūpējamo anketas, kas ietver vissīkākās ziņa, aprūpējamo kartotēka, aprūpes plāns, pastāvīgās revīzijas un pārskati pilnsapulcēs ir sistēma,

(Nobeigums 4. lpp.)

Sarīkojumu kalendārs Toronto

21. oktobrī DV Rudens balle, 62 Claremont St.
22. oktobrī I. Kajakas — Ķeniņas ritmo-plastikas skolas auzdēkņu vakars Sv. Andreja baznīcā.
23. oktobrī Toronto latviešu baptistu draudzes gada svētki ar Dr. K. Lejasmeijeru kā galveno runātāju, Walmer Rd. baptistu bcā.
28. oktobrī Latviešu mednieku un makšķernieku kopas sezonas atklāšanas balle, Assembley Hall, 10 Lansdowne Ave.
29. oktobrī Ņujorkas DV vīru kora koncerts.
5. novembrī — Elzas Žebranskas koncerts komercskolas zālē — Shaw ielā.
6. nov. plkst. 6 sv. Andreja baznīcas zālē Gaujas gaidu vienības Mārtiņu vakars.
11. nov. TLB un TLSpK Mārtiņu vakars Kolumbus zālē.
26. novembrī DV teātŗa 5 gadu jubilejaš izrāde, A. Allunāna Visi mani radi raud, sv. Andreja baznīcas zālē.

KANADĀ TORONTO

Sestdien, 15. oktobrī, pl. 7.30 pp. Toronto CFRB raidītājā ciklā Canadians All sniedza latviešu programmu. Runāja Egils Tannis par Latviju un atzīmēja, ka daudz latviešu jaunatnes studē Kanadas universitātēs. Mūzikālajā daļā dubultkvartets Kalvis dziedāja Jāņa Norviļa, E. Melngaiļa, J. Vītola un J. Kalniņa dziesmas. Solists šoreiz bija M. Vētras studijas audzēknis baritons Alberts Vītols. Viņš dziedāja J. Norviļa Aglonu un divas J. Vītola tautas dziesmas.

TLB Sestdienas skola izsludinājusi vēstures darbu sacensību pēdējās klases audzēkņiem par tematu „Latviešu tautas brīvības dziņa un 1918. g. 18. novembris." Sacensības darbi ar moto jānodod līdz 5. novembrim. Sacensības rezultātus paziņos skolas 18. novembŗa aktā. Godalgotie darbi iesniedzējiem būs arī mutvārdos jāaizstāv, lai pārliecinātos, ka rakstītātāji bijuši paši skolnieki.

Pirmo godalgu — velosipedu — ziedojusi kanadiešu firma Asphalt Services Ltd., kur strādā arī latvieši.

Sestdien, 8. oktobrī, Latviešu sestdienas ģimnazija bija rīkojusi gadskārtējo audzēkņu vakaru ar moto: „Latviešu sarīkojumos runāsim tīru latviešu valodu."

Kā tas jau bijis citos gados, arī šogad mācības gadu iesākot, audzēkņu vakaru rīkoja paši ģimnazisti, dodot arī plašu un raibu programmu. Vairāki skolnieki, bez latviešu ģimnazijas un vietējās kanadiešu skolas apmeklē arī mākslas studijas, un skolas vakaros labprāt rāda iegūto māku. Tā sestdien no M. Tūteres klavieŗu studijas programmā piedalījās 4 audzēknes: D. Merca, B. Merca, B. Dobele un V. Timma, no T. Ķeniņa klavieŗu studijas J. Cīrava, un no Zariņa vijoles skolas E. Soste. E. Kalniņš un J. Šebrants piedalījās ar deklamācijām. Runaskoris atstāstīja Skalbes pasaku Labuma meklētājs.

Vecāku padome bija gādājusi par atspirdzinājumiem, un vakara viesi un paši audzēkņi un skolotāji sirsnīgi nodevās dejām un rotaļām. Vadoties pēc vakara moto, populārākā rotaļa bija tā sauktā Latviskā rotaļa, kur katram dalībniekam par katru izteiktu nelatvisku vārdu katlā jāiemet 1 cents. Pēc rotaļas noteikumiem aizrādīt var tikai vecākais jaunākam, bet ne otrādi. Rotaļa ritēja spraigi un sagādāja daudz jautru brīžu. Katlā sanāca $3.33, ko nodeva LNAK Skolu daļai, mācības līdzekļu iegādei.

Vakarā piedalījās ap 160 apmeklētāju, un skolai ļāvais atlikums bija $33.33.

VANKUVERA, B.C.

Lai netraucētu Pļaujas svētku svinīgo noskaņu, Vankuveras ev.-lut. latviešu draudzes dāmas bija izvēlējušās savu Pļaujas svētku bazāru rīkot nedēļu pirms Pļaujas svētkiem. Par izdošanos sāka rasties bažas, kad tautā atskanēja balsis, ka uz bazāru vien laudis neiešot, vajagot piekalniņā arī balli. Pa daļai pareģojumi īstenojās, bet katrai medaļai ir divas puses. Apmeklētāju nebija liels skaits, taču tie, kas atnāca, atnesa tādu svētību, kāda vēl līdz šim nevienā mūsu sarīkojumā nav bijusi: tīrs atlikums no bazāra 223 dolari.

Bazāram ziedotās mantas bija skaistas un vērtīgas. Tā Vankuveras latvieši parādījuši savas draudzes darbam uzmanību un mīlestību.

Liekas, draudze šogad darbojas aktīvāki nekā pārējās organizācijas. Katru mēnesi reiz notiek dr. dāmu vakarēšana ar referātiem, kad dāmas gādājušas arī par viesu pacienāšanu.

Pļaujas svētku dievkalpojums 9. oktobrī bija pulcinājis pilnu baznīcu dievlūdzēju. Rudens noskaņā puškotais dievnams, kur netrūka pat melnās rudzu maizes, katram dievlūdzējam atgādināja Pļaujas svētkus kādreiz dzimtenē.

Pēc dievkalpojuma baznīcas zālē, kur draudzes dāmas bija skaisti klājušas Pļaujas svētku mielasta galdus, smaržoja cepetis un skābie kāposti.

Maltīte bija bagātīga un gaumīgi sakārtota. Kaut gan šāds mielasts pret samaksu tika rīkots pirmoreiz, tas guva lielu piekrišanu.

Atlikumu no ienākuma nodeva draudzes priekšniekam draudzes darbības vajadzībām. Kā Pļaujas svētku dāvanu dāmas pasniedza mācītājam un ērģelniecei auglu groziņus.

Mācītājs ziņoja, ka draudzes dāmas apņēmušās Vācijā apgādāt ar drēbēm vienu latviešu nometni, kur jau aizsūtīti 5 saiņi, bet viens - neredzīgajai, slimajai Alisei Odiņai. Tāpat esot ienākuši ziedojumi zīdaiņu pūriņiem LSK Vācijā.

Nākošā draudzes dāmu vakarēšana notiks pie mācītāja kundzes. Vakarēšanas tiek labi apmeklētas.

Mūsu gleznotāji Arv. Grants un A. Avotiņa nelauj krāsām iekalst, ko liecina izstādītie darbi.

Koris uzsācis darbu un dūšīgi gatavojas Latvijas valsts svētku svinībām. Arī latviešu skola uzsākusi darbu ar lielāku skolēnu skaitu kā agrāk. -iņš

GENERĀLKONSULS Mr. R. N. BRYSON

Toronto, tel. GE 2707
114 DANFORTH AVE

KONSULS VILIS TOMSONS

Tel. RE 8-7798, MONTREAL, P.Q.
5210 VICTORIA AVE, APT. 16

DV KORIS VIESOSIES TORONTO

Daugavas Vanagu vīru koris Ņujorkā komponista Bruno Skultes vadībā gatavojas koncertam Toronto, kas notiks 29. oktobrī. Programmā būs Br. Skultes darbi. Kā solisti koncertā piedalīsies Herta Lūse (mecosopráns) un Izolde Pulciņa-Banmane (sopráns), pie klavierēm A. Bērzkalns.

LASĪTAJU VĒSTULES

MAZĀS RUTIŅAS LIELAIS ZIEDOJUMS

LA redakcijai: Vācot šogad ziedojumus Daugavas Vanagu Ziemassvētku akcijas ietvaros, man nācās sastapties ar kādu sevišķi aizkustinošu gadījumu.

Kādā novakarē ar ziedojumu sarakstu igriezos sava paziņas K. dzīvoklī. Kad ģimenes galva savu ārtavu bija noziedojis, iegāju otrā dzīvoklī. Pēc neilga laiciņa tur ienāca K. 7 gadi vecā meitiņa Rūtiņa un sniedza man 1 dolaru zīmi, teikdama, ka tas esot no viņas. Biju nesaprašanā, jo domāju, ka viņa to dod bez vecāku ziņas. Teicu, ka viņas tētis ir jau ziedojis un es, aiziešu atpakaļ šo lietu nokārtot. Rūtiņa aizvainota nu manī paskatījās un, ne vārda neteikusi, izgāja no istabas. Drīzi pēc tam tur ienāca Rūtiņas māte, teikdama, ka es esot viņas meitiņu apvainojis neņemdams naudu, un viņa tagad raudot, ka nevarot ne nomierināties. Nu noskaidrojās sekojošais:

Pēc manas iziešanas Rūtiņa prasījusi savai māmiņai, kam ziedojumi tiekot vākti? Māmiņa viņai paskaidrojusi, ka Vācijā esot daudz mazu latviešu bērniņu, tādu kā viņa. Daudziem no tiem neesot tēva, citiem mātes, un citiem atkal neviena no vecākiem. Daudzreiz šiem bērniņiem neesot arī maizītes, ko ēst. Rūtiņa, to noklausījusies, klusi sameklējusi savu mazo ietaupījumu, kuŗu līdz tam glabājusi kā dārgāko mantu, un nekādā gadījumā no tā nav bijis iespējams ne centa izlūgties, pienesusi to māmiņai, teikdama, ka arī viņa šo savu naudu gribot ziedot bārenīšiem. Tētis viņas ietaupījumu tad papildinājis līdz pilnam dolaram. Tikai tad, kad Rūtiņa pati ar savu roku bija ziedojumu ierakstījusi sarakstā, viņa apmierināti pasmaidīja un, novēlējusi tētim ar māmiņu labu nakti, lepna un laimīga aizgāja uz savu gultiņu.

Vai te nebūtu dažam labam tautietim kas pārdomājams?

Ziedojumu vācējs, J. J., Toronto

BĒGĻU DROSIBA VĀCIJĀ

Pēdējā laikā laikrakstos parādījušies raksti, kas izsaka bažas par baltiešu bēgļu drošību Vācijā, sakarā ar eventuālu Bonnas — Maskavas diplomātisko attiecsmju nodibināšanos, No juridiskā viedokļa ņemot, šim bažām tomēr ir maz pamata. Rietumvācijas valdība savā laikā jau sabiedroto augstajam komisāram ir apstiprinājusi, ka, okupācijas iestādēm izbeidzot darbību, Bonnas valdība uzņemas gādāt par bēgļu politisko drošību un neizdošanu, tāpat arī Rietumvācijas satversme nodrošina pilsoņu neaizkaramību utt.

Bez tam vēl būtu jāpiebilst, ka Vācijā tomēr daudzi mūsu tautieši pieņēmuši Vācijas pavalstniesību, kur bez kādām liekām formalitātēm bija iespējams nodeklarēt, ka to vēlas, saņemot tādus pašus dokumentus kā vāciešī. Tie, kas nedomā vairs emigrēt, šo iespēju dažādu apsvērumu dēļ izmantojuši diezgan daudz.

Mag. iur. E. Lapiņš, Grand Rapidos, Mich.

VAI NEVARĒTU ŠEJIENES VIENIBĀS?

LA redakcijai: Ar lielu prieku jūsu laikrakstā lasu M. Krones — Baldumas vadīto ēdienu gatavošanas nodaļu. Kaut gan pamācības nepārtraukti turpinās jau vairāk kā 2 gadi, taču ne reizi nav bijusi atkārtošanās. Tas mums, mājsaimniecēm, dod iespēju vienmēr celt galdā jaunas un garšīgas maltītes. Bet... diemžēl, daudzas pamācības paliek arī neizmantotas, jo uzdotie svari un mēri nav aplēsti šejienes vienībās. Vai autore nevarētu piemēroties un vajadzīgos skaitļus pārlēst? Tas mums, vecākajām saimniecēm, būtu liels atvieglinājums. Paldies!

Skaidrīte S., Toronto

Redakcija patur tiesības iesūtītos manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var arī neatbilst redakcijas viedoklim.

ZIEDOSIM STUNDAS ALGU TRŪKUMCIETĒJIEM

Ziedojumi iemaksājami:

ASV:

DV ASV kasierim $1-43 Steinway, St. Long Island City 3, N. Y. vai vietējās DV apvienībās

KANADĀ:

DV KV kasierim: Mr. V. Curiškis, 46 Aberdeen Ave, Toronto, Ont. vai vietējās DV nodaļās

Ziedojumus lūdzam iemaksāt regulāri

DV ASV valde, DV KV valde

Arturs Voitkus.

PIENĀKUMS

TRIMDAS DZĪVES PROBLĒMAS (12)

Kādā sabiedrībā reiz līdz pusnaktij debatēja, vai tam amerikāņu rakstniekam ir vai nav taisnība, kas reiz teicis, ka mūsu dienu lielākā nelaime esot tā, ka cilvēki vairs neprotot vai negribot cits citam pielāgoties. Mums esot jāprot iekļauties tai sabiedrībā, kurā mēs dzīvojam, jāprotot noļīdzināt asumus; jāprotot – vajadzības gadījumā — paturēt savas domas un uzskatus pie sevis un pakļauties vairākuma spriedumam. Tā esot viena no demokrātiskās sadzīves kārtības pamatprasībām.

Šī doma pati par sevi nav nedz jauna, nedz oriģināla. Tā ir kādreiz ļoti populārā „brāļības un vienlīdzības" saukļa jaunākā variācija, vai — ja grib — tagad tik ļoti modē nākušās „koeksistences" ideoloģijas vecākā māsa. Laiku pa laikam to atdzīvina, uzvelk jaunas drānas un palaiž pasaulē — kā saka — „zemnieku ķeršanai."

Tā ir doma, ka miera un omulīgas sadzīves labā mums jāpielāgojas un jāpieklaujas citu uzskatiem un ierāžām, ka tā paša miera omulības labā ir, varbūt, pat ieteicamāk atkāpties no saviem principiem, nekā tos aizstāvēt par katru cenu, un tā radīt satraukumu un nemieru.

Zīmīgi tikai, ka to vienmēr stiprākais ieteic vājākajam, un ka to cenšas popularizēt tas, kas pašreiz gatavojas kādu iznīcināt. Kā ļoti ilustratīvu piemēru der atcerēties kādreiz daudz pārrunāto Minchenes līgumu un tā sekas. Toreiz Hitlers ieteica Čemberlenam pielāgoties tai situācijai, kāda Eiropā bija radusies, un iekļauties jaunajā kārtībā. Čemberlens to darīja un ar savu pieklājību radīja bazi tam, no kā sekām pasaule vēl šodien nav atspirgusi.

Nav nekāds brīnums, ka šo domu kā pasauli aplaimotāju uzskatu pašreiz populārizē arī attiecībā uz mums. Neskatoties uz to, ka mēs šeit esam dažs jau septiņus, pat astoņus gadus — mēs kaut kā vēl lāgā neiekļaujamies vietējā omulīgajā dzīves ritmā. Bez futbola sacīkšu rezultātiem, auto un māju pirkšanas tematiem mūs dažreiz interesē arī daži citi. Mēs vēl laiku pa laikam savās darba vietās, paziņu pulkā vai citā kādā izdevīgā situācijā ierunājamies par to, ka pasaulē kaut kur atrodas arī nebrīvas un nelaimīgas tautas. Vēl atrodas viens otrs, kas uzdrošinās peldēt pret straumi un — kā to rāda kāds notikums nesenajā pagātnē — pateikt patiesību arī tad un tur, kur diplomātija, un pašreizējā konjunktūra prasītu glaimus un smaidus

Tāpēc nav nekāds brīnums, ka ar mums dažkārt nav visai apmierināti — neviens par to nepriecātos, ja viņam savu viesu dēļ celtos neērtības, nepatikšanas vai zaudējumi. Arī mēs to nedarītu.

Līdz ar to rodas ne tikai ļoti interesanta, bet arī visai grūti atrisināma problēma — problēma par mūsu pienākumu.

No vienas puses mūsu pienākums būt pieklājīgiem viesiem, kas svešā mājā ienākuši, tur prot uzvesties. Mūsu pienākums būtu pielāgoties vietējām ierāžām un censties iekļauties vietējā sabiedrībā. Mūsu pienākums būtu — aizmirst pagātni un domāt vienīgi par nākotni. Mūsu pienākums — īsi sakot — būtu asimilēties.

No otras puses — mūs saista vēl kāds cits uzdevums. Daudz vecāks, ar daudz dziļākām saknēm. Tas ir pienākums pret mūsu brāļiem un māsām, pret mūsu tēviem un mātēm, un daudzos gadījumos pret sievām un bērniem — pret visiem tiem, kuŗu dzīslās tek tās pašas asinis, kas mūsu dzīslās, bet kas šodien smok zem sarkanā vergu mednieka nežēlīgās pātagas. Viņi var no mums prasīt lai mēs, kam Dievs deva iespēju patverties brīvajā pasaulē, neklusētu, bet runātu un pat kliegtu, ja tas vajadzīgs. Viņi var no mums prasīt, lai mēs neaizmigtu paēduša cilvēka omulīgā pēcpusdienas snaudā, bet lai mēs atcerētos, ka pasaulē ir vietas, kur valda posts, naids, izmisums un bailes. No mums var prasīt, lai mēs to pasaules daļu, kas var palīdzēt, tikmēr urdam un nelaižam mierā, līdz tā atmostas.

Un ne tikai Latvijas un latviešu tautas priekšā mums šis pienākums. Neviens nedrīkst klusēt un neklusē, redzot, ka kāds gatavojas tā dranga mājai pielaist uguni. Lai cik liela mūsu cieņa pret drauga privāto dzīvi, mēs tomēr steigsimies, lai to brīdinātu no draudošajām briesmām; pat nakts vidū mēs viņu modināsim. — Tas pats attiecināms uz pašreizējo pasaules situāciju un šī kontinenta iedzīvotāju naivitāti attiecībā uz austrumu valdnieku nākotnes plāniem.

Cerībā uz izdevīgiem tirgiem, šai pasaules daļā mēģina ticēt, ka vilks beidzot atsacījies no aitu plēšanas netikuma. Ja mēs, lai netraucētu mieru un omulību, mēģinātu pielāgoties un iekļautos naivo cerību sapnī, ka suns līdz ar spalvu ir metis arī tikumu — mēs nozieguos ne tikai pret tiem, kas mūs uzņēmuši savās mājās, bet arī pret tiem, kas aiz dzelzs aizkara gaida pasaules atmošanos.

Lai šos pienākumus veiktu — un tie mums jāveic, jo tāpēc Dievs mūs izlaidis no posta zemes un vergu nama — mums visiem spēkiem jāpretojas vilinātājam saukļim: pielāgojies un iekļaujies! Sekot tam, nozīmētu nopelnīt dažus apšaubāmas kvalitātes komplimentus no vietējo sabiedrības pīlāru un mūsu jauno paziņu puses, bet tai pašā laikā arī — aizmirst savu īsto pienākumu.

Bet ar to vēl šī problēma nav galā. Lai cik labs un pareizs ir brīdinājums nepakļauties asimilācijai — un tā mums šis aicinājums pielāgoties un iekļauties jānovērtē — tam iet līdzi kāda ēna. Tā ir iespēja un briesmas iekrist pretējā galējībā. Ja mēs kritiski vērtējam mūsu laužu izturēšanos svešajā zemē, mums ar nožēlu dažu labu reizi jākonstatē bezgaumīga bravūra un skaļums un nesmalkjūtīgs šovinisms.

Mēs šeit esam, lai radītu un iegūtu draugus savai taisnajai lietai. Mēs esam šeit, lai tos, kam vara un iespēja palīdzēt, pārliecinātu par to, ka mēs savu zemi bijām spiesti atstāt nevis tāpēc, ka bijām par sliktiem, lai iekļautos tagadējā sistēmā, bet gan par labiem, lai pielāgotos jaunajiem ideāliem.

Un to nevar panākt ar separēšanos, atraušanos, iekūņošanos savā čaulā. To nevar panākt ar visa vietējā, jaunā un tamlīdz mums neierastā nolikšanu un izsmiešanu.

To var panākt — ar pielāgošanos un iekļaušanos. Protams — ar vienu noteikumu: par tik, par cik pie tam no mums neprasa atteikšanos no mūsu galvenā uzdevuma pildīšanas.

Pielāgoties un iekļauties ir ļoti vilinošs sauklis. Bet arī ļoti bīstams sauklis. To radījuši tie, kas mīl iet pa mazākās pretestības ceļu; tie, kas mīl ērtības un omulību, cerēdami, ka viņu mūžā nekādas radikālas pārmaiņas pašreizējā pasaules kārtībā nelestāsies. Pēc viņiem kaut vai ūdens plūdi. Ārpus viņu šaurā loka — kaut vai uguns, zobens un bads.

Tas ir sauklis, kas attaisnos visus bezprincipa oportūnistus un pašlabuma meklētājus.

Bet padoms — pielāgoties un iekļauties — nav arī noraidāms bez pārdomām un katrā gadījumā.

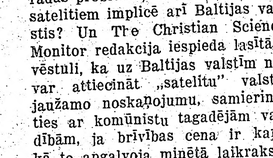

SATELITI UN BALTIJAS VALSTIS

Latviešu trimdiniekos var radīt bažas un neskaidrību, vai Rietumu valstsvīri un prese, runājot par Padomju Savienības satelitu valstu atbrīvošanu, ietver arī Baltijas valstis. Te domas daļās pašu amerikāņu vidū. Igauņiem, latviešiem un lietuviešiem, bez šaubām, labāk patiktu, ja blakus satelitu zemēm, par kādām parasti uzskaita Austrumvāciju, Poliju, Čehoslovakiju un Balkānu valstis, atsevišķi pieminētu Baltijas valstis.

Kad šo rindu rakstītājs uz to norādīja lielajam laikrakstam The Christian Science Monitor, tad šī laikraksta redakcija atbildēja, ka pie satelitu valstīm nav pieskaitāmas Baltijas valstis, jo tās nav nomināli patstāvīgas valstis, bet iekļautas Padomju Savienības valstī, kādēļ Baltijas valstīm ir citāds stātuss starptautiskajā politikā.

Atkārtojoties atkal gadījumam, kad The Christian Science Monitor slejās bija apgalvots, ka satelitu valstu iedzīvotāji labāk izvēlētos panest tagadējo komūnistu valdību nekā piedzīvot karu, atkal radās problēma, vai ir labi, ka pie satelitiem implicē arī Baltijas valstis? Un The Christian Science Monitor redakcija iespieda lasītāja vēstuli, ka uz Baltijas valstīm nevar attiecināt „satelitu" valstis jaunzamo noskaņojumu, samierināties ar komūnistu tagadējām valdībām, ja brīvības cena ir karš, kā to apgalvoja minētā laikraksta līdzstrādnieks Varšavā.

Latvijas sūtņa Londonā K. Zariņa septembŗa mēneša politiskajā apskatā lasāmas šādas mūsu diplomātijas seniora domas „satelitu" jautājumā:

„Ir izaudzis jautājums, vai pēdējo starptautisko konferenču dalībnieki, lietojot vārdu „sateliti" un pieprasot šo valstu brīvību, iekļauj šai jēdzienā arī Baltijas valstis. Uz to jāatbild apstiprinoši. Tā tas atspoguļojas arī presē, piem., „Manchester Guardian" u. c. Vārds „sateliti" nav nekāds juridisks jēdziens, to lieto, lai vienkāršāk apzīmētu Kremļa varai pakļautās valstis. Šo jēdzienu šajā sakarā noskaidrot ir svarīgi, lai konferencēs, pieprasot brīvības atdošanu satelitiem, nepiemirstu arī mūs. Bet nav iemesla šaubīties, ka Rietumi nevēlētos mūsu brīvību. Kontakts ar ASV, Angliju u. c. rietumvalstīm mums ir vislabākais. Tāpēc neder lauzties valējās durvīs."

Tomēr satelitu jēdziens arī politikā ir skaidrs. Tās ir valstis, kas nav inkorporētas Padomju Savienībā, bet padevīgi riņķo ap Maskavas asi. Baltijas valstis ar varu iekļautas Padomju Savienības ķermenī.

Šajā jautājumā vajadzētu panākt noteiktu skaidrību terminoloģijā ne tikai Rietumu ārlietu ministrijās, bet arī presē un sabiedrībā.

Saturns.

LATVIEŠU SAIMNIECISKĀ DZĪVOŠANA TORONTO

A. Bērziņš uzņemts kanadiešu NITDA apvienībā

Pēdējā kanadiešu Nekustamo īpašumu tirdzniecības darbinieku apvienības sapulcē Toronto 11. oktobrī desmit jaunu biedru vidū, kas saņēma biedru nozīmes, bija arī latvietis Arnolds Bērziņš, kas pagaidām ir vienīgais latvietis šai organizācijā. Nekustamo īpašumu tirdzniecības darbinieku apvienības kandidātam nepietiek tikai ar lūguma un 450 dolaru iestāšanās un biedru naudas nosūtīšanu, bet ir savas ziņāšanas jāpierāda arī attiecīgai komisijai. Iekļūšana Apvienībā sevišķi svarīga tiem, kam ir pašiem savi uzņēmumi.

Biedru sanāksmēs referē un debatē par visdažādākiem profesionāliem jautājumiem. Sevišķi liels ieguvums ir tas, ka Apvienības biedri strādā uz kooperatīviem pamatiem, nododot visu biedru ricībā pārdodamos objektus ar attēliem un visu nepieciešamo informāciju. „Ja agrāk man bija saviem klientiem iespējams piedāvāt no 20 līdz 60 īpašumu, tad tagad šis skaits ir pāri 1000," stāsta A. Bērziņš.

A. Bērziņš ar sava uzņēmuma panākumiem ļoti apmierināts. Uzņēmumā, kas darbojas kopš pagājušā gada oktobŗa, par pārdevējiem strādā: J. Veiss, H. Zapfe, E. Miķelsons, V. Vechio, bet lauku īpašumus pārzina Ozoliņš. Uzņēmums apdrošina arī pret nelaimes gadījumiem: ugunsgrēku, auto negadījumiem un slimībām.

Apjautājoties par latviešu rosību nekustamo īpašumu iegādē, A. Bērziņš stāsta, ka pašlaik precīzu datu neesot, bet 1953. gadā Toronto nekustamos īpašumus nopirkuši ap 90 latviešu. Turībai palielinoties, daļa pārdod vecos un pērk vērtīgus īpašumus. Bet visumā latviešiem netīk daudz mainīt savu dzīves vietu, kā to dažkārt dara angļi. Nav arī rajonu, kas būtu vairumā latviešu apdzīvoti, ka tas ir ar italiešiem, žīdiem un citām tautībām. Latviešu māju caurmēra vērtība ir no 15.000 līdz 18.000 dolaru. Gadās arī izņēmumi, daži skaidrā naudā ir iemaksājuši 15.000 dolaru, pērkot 30.000 dolaru māju. Gadās arī, ka vienam otram laimējies lēti pirkt un dārgi pārdot. Tā kāds latvietis centra rajonā pircis īpašumu par 9.000 dolariem, bet pārdevis par 15.000 dolariem. Ir arī daži jaunkanadieši latvieši, kas mājas izmanto kā ienākuma avotu. Kādam latvietim ir 5 mājas, un tas ir namsaimnieks — uzņēmējs.

Pieskaņoties īpašumu cenām, A. Bērziņš konstatē, ka salīdzinot ar cenām pirms četriem gadiem, tās ir augušas.

Lētākais īpašums, kādu A. Bērziņa uzņēmums pārdevis bijis par 3.000 dolariem, bet dārgākais ap 100.000 dolariem. Pašlaik uzņēmums piedāvā kādu namu, kuŗā ir divas zāles, viena kopā ar balkonu spēj uzņemt ap 700 personu. Īpašuma cena ir 40.000 dolaru ar 15.000 iemaksu. Par šo īpašumu interesējas Kāda Toronto latviešu organizācija. . .

Lietuviešiem būs plaši dziesmu svētki

1956. g. vasarā Čikāgā Kanadas un ASV lietuvieši rīko plašus dziesmu svētkus. Jau pieteikušies 30 koŗi ar 1000 dziedātājiem. Sakarā ar dziesmu svētkiem tai pašā laikā sanāks arī Kanadas un ASV lietuviešu pirmais kultūras kongress.

JAUNA TIPA MAZVĀĢI VĀCIJĀ

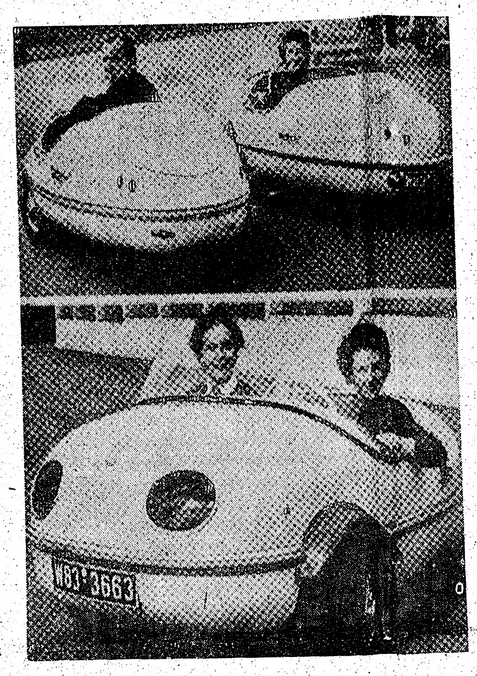

Rietumvācijas autorūpnieki konstruējuši jauna veida mazvāģi, kas bijis izstādīts internacionālajā automobiļu izstādē Frankfurtē. Jaunajam mazvāģim ir 3 riteņi, un tā profils ir gandrīz vienāds no abiem galiem, tā ka grūti pateikt, vai tas let uz priekšu vai atpakaļ. Vienvietīgās mašīnas (augšā) maksimālais ātrums ir 60 jūdžu stundā, tās cena apm. 355 dolari. Divvietīgais spēj rikšot vēl nedaudz ātrāk, tā cena ir ap 475 dol.

SAVIENOTĀS VALSTĪS

GRAND RAPIDI (MICH.)

⓫ Vienības draudzes jaunatnes pulciņš šovasar rīkoja vairākus izbraukumus un ekskursijas, apmeklējot dažas ievērojamas vietas Mičigēnā. Tagad regulārās pulciņa nodarbības atkal notiek telpās, trešdienu un ceturtdienu vakaros 4 reizes mēnesī, un tajās piedalās svētdienas skolas skolotāji. Aktīvi šinī darbības posmā piedalās arī draudzes ērģelnieks E. Grīnvalds, galveno vērību piešķirot jauniešu ieinteresēšanai dziedāšanā. Draudzes mācītājs apņēmies 2 reizes mēnesī jauniešus iepazistināt ar reliģiskiem jautājumiem. Bez tam pulciņa valde lūgs vēsturnieci E. Grīnvaldi sniegt priekšlasījumu ciklu ne tikai draudzes jauniešiem, bet arī pārējiem interesentiem.

⓬ 15. oktobrī Grand Rapidu latviešu orķestris rīko rudens sezonas atklāšanas balli Latviešu bbas telpās Bridge ielā 342. Sākums plkst. 8 vakarā. Būs gādāts par labām izklaidēšanās iespējām. Visi lūgti šo sarīkojumu apmeklēt.

⓭ Latviešu kara invalīdu apvienības nodibināšana Vācijā radījusi zināmu atbalsi arī šinī kontinentā, jo vairāki šīs grupas pārstāvji izceļojuši un atraduši iespēju strādāt raženu darbu Savienotajās Valstīs. Noskaidrojot pēdējo ieskatus apvienības dibināšanās jautājumā, tika izvirzīta doma, ka jaunā organizācija daudz neko invalidiem nedošot ne materiālā, ne morāliskā plāksnē.

⓮ Latviešu ev.-lut. Vienības draudzes locekļi tagad, kad bijušie īpanieki telpas atstājuši, ar lielu interesi ķērušies pie savas baznīcas izdaiļošanas un uzpošanas. Daudzi labi padomi un priekšlikumi jau reālizēti. Pēdējā laikā talkas veidā izdarīti draudzes mājas krāsošanas darbi un pašā baznīcā strādāts ļoti daudz,to vairāk pielāgojot latviskai gaumei un vajadzībām. Vairāki draudzes locekļiziedojuši 20-80 darba stundu. Draudzes grāmatu galdu apņēmušies noorganizēt un vadīt S. Kļaviņa.

⓯ 9. oktobrī Vienības draudzē viesojās un sperdiķi teica prāv. Alfr. Skrodelis no Kanadas. Pēc dievkalpojuma baznīcas apakšējā zālē notika draudzes bazārs, kuŗu bija organizējusi dāmu komiteja. Sevišķi kupls izrādījās izlozējamo mantu klāsts, pie kam lozes neilga laika sprīdī tika izpirktas. Vairāki lepojās ar visai vērtīgiem laimestiem, kā spilveniem, vilnas segām u. c. mantām. Lidmašīnu modeļus loterijai bija dāvājis bij. ASV gaisa spēku vīrs Helmuts Ungleniek. Patīkami atzīmēt draudzes locekļu lielo atsaucību, kas deva skaidra atlikuma ap 400 dolaru.

⓰ Grand Rapidos 9. oktobŗa pēcpusdienā viesojās Čikāgas latviešu teātris, kas Latviešu biedrības telpās sniedza Elīnas Zālītes komēdiju Bīstamais vecums. Skatītāju bija daudz, kas ar redzamu interesi sekoja komēdijas raitai norisei. Saprotams, vienkāršiem skatītājam nepalika apslēptas arī dažas vājākās vietas, bet komēdijas „mugurkaulu" ar jo labām sekmēm veidoja daži profesionāli aktieŗi un par labo sniegumu tiem neizpalika ziedi un suminājumi.

V. Z.

— Vai patiesi tu domā, ka ir kāda nozīme braukt tik ātri cauri šim skaistajam ezeru apvidum? Mēs taču tikpat kā neko nespējam saskatīt.

— Neuztraucies par niekiem — to visu tu varēsi apskatīt vienā mierā tūristu brošūrā, kad atgriezīsimies mājās.

MILVOKI

⓱ Sestdien, 8 oktobrī, bija pulcējušies apm 300 cilvēku, lai noskatītos Diždanča priekšnesumus. Daži nepacietīgie uz sarīkojumu bija ieradušies pat no Čikāgas, lai gan Diždancim tur nākamā dienā bija paredzēta uzstāšanās.

Kada māmuļa bija ieradusies pat no Rokforas (Illinojas valstī), jo viņa bija cerējusi, ka viena no dejotājām varētu būt viņas krustmeita — pēdējo reizi redzēta 1944. gadā. Viņa nebija vīlusies! Paši milvokieši tikai nožēlo, ka viņiem nebija izdevības parādīt savu viesmīlību. Daudzi tautieši bija izteikuši vēlēšanos uzņemt tālos ciemiņus un dot tiem naktsmājas, bet lielākā daļa gan, diemžēl, bija paspējuši nodrošināties ar naktsmājām hoteļos.

Visumā par šo vakaru gribētos teikt: Kanadas robežpolicijai nevar pārmest, ka viņi Diždanci nav gribējuši laist pāri robežai, jo kuŗš gan labprāt negribētu viņus patur ēt. Aplausi un ziedi to skaidri apliecināja.

Sekojošās vakariņās viesi un mājinieki dalījās iespaidos un pārrunās. Diždanča viesošanos Milvokos bija noorganizējusi DV apvienība.

⓲ Prāvests A. Rumpēteris tanī pašā dienā salaulāja Jāni Peniķi ar Gundegu Amolu. Baznīcā dziedāja DV vīru koris V. Aparjoda vadībā. Jānis Peniķis ir viens no šī koŗa pirmajiem dziedātājiem, bez tam abi kā Peniķis, tā arī G. Amola spēlē DV teātŗa ansamblī. Jānis Peniķis darbojas arī ALJA'ā būdams tās valdes loceklis.

⓳ 22. oktobrī DV Milvokos jaunatnes teātŗa ansamblis atkārtos A. Brigaderes Maijas un Paijas izrādi.

Pirmizrāde notika Dziesmu svētku laikā, kad daudzi milvokieši izrādi nevarēja noskatīties, tāpēc tagad teātŗa draugiem būs dota atkārtota iespēja šo vērtīgo izrādi apmeklēt.

Biļetes iepriekšpārdošanā dabūjamas pie E. Peniķa un J. Vilciņa.

V. G.

VĀCIJAS LATVIEŠU PROBLĒMAS

Kā klājas skolas vecuma bērniem Vācijā

II

Vācijas gatavošanās savas armijas uzstādīšanai radījusi labvēlīgākas iespējas darba tirgū. Atsevišķas nozares ziņo par darba spēka trūkumu. Tā lielākās firmas sūta savus pārstāvjus uz austrumu bēgļu uztveršanas nometnēm Berlīnē, lai iegūtu vajadzīgo darba spēku. Tā dažs labs austrumu joslas bēglis iegūst darba līgumu pirms politiskās drošības pārbaudes izturēšanas. Šīs jaunās attīstības ietekmē šī gada vasarā aktīvi darbā iesaista arī visus ārzemniekus, neizslēdzot pat ģimeņu galvu pagaidu nodarbināšanu citā pilsētā vai zemē, vēlāk uz turieni pārceļot visu ģimeni. Tā nu dažam labam latvietim jāatsakās no slinkošanas un ienesīgas strādāšanas pa tumšo, un dažs labs pēc ilgāka laika ēdis atkal paša pelnītu maizi.

Bērnu vecākus Vācijā ļoti nodarbina izglītības jautājums un latviskā audzināšana, tādēļ arī šis jautājums tiek jo bieži cilāts gan mazākās, gan lielākās sanāksmēs.

Ar atsevišķo zemju likumiem obligātais skolas apmeklēšanas laiks Vācijā ir noteikts no 6. līdz pilnam 14. dzīvības gadam. Šis laiks aptver iespēju apmeklēt 8 pamatskolas klases, vajadzības gadījumā pievienojot devīto. Šo likumu ietvaros arī visiem ārzemnieku bērniem skolu apmeklēšana obligāta. Pirmajos gados pēc IRO darbības izbeigšanās ārzemnieku bērnu iesaistīšana sagādāja ievērojamas grūtības valodas neprasmes dēļ. Laika plūsmē šīs grūtības ir pa lielākai daļai zudušas, jo visi pirmziemnieki, dažkārt vietējiem bērnu dārziem piepalīdzot, jau itin veikli ielauzījušies vācu mēlē.

Iesaistoties vācu skolu sistēmā, visgrūtāk klājas vidējo klašu ārzemnieku bērniem, jo, pārejot no savas nacionālās skolas uz vācu, vairums nepilnīgas valodas prasmes dēļ tika atcelti divas vai pat vairāk klases atpakaļ. Tā, dažs, sasniedzis 14 gadu robežu, spiests skolu atstāt pēc 6. vai 7. klases beigšanas, t. i. ar nepilnu pamatskolas izglītību. Šo bērnu vecākiem izšķiršanās grūta: sūtīt savu bērnu amatā vai evt. uz latviešu ģimnaziju Augustdorfā. Jaunāko klašu bērnu vecākiem stāvoklis labāks: bērni pilnīgi iekļāvušies vācu skolas saimē, valoda grūtības nesagādā, līdz ar to ceļš tālākai izglītībai atvērts, pārejot pēc 4. klases uz ģimnaziju vai pēc 6. uz vidusskolu.

Lielas rūpes vecākiem sagādā latviskā audzināšana. Atkarā no ikvienas nometnes vai novietnes telpu apstākļiem, darbojas latviešu papildu vai svētdienas skolas, JKS jaunatnes pulciņi vai arī skautu un gaidu vienības. Kā vienīgais izņēmums figurē latviešu skola Augustdorfā, kuŗā pāri par 100 bērnu bauda pilnu latvisko izglītību.

Bērnu vecāki un arī paši papildskolu skolotāji ar mazu skaudību vēro šo iestādījumu un tā priviliģēto stāvokli. Kamēr Augustdorfas skola saņem pabalstus pilnībā, papildskolas uz vietām strādā vismprimitīvākos apstākļos un pat bez nepieciešamākajiem palīglīdzekļiem. Arī paši skolotāji strādā bez atalgojuma. Sīkākām latviešu grupiņām neiespējami saviem spēkiem segt visus izdevumus. Šī iemesla dēļ nometnēs bieži paceļas balsis: Vai Latvijas nākotnei vairāk vajadzīgi 100 bērni ar tīru latvisko izglītību, vai 1000 ar pamata zināšanām papildskolu programmu apmērā?

Protams, Augustdorfas latviešu skola mums ir nepieciešama, bet vēl daudz vairāk jādara laviskās pamatizglītības nodrošināšanas vairumam, jo sevišķi tur, kur apkārtne draud latviešu jaunatni asimilēt. Latviskais saprāts prasa veselīgu samēru latviešu jaunatnes audzināšanas darbā.

Zviedri atgriežas pie „stiprā alus"

Likums, kas pastāvējis 36 gadus, tiek atcelts.

Lai pierādītu valsts likuma sargiem, ka stiprais alus ir mazāk morālei kaitīgs kā vājais, bija vajadzīga tikai viena sestdiena. Kaut gan likuma sargi paredzēja, ka atcelot likumu, kas bija spēkā jau kopš 1919. gada un ierobežoja alkoholisko dzērienu lietošanu, sekas būs nepārredzamas, tomēr pierādījās pilnīgi pretējais.

Naktī no sestdienas uz svētdienu atkal plūda stiprā alus straumes, bet, kā par brīnumu, no paredzamiem nedarbiem un orģijām nebija ne vēsts. Zviedri pārdzīvoja mierīgāko nakti kopš 1919. gada, kad stājās spēkā likums par alkoholisko dzērienu un stiprā alus ierobežojumiem. Izskaidrojums sekojošs: tikai nedaudzi lietoja stipros dzērienus, bet lielākā daļa zviedru dzēra „stipro alu". Arī kaušanās bijusi reta parādība, jo alus padarījis cilvēkus mīļigus.

VAI SĀKSIES RAIDĪJUMI NO MINCHENES?

Latviešu organizācijas Eiropā jau vairākus gadus bez redzamiem panākumiem cīnās par latviešu raidījumu noorganizēšanu no Minchenes Voice of America programmas ietvaros. Igauņiem un lietuviešiem tādi jau sen ir, un nupat uzsāka raidījumus Kambodžai. Līdz ar to raidītās programmas valodu skaits palielinājās uz 39.

Laikraksts „Latvija Vācijā" 13. augusta numurā atklāj šajā jautājumā dažas aizkulises, kuŗas zināmu apstākļu dēļ sabiedrībai tika slēptas. No šīs informācijas izriet, ka, pamatojoties uz ASV ģenerālkonsula Minchenē paskaidrojumu, 1953. g. līdzekļi latviešu raidījumiem no Minchenes budžetā bija paredzēti uzņemt sākot ar 1954. gadu. Līdz šim tas tomēr nav noticis. Šī jautājuma attīstība, pareizāk sakot —mēģināšana aizmirst, liek pamatoti domāt, ka Voice of America latviešu sektora vadība Vašingtonā apzināti vilcina un pat kavē šo raidījumu izkārtošanu. Nenoliedzams ir apstāklis, ka uztveršanas iespējas Minchenes raidījumiem ir labākas kā Vašingtonas. Raidījumu tautiešiem dzimtenē par daudz nekaŗ nebūs. Cīņā par Latvijas atbrīvošanu personiskās intereses nedrīkstētu nomākt kopējās. Latvieši Eiropā gaida raidījumu vadības skaidru atbildi.

Māris Olainietis.

Vēstule torontiešiem

Kā jums, mīļie tautieši, labi visu šo laiku ir klājies, kamēr neesam redzējušies? Jūs tik tālu no manis dzīvojat, ja būtu tuvāk — aizstaigātu tāpat kājām vai katru dienu, tāpat kā savā laikā gāju uz kooperātīvu pēc bīdelētiem miltiem un siļķēm. Viens jūsu tautietis no Toronto, mans jaunības daruģe, man atrakstījis šādu vēstuli:

„Mīļais draugs Alumsalum, kad tu pēdējo reizi te pavadīji trīs naktis, tad viena no tām bija par jaunu, — vidējā, ar pirmo un pēdējo kā nekā varētu samierināties. Kad tu biji aizbraucis, tad mēs tavu vizīti pārrunājām un iztirzājām, meklējām pamatojumu un attaisnojumu tavām dēkām, bet nevarējām atrast, tādēļ mūsu atzinums bija tāds: „Viņš nezina pats, ko dara." Atzinuma galīgais formulējums bija: „Viņu nevar laist iekšā nevienā sarīkojumā." Bet pašās beigās ienāca priekšlikums: „Viņu nekur nevar laist iekšā." Un to arī mēs vienbalsīgi pieņēmām. Kur nu tu, draugs, apmetīsies, kad atkal pie mums atbrauksi? Neviens tevi neuzņems, un visām Toronto viesnīcām arī dots rīkojums tev istabu neizīrēt. Kur nu tu savu galvu noliksi, kur atpūtīsies? Un ne tev žāvētu zuti tē kāds pasniegs, ne draugu pulciņā tu varēsi savu jaunību atcerēties, ne meitene tevi apciemot solīsies... Tāds šauns liktenis tevi ir pieņēmējis, es arī tavā labā neko nevaru darīt, tu jau saprati, man drīz būs kāzas, bet es tevi nevaru aicināt, baznīcā laulību ceremoniju gan tu varētu noskatīties, tikai nepienāc man par daudz tuvu, var notikt, ka tu uzkāp uz manas līgavas šlepes, ierakstīs vēl avīzē, mūs izblamēs, sievasmāte kritīs gīboņī, izjuks viss medus mēnesis, un tevis dēļ... Tādēļ tikai noskaties vien, nenāc nemaz mūs apsveikt, vai nu bez taviem novēlējumiem mēs tāpat labi nedzīvosim, bet ja gribi pasniegt kāzu dāvanu, tad nodod to pērminderim, gan mēs dabūsim rokā, baznīcā jau nekas nepazudīs..."

Ja jūs, mīļie tautieši, pret mani tādu lēmumu esat pieņēmuši, ko tad nu lai es daru? Uz drauga kāzām tomēr būs jābrauc, kaut vai tikai noskatīties, kā viņu salaulā, dāvana arī jāved, kā nu tukšā brauksi, pēc kā tas izskatīsies, tik labi draugi bijām, Rīgā viens otram vekseļus žīrējām, abi vienu meiteni bijām iecerējuši. Esplanādē grroku dzērām, augstskolā lekcijas par tīrā prāta kritiku klausījāmies. Un tagad viņš vairs mani nevar lūgt savās kāzās! Es varot viņa līgavai uz šlepes uzkāpt, viņa sievasmāti gīboņī iedzīt, viņa medus mēnesi samaitāt...

Jūsu Alumsalums.

CEĻA VĀRDI

Mēs visi esam Dievam parādā savu nāvi.

Šopenhauers

*

Dzīvot nozīmē arī mirt, — bet par to domā tikai nedaudzi. **G. Hauptmanis**

*

Mēs meklējam sev laimi ārpus sevis un to cilvēku spriedumos, par kuŗiem mēs taču zinām, ka tie ir glaimotāji, pilni skaudības, sava garastāvokļa vergi un nespējīgi skaidri spriest. Un tomēr mēs uztraucamies...

Marķizs de Sads

KĀ PA TUMSU, KĀ PA ĒNU...

Kaimiņu dižpilsētā ar Zeti Paleti noballējies Augusts Nopūta

„Plušķīt, nāc apskaties — kā tev patīk šitais mudulītis?" Taisnībene uzrunāja vīru, lielā spoguļa priekšā gordamās un jauno cepuri galvā tupinādama.

Tā kā Taisnība garajā laulības mūžā jau pietiekami bija apmācīts, kas kurā reizē sakāms, tad arī šoreiz, acu uz sievas pusi nepagriezis, viņš atrada pareizos vārdus:

„Ļoti šiki — taisni kā priekš tava ģīmja."

„Un tikai deviņpadsmit deviņdesmit pieci!" Taisnībene, vīra atzinīgo vārdu stiprināta, priecīgi stāstīja, „par mudulīti tā nav nauda!"

„Cik tu teici?!" Taisnība pēkšņi atguva interesi par sievas stāstījumu, jo ļoti necieta lielus skaitļus.

„Deviņpadsmit deviņdesmit pieci." Taisnībene cieti noteica, kāpinājumu vīra balsī neievērojot, jo viņas uzmanību nemaz nesaistīja abstrakti prātojumi par atsevišķu priekšmetu cenām.

„Plušķīt, nāc sasien šito štripīti," viņa laipni aicināja savu mūža draugu, manīdama, ka tas tāpat vien sēd un lasa avīzi, „tu taču arī gribi, lai es būtu skaistākā dāma ballē?"

Taisnība atņēma elpu un gribēja jau kaut ko atbildēt, ka gribēšana un varēšana ir divi dažādas lietas, bet tad iedomāja, ka tas varētu radīt nepatikšanas, tāpēc vēl laikā apturēja.

Visa šī privātā modes skate, veco un jauno tērpu un cepurīšu cilāšana, grozīšana, pielaikošana, gludināšana, spaidīšana, knaiņīšana, purināšana — ar vārdu sakot, visa šī vērtību pārvērtēšana notika tāpēc, ka sestdien Pigtaunā bija paredzēta pirmā rudens balle, un Taisnībene bija ieņēmusi galvā domu, ka viņa parādīs, kā elegantai dāmai ballē jāizskatās. Nu jau divi nedēļas, no darba pārnākusi, viņa ātri vien kaut ko iekampa miesas stiprināšanai, un tad stājās spoguļa priekšā. Mājas nākot viņa parasti jau bija apģērbājusi kādu jaunu lentīti, kādu mākslīgu puķīti, kādu sprādzīti vai citu kādu elegances pazīmi. Turpmākās stundas tika veltītas vietas atrašanai, kur pirkumu pie tērpa piekārt. Otrā dienā pirkumu nesa uz veikalu atpakaļ, kur tika pateikts: „Ai čendžen maind" — un meklēja atkal kaut ko citu.

Pievakarēs lielā spoguļa priekšā un apkārtnē tāpēc izskatījās kā pēc ugunsgrēka: visa grīda un krēsli bija noklāti dažādām raibām drānām. Starp krēsliem pie spoguļa stāvēja Taisnībene, domīgi raudzīdamās savā attēlā, pie tam parasti viņa ar labo roku sev pie krūtīm, sāniem vai pleca turēja piespiestu kādu mākslīgu puķi vai citu kādu raibu kankaru. Roku ar tērpa izdaiļošanai nolemto krāšņumu viņa, acu no spoguļa nenolaižot, lēni bīdīja pāri tērpam, tā izvērtējot, kurā vietā piestiprināts, tas radītu vislielāko iespaidu.

Savas pozicijas viņa neatstāja arī tad, kad profānā dzīve prasīja viņas padoma — lieki nekustēdamās, viņa, turpat no spoguļa, acu nenovēršot, vadīja visu savu mājas dzīvi.:

„Vikiņ, meitiņ, — aizskrien uz korneršopu un atnes vienu paundu čīza un kādu dazeni olu. Paprasi, lai deds iedot naudu... Lilīt, paskaties — es, laikam, to pinkpuķiti esmu atstājusi šopingbegā līvingrūmā... Plušķīt, sāc nu taisīt vakariņas — es esmu tā noguruši..."

Gan Taisnība uz sevi sirdījās par savu nolaidību, ka pigtauniešu apkārtrakstu nebija ietriecis papīrgrozā, bet tagad bija par vēlu.

Taisnībene, acu no spoguļa nenolaižot, gatavojas ballei.

Beidzot pienāca sengaidītā diena. Lai jaunais un kuplais tērps autobusā nesaburzītos, Taisnībene šoreiz piekrita, ka viņus uz Pigtaunu vedīs Lampatāns. Izbraukšana bija sarunāta septiņos vakarā, jo balles sākums bija izziņots asoņos, bet Lampatāns, Taisnībenes negaidītās un neparastās laipnības iedrošināts, drauga mājā ieradās jau sešos.

„Nebij kur grūsties," viņš attaisnoja savu agrīno ierašanos draugam, kas pilnā kaujas tērpā saposies, sēdēja viesistabā un pacietīgi gaidīja lietu tālāko attīstību, „vai tev mājās nav kāda lāse džindžera? Man te — pa to gaidīšanas laiku mēs varētu..."

Ieraugot Lampatānu, no kabatas velkot glītu plakanu pudelīti, Taisnības vaigs atplauka, un viņš cēlās un gāja apgādāt nepieciešamos laika īsināšanas palīglīdzekļus.

Pa to laiku Taisnībene pusģērbusies gulēja visā garumā izlaidusies savā gultā un skaitīja līdz simtam un atpakaļ — nervu nomierināšanai un sejas muskulatūras atslābināšanai. Šī paša iemesla dēļ viņa seju bija noziedusi ar olbaltumu, kas kalzdams plaisāja kā ledus pavasarī un turēja viņas vaigu stingri nostieptu, bez smaida un kustības.

Pusstundu tā par savu iekšējo cilvēku gādājusi, viņa nākošo stundu veltīja dažādiem dailkrāsošanas darbiem, un tikai pašās beigās — tieši pulksten astoņos — abas meitas pāri mātes galvai lēni lāva pārslīdēt jaunajam tērpam, ko greznoja lielāks skaits augstāk un zemāk piespraustu lentīšu, puķīšu, saitīšu un nenoteicama izskata un nezināmas vajadzības kankariņu.

Stalti paceltu galvu, cēli un viegli kā Lohengrīna gulbis, viņa iepeldēja visistabā. Vīriešu sejās parādījās izbrīna un nepatika — pēc pirmā mikiņa nokopšanas viņu valodas tikai tagad bija sākušas īsti risināties, un pie tam brauciens uz Pigtaunu kaut kā aizmirsies. Bargā īstenība un sieva Taisnības un Lampatāna domāšanu tomēr drīz vien ievadīja pareizā gultnē, un ap pulksten deviņiem vakarā viņi visi trīs diezgan paskābā dūšā nonāca svētku namā. Garastāvokļa bojāšanās iemesls bija tas, ka Taisnībeni bija saniknojis vīra un Lampatāna plēgurošanas gars, bet šie savukārt bija ieskaitušies, ka Taisnībene šo garu bija nokāvusi pašā plaukšanas brīdī.

Iebraucot Pigtaunā, Taisnībene tomēr sevī noņēmās: smaidīt! Lai tad vai jauna biedrība jādibina, bet šovakar viņa pigtauniešiem parādīs, kas ir šarms, grācija un skaista tualete! Viņa jau iepriekš izbaudīja Pigtaunas dāmu skaudīgos skatus, kad viņa parādīsies zāles atvērtajās durvīs, un visu kungu acis pievērsīsies viņai! Kas tas būs par pilnplaukuša sievišķīgā skaistuma pelnītu triumfu!

Taisnībenes triumfālā ieiešana daudz zaudēja no sava efekta tā iemesla dēļ, ka zālē pašreiz, kā likās, bija nodzisusi elektrība.

„Būs izsisti korķi," Taisnība skaidroja sievai, meklēdams galdiņu, „tas ballēs bieži gadās."

Mūzika tomēr spēlēja, un cik pa tumsu varēja samanīt, arī dejotāju netrūka. Gar sienu pa lielākām atstarpēm dega viena otra maza spuldzīte, dodamas vismaz tik daudz gaismas, lai varētu sataustīt krēslu, apsēties un vērot tuvāk dejojošos pārus. Cik varēja jaust, nekādas glaunas ģērbšanās neviens nebija taisījis. Dažam bija praciņš mugurā, dažam nebija, dažam krekls bija iebāzts biksēs, citam nebija, bet tāpat pa vaņķu modei plandījās brīvi ārpusē.

Pēc kādas pusstundas acs ar tumsu bija apradusi, un nu jau varēja noskārst, kas sēdēja pie blākus galdiņiem — paziņas, vai sveši. Neviens par gaismas trūkumu tomēr neuztraucās, un no rīkotājiem arī neviena nemanīja, kas būtu skrējis un gādājis, lai bojātā elektrība tiktu izlabota.

Taisnība ar Lampatānu par gaismas trūkumu arī daudz nesūrojās — tā vismaz neviens, sievu ieskaitot, nevarēja nekā skaidra noteikt par viņu izdarībām ar kabatā glabāto mikiņu. Toties jo neapmierinātāka bija Taisnībene.

„Plušķīt, tu ej un runā ar viņiem — tādā tumsā es te nesēdēšu! Vai tā kāda kārtība! Ne es redzu, kas dāmām mugurā, ne citas redz mani!"

Pēc septītās kūdīšanas Taisnība gāja aprunāties.

„Ko?!" viens no rīkotājiem, Taisnības žēlošanos noklausījies, iekliedzās, ko?! Gaismu?! Tu tak esi no lidojošās apakštases nogāzies! Kur dejo — viņš grib gaismu! Tad ej uz kalnu sauli, bet nenāc uz balli!"

„Nebrauciet uz Karolainu," saka īsts amerikānis Virdžinijā latviešu mājā mežā, kas izveidots par parku. Tiešām te ir jauki kā nekur Savienotajās Valstīs, cik tās esmu redzējusi pēdējos sešos gados. Atpūta lieliska, tomēr vaicāju: „Kādēļ?"

„Karolaina nav Savienotās Valstis."

„Kā tā?" neticīgi atjautāju.

„Jūs redzēsit, ja aizbrauksit — ne zeme, ne ļaudis nav tādi, kas jūs varētu saistīt."

„Bet es braucu pie saviem draugiem."

„Nn tad mani argumenti neder. Novēlu jauku satikšanos."

Protams, labvēlīgā amerikāņa brīdinājums mani nespēja atturēt. Arī Harrikēne Aiona, kas plosījās tieši Karolainā, manu paredzēto izbraukšanu varēja aizkavēt tikai vienu dienu.

No Vašingtonas dienvidvirzienā jābūt ceļā veselas desmit stundas. Brauciens nakti. Kādā stacijā jāgaida 4 stundas, un gala mērķi, mazu pilsētiņu, sasniegšu tikai 4 no rīta.

Atlantijas piekrastes vilciens šķiet provinciāls, šaurāks, vairāk nolietots, bet tīrāks, jo vagonos smēķēšana aizliegta — smēķētājiem atsevišķas telpas. Pasažieri vairumā melnie; viņu ārējais ietērps un izturēšanās kā vidusmēra pilsoņiem. Viņi novietojas atsevišķi no baltajiem.

Taisnība šo domu miera un lietas labā ietērpa mīkstākos vārdos un pastāstīja sievai. Notika, ko viņš jau bija paredzējis — Taisnībene cēlās un gāja pati izrunāties. Kas un kā tur tika runāts, nav zināms, bet pēc neilga laika Taisnībene gan atgriezās pie galdiņa, bet vairs neapsēdās. Savākusi savu pūderdoziti, mutautiņu un rokas somiņu, viņa paziņoja īsi un skaidri:

„Mēs braucam mājās!... Idejas, kādas nav!... Romantiska puskrēsla!... Elles tumsība, ne pus-krēsla!..."

Ielingojusi pūderdoziti un lūpu zīmuli rokas somiņā, Taisnībene ar blīkšķi to aizsita ciet un iecirta padusē.

„Nu! Ceļas un aiziet!"

Taisnība, kam šoreiz patika tīri labi — un taisni tās tumsības dēļ, jo kamēr sieva bija aizgājusi runāt par gaismu, viņš bija izmēģinājies dejas priekos un ievērojis, ka tumsa dejotājiem piešķīra zināmas priekšrocības, un citādi nejaustas iespējas — mēģināja iebilst, ka maksāta dārga biļete un braukts garš ceļa gabals, bet Taisnībene nepiekāpās.

„Mēs braucam mājās! Mani par prožektoru saukt! Taisni labi esot — manas krunkas neredzot! Mērkaķis tāds — vai es šā krunkas skaitu! Un priekš tādiem es jaunu muduli pirku un mēkapu taisīju! Fi!"

Žēlastības kundzei otrā dienā Taisnībene piezvanīja un pastāstīja, ka bijusi brīniškīga balle, bet ka viņi ātri atgriezušies mājās, jo apsāpējusies galva. Tā sakot, migrēna.

Augusts Nopūta.

SKATS SVEŠĀ PASAULĒ

KAS PĀRSTEIDZ DIENVIDOS

Drīz uznāk tumsa. Apkārtni vērot pa vagona logu nav iespējams. Miegs arī nenāk, jo pēc saraksta ceturksni priekš pusnakts ir jāizkāpj un jāgaida četras stundas. Labi, ka var lasīt.

Tomēr paiet noteiktais laiks, un mēs vēl braucam — palēnā gaitā: novēlojums tepat veselu stundu. Par to priecājos: nebūs svešā stacijā tik ilgi jāgaida. — Beidzot esam mezgla piestātnē. Melnais konduktors laipni, bez pamudinājuma vai lūguma paķer manu ceļa somu un to iznes uz platformas. Viņš rāda kādu attālāku sarkanu kieģeļu ēku: stacija.

Eju turp, meklēdama uzgaidāmās telpas. Atduros uz plašām valējām durvīm ar uzrakstu virs tām: **White.** Neticu savām acīm. Tomēr tā. Neeju vēl iekšā. Apeju kādu mūra izcilni (pa logiem redzami dzelzceļa ierēdņi), un aiz tā gluži tādas pašas durvis kā pirmās, tikai uzraksts cits: **Colored.**

Tātad, aizvien vēl... Garajās deviņās gadu desmitīs pēc pilsoņu kara ar cilvēcības uzvaru, par spīti vienlīdzības likumiem cilvēku psiholoģija mainās visai lēni. Šī atziņa man sagādā vilšanos šai brīvajā zemē. Tā brīva gan, tikai katram par sevi; šeit, dienvidos vēlāk noskaidrojās, balto sabiedrībā nevarot pieminēt pat īstās cilvēcīgās brīvības cīnītāja Linkolna vārdu, lai tā nešokētu agrāko vergu kungu pēcniekus. — Vienā ziņā melnajiem pilsoņiem taču ir pilnīga vienlīdzība — cīnīties par savu tagadējo valsti un par to mirt kaujas laukos.

Šī pirmā pārsteiguma satriekta, eju ar savu ceļa somu „balto" uzgaidāmajās telpās, kur tikai 3-4 celinieki gaida to pašu vilcienu.

Nepilnās trīs stundas pagāja vieglāk, nekā biju domājusi, un pēc pusotras stndas brauciena nonācu gaišā, omulīgi iekārtotajā ārsta mājā pie saviem draugiem latviešiem.

Otrā dienā gribēju apskatīt apkārtni, ko mani draugi arī laipni atbalstīja. Braucām skatīt baltie kokvilnas laukus (plašu plantāciju Karolainā neredzēju). Apkārt līdzenums. Pelēkas, nekrāsotas kokā ēciņas, pie tām redz gandrīz tikai melnas galvas, melnas sejas. Rets baltais, kas atgadās ceļā, gan laikam tagadējo laiku immigrants. Nesenā karrikēna sekas vēl redzamas zemākajās vietās, kur koki metri divi ūdenī. Ēku postījumu šai apgabalā nav.

Jāatzīstas, arī kokvilnas lauks sagādāja vilšanos: nebija jau tā, kā redzēts attēlos, kur labu dūri lielas kokvilnas galviņas balti mirdz pa gabalu. Šis lauks tāds iepelēks, nesenā vētra un lietus visu saplacinājuši un apskalojuši. Tādi paši ir arī pārējies kokvilnas laukī. Tomēr vienu „augli" noplūcu un paņemu līdz uz ziemeļiem. Pārstrādāta šī kokvilna būs atkal balta kā sniegs. Arī tā, ko redzēju vēlāk pilsētiņā vedam smagajā mašīnā, bija balta diezgan.

Atpakaļ uz Vašingtonu braucu dienā no citas pilsētiņas, tad vairs nebija jāgaida nevienas liekas stundas.

Tagad pa vagona logu vēroju, ka ūdens vietām bija pat līdz sliedēm. Priekš pāris dienām, turp braucot, tas bija applūdinājis pat ceļu — tādēļ tā lēnā braukšana un nokavēšanās. Bet nakti jau nevarēja neko saskatīt. Dienā redzu: tas pats līdzenums, tās pašas pelēkās ēkas un melnās sejas. Pārbraucot Virdžinijas robežu, aina mainās. Mājas lielākas, krāsotas, to apdzīvotāji baltie, tikai pa retam reda melnos. Mainās daba: vieglī uzkalni, labi kopti lauki. Jo tuvāk Vašingtonai, jo viss top gaišāks, noteiktām līnijām. Iespaids līdzīgs kādreiz redzētajam kad no kādas kaimiņvalsts iebrauc Austrumprūsijā vai mūsu Latvijā.

Ausīs skan amerikāņa vārdi:

„Karolaina nav Savienotās Valstis..."

Un tomēr tā ir un kādreiz būs, kad šie melnie izkūposies no savas nabadzības un līdz ar to no netīrības, par ko sūdzas turienes baltie.

A. G.

Jauna organizācija...

(Pārnesums no 2. lpp.)

kas garantē iespējami taisnīgu līdzekļu sadali.

DV organizācija jau gadiem ilgi ļoti pūlas saskaņot aprūpes darbu un tāpēc atzīst, ka jaunu aprūpes organizāciju radīšana var šādus centienus tikai traucēt.

DV organizācijā, sākot ar Centrālo valdi un beidzot ar nodaļu valdēm, darbojas ļoti liels skaits kara invalīdu, kas vienmēr un visur ir un būs nomodā par savu cīņas biedru — kara invalīdu aprūpi.

4. DV Rietumvācijas valde atzīst, ka LKIA nodibināšana, kā arī šīs organizācijas vadības rīcība nav attaisnojama un sagaida, ka personas, kas LKIA'ā ieņem vadītājus amatus, no tādiem atteiksies DV organizācijā, lai netraucētu pēdējās darbu."

Plašus ziņojumus par vērojumiem Zviedrijā un Austrijā sniedza DV priekšnieks V. Janums un CV aprūpes nozares vadītājs A. Bērziņš, pie kam valde nolēma aprūpes darbam Austrijā piešķirt lielāku vērību nekā līdz šim. Nolēma arī pētīt iespējas, lai Bērzaini tiesībās varētu pielīdzināt Rietumvācijā pastāvošajām invalīdu atpūtas mītnēm, jo tad varētu izmantot šādām mītnēm paredzētās priekšrocības. (piem cela un uzturēšanās izdevumu segšanu kara invalidiem — atpūtas namu apmeklētājiem).

Slēgtā sēdē valde iepazinās ar materiāliem par komūnistu organizāciju izlemto taktiku DV organizācijas darba šķelšanā un pārrunāja pretdarbības iespējas.

Sēdē piedalījās visi valdes locekļi (izņemot vicepriekšsēdi inž. J. Zēgneru, kas nebija varējis ierasties darba apstākļu dēļ), Centrālās revizijas komisijas pr-dis Ž. Jansons, DV Bērzaines nod. pr-dis R. Auza, invalīdu mītnes pārvaldnieks M. Freimanis un Bērzaines rentnieks K. Vīnakmens.

DV CV prezidijs paskaidro, ka sakarā ar Anglijas, ASV, Kanadas, Zviedrijas, Holandes, Dānijas un Rietumvācijas zemju valžu nostāju pret jaundibināto Latviešu Kara Invalīdu Apvienību tuvākā laikā sagaidāms arī DV CV atzinums.

IZPILDU
APMETUMA DARBUS
jaunus, kā arī laboju ikkatrā vietā. Ātrs darbs, mērenas cenas.
Zvanīt no plkst. 6—8 vakarā
OL 3711, Toronto
Runā vāciski.

Dāmu vakara tērpus un līgavu tērpus izīrē
NINA KOCHS
145 DOWLING AVE. TORONTO,
Tel. LA 3437
Bagātīga izvēle — lētas cenas
(405)

Cikāgas latviešu ev.-lut. Miera draudzes Pļaujas svētkos rīkotajā bazārā bija daudz skaistu un vērtīgu mantu, kuras varēja iegūt gan ar lozi, gan izvelkot no laimes akas. Pie laimestu galda stāv — no kr.: Ināra Veisa, dr. māc A. Sudārs, A. Sudāra, A. Strazdiņa un M. Savicka.

Jānis Saima

Negantnieks

ROMĀNS

(24. turpinājums)

— Tas zēns, kas klasē par jūsu vārdiem smējies, ir Naudeļu kalēja Linkalna dēls... —

— Nu redzat, mīļo skolmeistar, cik beidzot labi visi gali kopā sienas: taču jau Linkalns bija līdzi nedaudziem citiem manā draudzē centīgs Pēterburgas Avīžu lasītājs!

— Tas gan tā bija... —

— Un tas tā ir, kā saka veca latviešu paruna: Ābols no ābeles tālu nekrīt! —

— Bet ko darīt tālāk? —

— Jā, ko darīt tālāk... — mācītājs domīgi glaudīja ar delnu zodu, — te man nāk prātā atmiņas no manām studenta dienām Tērbatā... Tur dažu labu reizi darījām nedarbus, par ko pedeļi mūs citēja pie rektora, pēc kam tad karceris bija neizbēgams... Bet jo bargāk mūs sodīja un jo viltīgāk pedeļi mūsu gaitas izokšķerēja, jo lielāks prieks mums bija uz nedarbiem. Jaunība ir pretestības un spītības gara pilna, un jo bargāk to cenšas nomākt, jo asāks un naidīgāks tas top. Būs varbūt tāpēc labāk, ja arī mēs atteiksim vētrai, bet ļausim pūst rāmai vēsmiņai. Nekārsim nelabos notikumus pie lielā zvana, bet lūkosim jauniešu sirdis ar laipnību un gudrību uz to labu locīt... —

— Bet ja aumeistars mūsu darbam pretosies un to kavēs? —

— Ak jā — aumeistars!... —

Mācītājs kavējās ar atbildi, un arī skolaskungs klusēja, bet tad teica: — Gan labākais būs, ja viņš no šejienes aizies...

— Jā, skolmeistar, — mācītājs gurdi palocīja galvu, — jums taisnība — aumeistaram jāaiziet... tā gara pēc, ko domāju savā draudzē jau izravējis, bet ko viņš no jauna modinājis. Bet ne ar negodu un steigu raidīsim viņu prom, jo ar to mēs saniknotu viņa cienītājus, kuru pulks varbūt jau ir diezgan liels. Es ziņošu savam amata brālim skolu padomniekam, ka aumeistars vēl par jaunu, lai draudzes skolā strādātu, bet drīzāk kādā pagasta skolā derētu. Ar to pietiks, lai skolu pārvalde viņu šai darba vietā neapspiprinātu, un līdz ar to viņam būs ceļš apakš kājām... Patiesi, mīļais skolmeistar, šādā vīzē rīkodamies, visvairāk laba gūsim! —

— Bet ko darīt ar trim zēniem, kas taču, aumeistara kūdīti, jūsu vārdu no zvana izvīlējuši? Vai tas viņiem par ļaunu nenāks, ja tie nekādu sodu nesaņems? —

Mācītājs brīdi padomāja.

— Tie pavasarī nāks pie manis mācībā, — viņš tad, kā sevī skatīdamies, runāja, — tad... tad mēģināšu viņu prātus locīt apdomības un taisnības ceļos. Tiešām, tā būs labāk! Varbūt viņu sirds mums nāks palīgā. Jo mums jātic, ka labā sēkla, ko sējam, taču kādreiz uzdīgs, augs un nesīs augļus. Jā, tam mums ir jātic! —

Skolaskungs neko neatbildēja, bet mācītājs piecēlies sniedza viņam roku atvadīdamies, jo pusdienas atpūta bija pagājusi un sākās pēcpusdienas mācības stundas.

X

Kur palika sirmie dievi?..

Auseklis

Ziema bija barga, bagāta salu un vareniem sniegputeņiem, kas iegremdēja kupenās mājas, laukus un ceļus, tā ka malcinieki, baļķu un grants vedēji mocījās paši un nomocīja zirgus, kuldamies no tumsas līdz tumsai pa aizputinātajiem ceļiem. Bet tad nedaudz dienās bargā ziemas vara pēkšņi sabruka. Vispirms uznāca necerēti silts lietus, kas pāris dienās saplacināja kupenas un atklāja kalnu virsotnēs tumšu arumu un zaļu ziemāju laukus. Drīz parādījās tīras un spožas pavasaŗa debesis, pa kuŗām no rīta līdz vakaram staigāja saule kā gaiša karaliene, kuŗas smaidi atsvaidzina un iepriecina visvientuļākās sirdis. No ziemas stinguma atbrīvotie ūdeņi gāzās no malu malām uz strautiem un upītēm un visām zemākām vietām, radīdami saulē zibošus ūdens krājumus, kas, aizsprostodami ceļus, atšķīra citu no cita mājas un ciemus. Augstu gaisā parādījās zosu un dzērvju kāši, kuŗu klaigas atgādināja karaliskus vēstnešus, kas, atgriezdamies no svešām zemēm, par to ziņo ar spalgiem ragu pūtieniem. Bet cīruļi, kas no visiem tumšajiem un zaļajiem laukumiem pacēlās pret sauli, vēstīja, ka ne ziemas bargums, ne pavasarīgo ūdeņu brāzmīgums nav kaitējis dzīvībai un ka tā mūžīga un varena mājo zemē un nu gatavojas no jauna ziedēšanai un priekam tāpat kā pirms gadu tūkstošiem.

Gaujas straume, nevaldāma un plaša, brāzās cauri sudrabviolētajiem alkšņu ceriem, kas šalca un drebēja no ūdens triecieniem. Dažs labs puduris, kuŗa čemurainās saknes bija izkumurojušās pārāk augstu virs zemes, zaudēja saites ar izmirkušo pamatu, lēni ieslīka duļķainajā atvarā un, pīdamies ar saviem zariem krūmos, slīdēja līdzi straumei.

Krogzemis to visu vēroja pa sava bēniņu kambaŗa logu, un sirds viņam bija tikpat pilna nemiera tvīksmes kā palu ūdeņiem. Viņš skatījās pār pļavām, kur viļņoja plašie ūdens klāni, bet aiz tiem, vieglas, zilas miglas aizplīvuroti, bija redzami meži, virs kuŗiem, spirgtu pavasaŗa vēju dzīti, peldēja baltās plūksnās izārdīti mākoņi. Tie izskatījās pirmatnīgi svaigi un pilni jauneklīga spēka. Tik bieži Krogzemis bija no sava kambaŗa loga vērojis šo diezgan vienmūļā klajuma ainavu rudenī un ziemā. Bet tagad tā bija zaudējusi savu parasto ikdienību. Viss likās pavisam svešs, vēl nekad neredzēts. Varbūt tas bija tāpēc, ka neredzēja sīkās cilvēcīgās būtnes, kas ar savu bailīgo skudru neatlaidību dabas baigajā diženumā allaž liekas kā smieklīgs traucējums. Šai ainavā, kuŗu viņš tagad vēroja, iederējās tikai dievi, šīs dabai līdzīgās, mūžīgās un cilvēkiem neizprotamās būtnes, rada saulei, vētrām, pērkoniem un zibeņiem. Un vai tās tiešām nebija viņu ēnas, kas tagad pretī saulei nogūlās pār ūdeņiem, saskārās cita ar citu un izšķīrušās nozuda aiz pamales mežiem, aizvirzīdamās uz jūras pusi, kur varbūt uzsāka neredzēti niknu un baigu cīņu ar ziemeļu vētrām, atgaiņādamas tās no ziemas varai atņemtās zemes.

Bet, kad šīs titāniskās ēnas bija izgaisušas, balto padebešu starpā debesmalā izpeldēja citas, varavīkšņaini spilgtas un caurspīdīgi maigas. Vizēdamas un sanēdamas tās līgoja virs ūdeņiem un sēja pār zemi dzīvības sēklu. Tās bija cilvēkiem labvēlīgas likteņu lēmējas, Saules zemes iemītnieces. Tās sagatavoja ceļu varonīgo būtņu ciltij, jo nu tālu virs spožajiem ūdeņiem iznira baltas buŗas. Līdzīgi milzu putnu spārniem, tās plandījās virs tumšu, brīnumainu kuģu klājiem, kuŗos stāvēja vīri šķēpiem un vālēm rokās. Vējš plandīja to drēbes un matus, un viņi dziedāja dziesmu, kas skanēja kā ūdens šalkšana. Kuģi piestāja ūdeņu malā, buŗas sakļāvās, un vīri izkāpa un pulcējās kalnos, un no turienes pret debesīm pacēlās dūmu grīstis un sārtas liesmas. Drīz pār ūdeņiem atskanēja skaņas — spalgas un melodiskas, kādas rodas, kad namdaŗu cirvji triecas baļķos, un kalnu galos pacēlās tumšas torņu un jumtu kores...

Krogzemis aizvēra acis, bet brīnišķīgā vīzija viņu neatstāja arī tad, un viņš to redzēja vēl jo spilgtāku. Viņš juta reizā ir sāpes, ir dziļu, aizraujošu prieku. Sāpes radīja tas, ka viss ir tikai vīzija, tikai viņa apziņas radīts sapnis, bet prieks bija par to, ka viņš spēj šo sapni sevī izdzīvot kā kādu augstāku patiesību. Ar satraukumā trīsošu roku viņš satvēra papīra lapu un sāka rakstīt, baidīdamies, lai vīzija nepagaist un lai viņš pagūst sameklēt tās attēlošanai pienācīgus vārdus. Un vārdu tiešām trūka, jo tie, kas lēnām rindojās uz papīra, nerādīja ne vīzijas pirmatnīgumu, ne daiļumu. Bet viņš neatlaidās un, te apsēzdamies pie galda, te pieceldamies un pieiedams logam, rakstīja un rakstīja.

Tikai tad, kad ūdeņi sāka pārklāties miglu un saule kā milzīga sarkana ripa, kļūdama aizvien nespodrāka, pamazām nozuda zem tiem, bet pa logu ieplūda dzestra vakara vēsma, viņš beidza rakstīt un pārlasīja to, kas bija radies papīra lapā.

Kurzemīte, Dievzemīte,
Brīvas tautas auklētāj'...

Tā sākās viņa uzrakstītā dziesma. Viņš ilgi sēdēja, skatīdamies svītrojumu un labojumu izraibotajā rakstā, kamēr aiz loga debesis kļuva dzelteni sārtas, tad zaļi dzeltenas un tur viena pakaļ otrai iedegās zvaigznes. Viņš no jauna pārdzīvoja saules gaismā redzēto vīziju. Viņš bija tik pilns satraukuma, savāda, mocoša nemiera un trauksmes, ka nejuta vairs sava šaurā kambaŗa sienas, bet redzēja pasauli, kas spoža un brīnišķīga mirdzēja viņa dvēselē.

(Turpinājums sekos)

ONTARIO VETERINĀRMEDICĪNAS KOLLEDŽĀ

Latviešu veterinārārsti var turēt pārbaudījumus bez studēšanas

Ontario veterinārmedicīnas kolledža jeb saīsināti OVC, atrodas Gvelfas pievārtē, otrpus ceļam pretī lauksaimniecības kolledžai. Arī šī kolledža ir Toronto universitātes nodaļa. Tā ir vienīgā veterinārmedicīnas kolledža Kanadā, kur māca angļu valodā. Otra ir Kvēbekas provincē, kur māca franču valodā. Pēdējās kurss nav vēl pilnīgs un tādēļ tās absolventu gradu atzīst tikai Kvēbekā. Arī prakses tiesības tiem ir tikai Kvēbekā.

OVC dibināta 1867. gadā Toronto. Līdz tam laikam veterinārārstu Kanadā bija pavisam maz. Tie iecelojа no Anglijas. Sākumā šīs kolledžas kurss bijis tikai 2 gadīgs. 1922. g. OVC pārcelta uz Gvelfu. Mācību ilgums tagad ir 5 gadi. Absolventiem piešķir veterinārmedicīnas doktora gradu (Doctor of Veterinary Medicine). Tie var strādāt kā veterinārārsti Kanadā un arī ASV. Darba iespējas ir privātā praksē, slimību apkarošanā valsts un pašvaldību dienestā, sanitārajā kontrolē, pētniecībā un skolās. Mācību standarts ir augsts un prasības no studentiem lielas.

Pirmajā gadā, izņemot lopkopību, putnkopību, vairāk māca bioloģiju, embrioloģiju un anatomiju, pārējie priekšmeti ir vispārēji.

Otrā gadā jau visi, izņemot angļu literatūru ir speciālie veterinārijas priekšmeti. Kliniskajā darbā studentus sāk laist 4. gadā. Pēc tam obligāta ir arī prakses vasara. Piektajā gadā studenti sadalīti prakses grupās. Katra no tām savu laiku ir dežūrā un tai vajadzības gadījumā jāizbrauc uz fermām. Šādu izbraukumu ir diezgan daudz.

OVC ir bagātīgi apgādāta mācību līdzekļiem. Kolledžā mācās ap 300 studentu, katram iznāk savs mikroskops, pie kura tad studenti pavada apm. pusi no sava studiju laika. Ir laborātorijas, kuru iekārta vien ir vērta ap 80.000 dolaru. Laborātorijās ir visādas modernas iekārtas pēc jaunāko laiku atziņām. OVC izmanto arī lauksaimniecības kolledžas ķīmijas laborātorijas un arī tās lopus praktiskajās mācībās. Šīs abas kolledžas labi sadarbojas. OVC ir pašai sava bibliotēka un filmas, bet studenti var izmantot arī lauksaimniecības kolledžas bibliotēku.

Sākumā mācībai anatomijā katrs students saņem kastīti ar suņa kauliem, kuri jāiemācās. Arī sekcijas darbus studenti sāk pie suņiem. Otrā gadā studenti praktizējas ar lielajiem dzīvniekiem.

Mācību gads ir 7,5 mēnešu garš. Lekcijas un laborātorijas jāapmeklē obligāti, tāpēc brīva laika maz. Vakaros jāgatavo priekšmeti, jo bieži notiek mazāki pārbaudījumi jeb testi, par kuriem liek atzīmes. Ir arī praktiskie testi laborātorijās, kur dod laiku tikai 1 minūti eksponāta noteikšanai. Kad atskan signāls, jāpāriet pie nākošā eksponāta. Jau dienu vai pāris pēc lekciju izbeigšanas sākas pārbaudījumi. Tie visi notiek rakstveidā.

OVC studenti ir dažādu rašu pārstāvji no dažādām zemēm. Latvieši līdz šim šo kolledžu apmeklējuši maz. Pirmais tanī studēja vienu gadu un ieguva Kanadas veterinārārsta kvalifikāciju Latvijā studijas beigušais J.Poruks. Pilnīgi no gala pirmais šeit studijas iesāka Olgerts Miniāts. Šī gada pavasarī viņš studijas beidza un ieguva veterinārārsta gradu. Šogad OVC studē tikai viens latvietis.

Studenti dzīvo lauksaimniecības fakultātes telpās. Dzīvoklis un uzturs maksā tikai 10 dol. nedēļā. Mācības maksa Kanadas pavalstniekiem vai tiem, kuŗi pavalstniecību pieprasījuši, ir 100 dolaru gadā, bet ārzemniekiem 300 dol.

Ārpus kolledžas studentiem ir dažādi klubi,kur darboties. Arī viena fraternitāte pieder pie OVC.

Sievietes veterināriju studē maz un tās arī uzņem ierobežotā skaitā. Pagājušā gadā ar ļoti labām sekmēm studijas sāka 1954. gada Miss Canada, bet drīz tās pārtrauca.

Agrāk šī kolledža prasīja, lai mūsu veterinārārsti studētu divi gadi, bet tagad, pateicoties profesora Dr. Skofilda gādībai, arī latviešu veterinārārsti var turēt pārbaudījumus bez studēšanas.

Agr. A. Vanags

DAINAS KORIS GATAVOJAS IZCILAM KONCERTAM

Viens no izcilākiem notikumiem šīs sezonas latviešu mākslinieciskō sarīkojumu klāstā, liekas, būs „Daina" koŗa rīkotais garīgais koncerts, kas notiks svētdien, 11. decembrī Bathurst ielas United Church baznīcā. Šim koncertam Daina koris gatavojas jau ilgāku laiku. Programmā, kā to paskaidro diriģente E. Freimane, uzņemti vairāki pirmatskaņojumi, starp tiem Voldemāra Ozoliņa kantāte „Svētā nakts" (E. Ķezberes teksts) un Jāņa Mediņa dziesma „Trimdinieka lūgšana." Arī citas koncerta programmā paredzētās dziesmas galvenokārt būs tādas, ko Toronto tautieši nebūs vēl dzirdējuši.

Ērģeļu pavadījumu un solo koncertā apņēmies spēlēt pazīstamais igauņu ērģelnieks Lembits Avesons, kas sev jau iekarojis labu vārdu Toronto ērģelnieku saimē.

Koncerta atlikumu Daina koris nolēmis ziedot sv. Jāņa ev.-lut. latviešu draudzes dievnama iegādes fondam — jo jau kopš dibināšanas dienas Jāņa draudze koŗim bez maksas atvēlējusi telpas mēģinājumiem. Draudzes padome koŗa valde lūdz citas Toronto latviešu organizācijas atturēties no sarīkojumiem svētdien, 11. decembrī, un sagaida, ka šim vērtīgajam koncertam netrūks apmeklētāju.

L.

ANGĻU VALODAS KURSI

Ontario jaunkanadiešu dienesta apvienība, 3 Charles St., Toronto, uzsākusi klausītāju reģistrāciju angļu valodas kursiem. Personas, kam nebūtu ispējams parastā laikā apmeklēt kursus, ko sarīko Izglītības valde, var reģistrēties privātstundām Jaunkanadiešu dienesta birojā no 9 rītā līdz 4 pp., piezvanot arī pa tel. WA 1-8209. Kursi notiek pirmdienās, otrdienās, trešdienās un ceturdienās no 7,30 līdz 9.30 vak. 3 Charles St. W., kā arī pirmdienās un ceturtdienās no 5,30 līdz 7.30. Var arī izkārtot individuālu apmācību stundas.

Angļu valodas kursi notiek arī St. Andrews Memorial House, 415 Jarvis St. sekojošos laikos: no pirmdienas līdz piektdienai no 9-11 rītā, otrdienās un ceturtdienās no 1-3 pp.

Uz šiem kursiem var pieteikties pirmdienā. Lekcijas notiek divi reizes nedēļā.

CS

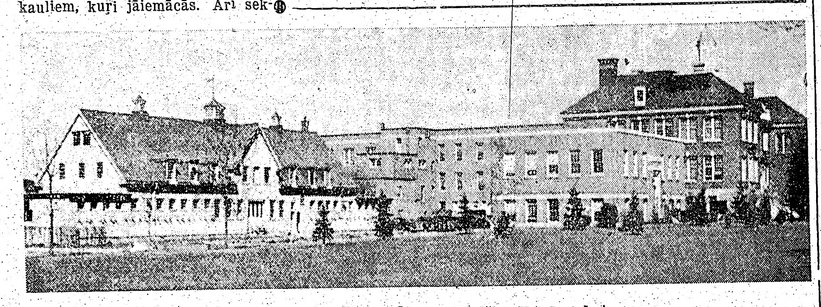

Ontario veterinārmedicīnas kolledžas ēku kopskats

E. Žebranska saņem spožas atsauksmes Indiānāpolē

Baltiešu koncertu apvienība savos iepriekšējos divos darbības gados ir vienmēr centusies noorganizēt labus koncertus ar izcilāko latviešu un īgauņu mākslinieku piedalīšanos. Atklājot savu trešā gada koncertu sezonu 9. oktobrī ar solistes Elzas Žebranskas uzstāšanos, diezin vai pašai Apvienībai bija nojausta, ka šis koncerts izvērtīsies pa vienu no izcilākajiem mākslas sarīkojumiem Indianapolē. Programmā, kas ilga turpat divas stundas, bija italiešu, latviešu, krievu, amerikāņu un piedevām arī franču dziesmas. Žebranskas priekšnesums bija tik izcils, ka pat amerikāņi, kuŗi starp citu arvien vairāk iestājas Koncertu Apvienībā par biedriem, pēc koncerta izteicās, ka katram, kas dzirējis šo koncertu, tas paliks atmiņā kā kaut kas skaists un silti izjusts.

Nopietni ņemamais „The Indianopolis News" mūzikas kritikis Valters Vitvorts savā plašajā koncerta aprakstā, starp citu, izsakās: „Žebranskas kundzes mākslinieciskā izpratne nav norobežota tikai ar latviešu mūziku. Līdzīgi vairumam Eiropā izglītoto dziedātāju, viņas izpratnes apjoms ir tik pilnīgs, ka ir vienalga, vai viņa dzied krievu, franču, italiešu vai amerikāņu dziesmas. Viņas balss piedod skaistumu arī dzejas mūzikai. Tā ir bieži aizkustinoša un reizē izcelto, ko tiklab kā dzejnieks, tā arī komponists ir atstājuši mākslinieka tulkojumam. Žebranska kundze ir māksliniece. Viņas mūzikālās zināšanas ir lieliskas — tas ir vairāk kā var teikt par dažu labu optru zvaigzni."

Klavieru pavadījumu veica pianists Voldemārs Melķis.

A. B.

Dziedonis B. Piekalnītis pie invalidiem

2. oktobrī Bērzaini apciemoja baritons Boriss Piekalnītis, kas sakarā ar Sergeja Žarova Donas kazāku koŗa koncertturneju Vācijā, kā minētā koŗa solists, vairākas dienas uzturējās Freiburgā. B. Piekalnītis, kas ir aktīvs DV organizācijas biedrs un starp citu darbojies arī DV ASV pirmajā valdē, iepazinās ar invalidu mītni, tās iekārtu un iedzīvotājiem, dzīvi interesēdamies par dažādiem jautājumiem. Atvadoties dziedonis Bērzaines invalidu nama iemītniekiem nodziedāja vairākas latviešu un cittautu komponistu dziesmas.

Attēlā Boriss Piekalnītis DV Rietumvācijas valdes locekļu un bērzainiešu vidū. Sēž no kreisās: DV priekšnieks V. Janums, rev. komisijas pr-dis Ž. Jansons, B. Piekalnītis, DV Bērzaines nod. pr-dis R. Auza. Stāv: aprūpes noz. vad. A. Bērziņš, K. Āls, valdes kasieris A. Mežals, valdes loc. pulkv.-ltn. R. Kociņš, J. Pops un J. Ruskis. V. Haznera uzņ.

Dižkoris Čikāgiešiem rāda savus sasniegumus

Toronto TLB deju ansamblis Dižkoris 9. oktobrī viesojās Čikāgā — ansambļa dalībnieki ar solisti Zentu Pukinsku-Beķeri vidū.

Pazīstamais Toronto t. d. dejotāju ansamblis Dižkoris 9. oktobrī Čikāgā sniedza vairāk kā 20 priekšnesumu labā tehnikā un disciplīnētā izpildījumā, tālu pārsniedzot parasto tautas deju dejotāju līmeni, tādēļ ar pilnām tiesībām jaunniešus, kas ar tādu aizrautību nodevušies mūsu nacionālai choreografijai, varam saukt par profesionāliem dejotājiem. Tērpi darināti etnografiski pareizi. Jau kopējā pirmskatā parādījās liela latviešu tautas apģērbu dažādība pēc Latvijas novadiem. Vai nebūtu pareizāk dziedamās rotaļas ar klavieru pavadījumu nesavienot? Vēl jo vairāk tādēļ, ka dziedātāju ansamblis tik saskaņīgi sadziedājies un tik veikli pārvalda deju ritmus. Programmā no labi zināmām J. Rinkas un J. Oša tautas dejām bija Sudmaliņas, Jandāls, Enģelītis, Ekusēze, Krusta kazaks un Deviņdancis. Sekoja J. Stumbra Dvieļu deja, Vecpuišu deja, Maģais dancis un Jautraviņa. Lielāka dažādība bija vērojama F. Aigara dejā: Plāniņu deja, Palēciens, Rupjais dancis, Māsiņas lepnais dancis, Sijā auzas, Vecmeitu dancis, Audēju deja, Jautraviņa un Ķekatnieki.

Ja programmā rakstīts „tautas dejas", tad, manuprāt, tādas dejas kā, piem., Sijā auzas, būtu jāatdala ar citu nosaukumu, tāpat cits nosaukums vajadzīgs Vecmeitu dejai, jo tā sakārtota pēc vācu polkas parauga. Šāda veida kariķējums neatbilst arī latviešu tautas deju koloritam.

Apmierinoši tautas dziesmas dziedāja Zenta Pukinska-Beķere, solists Antons Ķivlenieks nebija ieradies. Programmā bija rakstīts: „Koncertpianists Clarence Robinson, A.T.C.M.,R.M.T." Man jautāja, ko daudzie iniciāļi nozīmējot, bet es nezināju neko atbildēt. Pavadījumus laikam veica pianists Dainis Ikkers, bet viņam nebija klāt neviena iniciāļa, un kad man jautāja, kādēļ tā — es atkal neko nezināju atbildēt. Varbūt diždančа vadītājs varētu sniegt kādus paskaidrojumus?

A. K.

TRIMDAS PAMALĒ PĒRKONS DUCINA

Zibeņi un rūsa lielajā politikā

Tāpat kā cilvēku dzīvē ir priecīgi un bēdīgi brīži, arī lielajā pasaules politikā gaišas ceribas mainās ar bezizredzu pesimismu. Tieši prezidenta Eizenhauera slimības laikā ārpolitikā atkal savelkas tumši mākoņi.

Londonas The Spectator saka, ka pasaules stāvoklis tagad ir tāds pats kā pirms „Ženēvas gara": Padomju Savienība neko nav atdevusi un neatdos arī nākošā Ženēvas konferencē; visa Austrumeiropa iesalusi status quo; demokratija tur apspiesta, tautas vadoņi nogalināti vai cietumā, vai arī vergo Sibirijā; katrs, kas padomju varai aizdomīgs zaudē brīvību — apcietināšanas un deportācijas turpinās, naida propaganda pret rietumiem turpinās. Un The Spectator brīdina no ticēšanas mieram.

Stuarts Alsops The New York Herald Tribune atbalso šo britu domu un saka, ka Ženēvas konferences bijusi personisks triumfs prezidentam Eizenhaueram, bet liela nelaime, launāka par Minchenes izlīgumu — pasaulei. Divus gadus pirms Ženēvas konferences Džons Fosters Dalless un Antonijs Īdens bijuši vienis prātis, ka „četru lielo" konference nedrīkst sanākt, jo tā nesīs tikai tagadējā stāvokļa — status quo galīgu apspirināšanu, jo tādā konferencē nekas nevar tikt nokārtots. Tas tad nu esot tagad arī noticis.

Nils Stanfords The Christian Science Monitar raksta, ka Vašingtona zaudē Maskavai. Ļaunākais esot tas, ka Vašingtonā labi neapzinās, kas būtu tagad jādara. Vašingtona nekad nedrīkstēja pielaist, ka Kremlis gūst panākumus ārpolitikā, pats neatdodot ne nieka. Austrijas līgumu vajadzēja parakstīt jau pirms 5 gadiem. Portartūras un Porkalas atdošana ir netaisnības izlabošana. Tās Kremlis sagrāba ar varu tāpat kā Latviju, Lietuvu, Igauniju, Austrumprūsiju. Tās Kremlim nepieder. Vācu kaŗa gūstekņi bija jāatbrīvo jau sen, nelikumīgi aizturēto atbrīvošana neapliecina padomju labo gribu. Šodien padomju psiholoģiskā stratēģija un propaganda ir vislielākais apmānīšanas triks desmit pēdējos gados, — bet Vašingtona kavējas kaut ko darīt, nobeidz Nils Stanfords.

Amerikāņu žurnālists Gordons Vokers (Walkker) Seulā intervējis Korejas prez. Singmanu Rī, kas teicis, ka nav nekādas starpības starp miermīlīgo sadzīvošanu un piekāpšanos (appeasment). Kamēr komūnisti nav atteikušies no pasaules iekaŗošanas, tikmēr sadzīvošana ar komūnismu ir demokratijas ideju nodošana. Āzija pamazām, bet noteikti slīd komūnisma rokās. Tādēļ Valsts departamentam vajadzētu tagad svinīgi paziņot, ka stāv par tiem principiem, ko deklarēja viceprezidents R. Niksons Bostonas runā.

The Boston Post ievadā ir runa par Kremļa viltību Apvienotās Nācijās. Visus šos 10 gadus Padomju Savienība ir izmantojusi AN divi mērķiem, kam nešaubīgi seko arī šodien: 1) izmantot AN par komūnisma propagandas tribīni pasaules tautām un 2) meklēt līdzekļus rietumu valstu sašķelšanai un vājināšanai. Apvienoto Nāciju vakardienas ideāli guļ drupās. Lasīt šodien AN statūtus nozīmē tikpat daudz kā lasīt satīrisku joku kosmiskās proporcijās.

Josefs Haršs The Christian Science Monitor tagadējo stāvokli salīdzina ar šacha spēli. Padomju Savienība spēlē tik gudri, ka pašreiz piesaka rietumu „karalienei" matu. Kremlis ir patiesi pārsteigts, ka Vašingtona neko nedara pretī, bet braukā pa šacha dēli tikai ar bandiniekiem. Oficiālā Vašingtona nepacietīgi gaida prezidenta Eizenhauera atgriešanos Baltajā namā, jo pašreiz ir vajadzīga pretrīcība Kremlim lielākās dimensijās. J. Haršs saka, ka ar Kremļa gājienu Vidējos Austrumos ir apdraudēts līdzsvars, un tādēļ rietumiem vajadzētu tagad izdarīt lielu vilcienu — Baltijas jūras rajonā, t. i. ziemeļu spārnā. Bet arī J. Haršs konstatē, ka visa nelaime ir tā, ka Vašingtona nedara neko. Kāds rietumu diplomāts Vašingtonā teicis: „Visa nelaime ir tā, ka rietumu tautas atbalstīs visu, ko Eizenhauers liks priekšā, bet neuzticēsies nevienam citam, kas liktu priekšā to pašu, ko Eizenhauers."

V. Ļ.

Latviešu jaunieši manevros

Port Hudas garnizonā liela kustība — atkal manevru laiki. Pēdējās „kaŗa spēlēs," kas ilga piecas dienas, agresori bija „sagūstījuši" Pvt. Jāni Keggi (no Ņujorkas), kad tas ar savu šoferi dzīpā mēģinājis tikt cauri ceļa aizsprostam. Viceserž. Hugo Atoms, strādājot sakaru centrālē, „kritis" par upuri ienaidnieka lodei, aizvests uz kapsētu un „apbedīts"...

Ziemeļfrontē jau kopš maija pastā strādā Pfc. Agnis A. Štipnieks (no Villimantikas), viņš nobeidzis pastnieku skolu kopā ar Pvt. Austri Klētnieku un Pfc. Aivaru Reinardu.

No Luizānas garnizonā atgriezies kapr. Guntis Plēsums, lai saremontētu savus helikopterus paredzētajiem pusotra mēneša garājiem manevriem Sage Brush, kas sāksies oktobŗa beigās.

No jaunatnes pulciņa 19. oktobrī atvadījās čikāgietis Pfc. Vitālijs Kuševskis — aiziet atpakaļ civilajā dzīvē.

Literārais puduris savā pēdējā sanāksmē diskutēja par Edvartu Virzu un Viktoru Eglīti un lasīja Damberga Sarakstīšanos.

Televīzija Rīgā

Padomju laikraksti ziņo, ka Rīgā un Tallinā sākušas darboties televīzijas stacijas. Viņā noritot raidstacijas celšanas darbi, un tā sākšot darboties 1957. gadā.

MARGARITA KOVAĻEVSKA

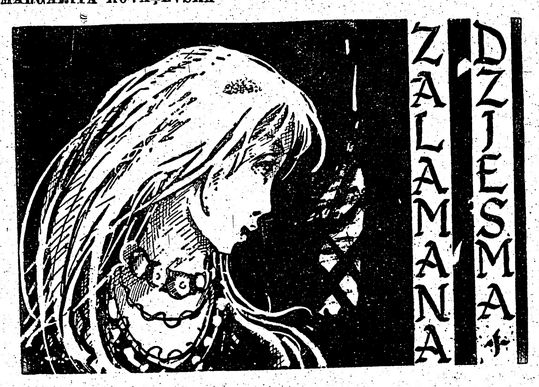

ROMĀNA POSTA PUĶES II DAĻA

5. NODAĻA

52. turpinājums

„Nu tāpēc es jau visu laiku saku, tikai neviens manī neklausās. Vakar redzēju Kadiķi ar Tāļu papu meimurojam tieši gar mūsu pirti. Līdzi vilka kādu bada kāsi. Slaucīju pašreiz muguru un sevī pasmējos: — nudien kā tajā dziesmā — Nodzer zirgu, nodzer ratus. Bez pajūga. Aizgāja liču loču tālu aiz Ķeiriem."

Jukāns vērīgāki ieskatījās sejās. Tās bija vagainas, un sarkani brūnās. „Kā mūsu mālzeme." Uz atliektām ausīm balstījās platu apmalu vai saplaisājušu nagu cepures, kas visu pavasari līdz pat šai dienai bija sargājušas pieres no iedeguma. Aizausīs vēl nokārājās zāļu vakara apvītušās lapas. Virs uzacīm un kakliem, kas dažam bija spēcīgi kā vēršiem, lāsoja sviedru lāses, varbūt vainīgs bija alus, varbūt preču pieblīvētās telpas. Ne pagrozīties. Taču viņš ševī, kā allaž darbnīcā, netraucēts atkāpās vistālākā sirds kaktā. Dažus seju apļus apspīdēja ielauzies rieta stars, citas grima telpas krēslainībā ar skopi nocirstām un uz vaiga vai zoda uzmestām gaismas šķautnēm. Acis apskāva smagnējos augumus, uzgūla pleciem, slīdēja pāri siļķu mucām, petrolejas kannām, griestos iekārtām zirgu lietām.

Vēl un vēl tālāk viņš kāpās, ieplētās līdzīgi milzim. Ar vienu kāju jūrmalas kāpās, ar otru tepat uz kurmju izrakņātām pļavām.

„Zvejnieki kalsnāki, skarbākiem vaibstiem. Seju rievās ieputināta smilts. Jūra mācījusi mutēm nopietnībā klusēt, maizes kumāsa sāļais pavalgs vētras dusmu saraustāmos tīklos, viltīgās dzelmēs. Vai līmeņa grozīgā spogulī nepavīd slīkoņa, vecā tēva tēls? Varbūt tādēļ zvejnieka vaigs ūdens atgaismās allaž rādās apgarots un cēls. Bet Krimtam, no kā reiz pirku kālu reņģu, deguna izcilnis lika iedomāt rijīgu kaiju. Šim te, gribētos salīdzināt — pērnās vagas kartupēlis. Kāds ūsu vietā iespraudis rūsganas vārpas."

Jukāns slēpa smaidu, aizkūpināja papirošu.

„Jā, ja neticat, jaunskungs varat arī visgudri smīnēt.. Es vecs dziļi ticīgs. Dievs un mūsu zeme negrib cilvēku asinis. Bībelē stāv rakstīts: Tev nebūs nokaut. Un vai tam!"

„Ko tu vienmēr — vietā un nevietā! Maisā atrastais bijis lopu kaujamais dūcis. Miķelis Tālis pats savās rokās kārtīgi apgrozījis. Nepārtrauc mani, lopu kaujamais dūcis."

Jukāns vilka dūmu — pagasts taču nav jūra. Nav viļņu lauks, kur uzvandītā šļakatu ellē pazūd pat visskaļākais lāsts, pret sauszemi griezstais atvadu vārds. Te baltziedu kartupeļu, trekni zaļo cukurbiešu vagās vienmēr dziesmu vai ūvu atbalsis. Ceļi un tekas no mājas uz māju. Virs jūras plašuma klaigā tikai izsalkusi kaija, te graudu pierijies zvirbulis smādīgi apčivina jūdzēm garo kviešu lauku. Tur šaudīga, grūti notveŗama zivs — te pārēdusies pīle ar vistu. Tur jūrā, vienmuļā dienā, parkšķina laivas motors, cilvēks sarunājas ar savu dvēseli. Te bubina zirgs, atblēj aitas.

Jukāns nožēloja, ka neprata atraisīties sirsnībā un iekļauties spriedelībās tā, kā to prata Amadeuss. Viņš pateica tikai dažus vārdus, tos pašus ārpus runu kārtas. „Meteorologiskais birojs vēl aizvien pareģo tikai sauli un karstumu."

Šajā brīdī uz cukurmaisa pamodās snaudulis. Izstaipījies, neviena vēl īsti neuzlūkodams, bet ar ausīm varbūt jau labu laiku klausījies, viņš gribēja zināt, vai tā esot taisnība: Putnos gaidāmas drīzas bēres? Pēc tam kāzas. Kadiķiene rīta ausmā bijusi Īcēnos, priecājusies, ka aizsteigusi priekšā nīstajam tālrunim, jo saimnieku cienīgās vēl cisās. Piestāstījusi pilnas galvas. Putnu un Zābu mantiniece nu pāri visām bagātajām memmes meitām. Gauri, tie paši, kas Rīgā nodzīvojuši divus namus, tāpat kā plēguri Kamrādi mājas, pagājušā naktī, pat nekaunēdamies Jāņu ugunis, grūstīdamies ļauzušies Putnu pagalmā, iedzinuši veceni ģiboni. Pati gūstāmā — to gan visi zina — šņergas skuķe vien ir. Ne dienu nav gājusi pagasta skolā — stulba Ar karoti jālej pakausī. Un tā nu skaidri redzams, kas augsti mācītos Gaura dēlus dzen Putnu mājā. Aprēķins. Nauda.

Veikalvedis zināja īstā brīdī atbīdīt vīrus sānis un izvadīt Jukānu ārā uz sliekšņa: „Jāņu alus duļķainiās paliekas, mieles. Šodien vispāri daudz un visādu laužu. Sagramstītu valodu diena."

Jukāns uzlēca divritenim neatvadījies. Un labi vien ir, ka viņš neprata piepju večiem, šiem ežiem, līdzi muldēt. Tāpat kā atkāpjoties jāatsloga redze no sīkumiem, tā arī — jā! Viņš nokratīja nepatiku, aizmeta papirosu, acīm pārlēca apvārsni, bet īstenībā šķetināja to pašu domu vien tālāk: — par lielo zemes platību tēvočiem un saimniekiem, kas ieslēgušies savrupībā, par viņu izklaidus māju pudupiem. Šie vecpuiši un vecmeitas turas sānis ne tikai viens no otra, bet arī no gājējiem un rentniekiem, pat no tuvākā rada. To varēja teikt par Līzbeti, par Kamrādieņi, Īcēnu vecajām jaunkundzēm. Un tur Būlās plēsās tēvs ar dēlu, sen jau nošķirušies katrs savā mājas galā. Bet vai viņi visi kopā nebija līdzīgi turīgam zvejas kūtera vai motorlaivu īpašniekam, kas svētdienas rītā pēc noklausīta spredika pārskata jūŗu tāpat kā saimnieks savas viļņainās druvas. Nekad tas tiešāk nepakavējas pie kaijas, spārdīgas zivteles, pie večuka, kas lāpa tīklu. Tāpat saimnieks nekad nekavējās pie ganeļa vai apgraužta ābola.

Un vai tādēļ laivas īpašnieks, tīklu vecis, jūra un kaija nav kā sakausēti vienā nedalāmā kopībā? Tāpat savrupīgais, bieži īgnais saimnieks ar biti, koku. Ar pīpes pakšķa vecotēvu, ar ganu, ar zemi. Tikai mazas atstarpes, viegls plaisājums simtgadīgā gleznā. Tās nevar saukt par dziļiem robežu grāvjiem.

„Distance." Ap muti tomēr vilkās rūgtums. Viņš vēl ne reizi nebija skatījis vaigā aizžoga meiteni, mazliet tikai domās apzeltījis spožāku par naudu, mazliet, tikai mazliet pacēlis augstāk par nokaušanas un tenku stāstiem. Paauklējis savas iztēles ne īstenības rokās, bet pagasta mēles jau vērsas līdzīgas mēslu dakšām. Pat uzdur tēva izbijušos namus. Kāda viņiem daļa degunus snaikstīt ap citu prieku vai bēdām?

„Turpat vien esmu atkal nonācis — pie saplaisājušas gleznas."

Saule jau grima Struteņu muižas eglēs. Mežsarga un Zābu mājas klāja platās ēnas, sārtoja vairs tikai skursteņi, liepu galotnes, lielceļam tuvākās pļavas, un no strauta cēlās pirmā miglas galva, rēgaini izplūdusi — kā spokam. Gabalu tālāk vakara klusumam cauri stiepās gana izmisīgas ūvās. Garas jo garas, kā caur paaudžu paaudzēm. Varbūt mežā bija noklīdusi govs, kādai mātei aizmaldījies Jānītis. Un likās — retie pretimbraucēji uzcērt zirgiem neiecietīgākas pātagas, starp rudzu magonēm un krūmiem saskata glūniķi slepkavu, savu nāvi. Kāda sieviete lļāva noslīdēt zāļu nastai un līdzīgi vistai metās pāri ceļam. Jukāns gandrīz uzdrāza virsū.

(Turpinājums sek.)

UZMANĪBU

LATVIEŠU BŪVUZŅĒMĒJI!

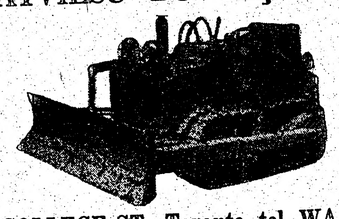

175 COLLEGE ST., Toronto, tel. WA 2-5008

Tautietis RICHARDS ERNŠTEINS ar savu Buldozeru uzņēmumu izdara jums visāda veida apbūves gabalu apstrādāšanas darbus, kā: rokot pagrabus, iebraucamos ceļus un planēšanas darbus (pielīdzināt un nolīdzināt).

Garantēts darbs. • Ļoti mērenas cenas

LATVIEŠU APTIEKARS (T. Kraumanis)

CITY PARK DRUGS LTD.

Tagad piedāvā savus pakalpojumus

501 Yonge St., Toronto, tel. WA 3-4440

LITTLE BEAUTY SALON

(Īpašn. Erika Miltiņš) 428 St. CLARENS AVE, tel. ME 5037

Elektriskie, ķīmiskie, aukstie ilgvilņi. Krāsošana un balināšana. Šejas kopšana

(pie Bloor, tramv. piet. Lansdowne), Toronto

ESIET MODERNI!

Pārvēdiniet uz gāzi! (Zemās cenas jau spēkā)

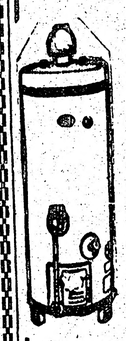

BRYANT

Red "D" ūdens sildītājs $129.00 ierīkots

Silta gaisa vai silta ūdens apsildīšana

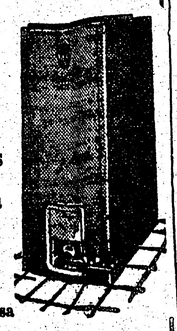

60 mēnešu nomaksa

BEZ IEMAKSAS

36 mēnešu nomaksa

Ierīkošanu pārskata Consumer's Gas Co

24 gadu apkures ierīkošanas pieredze ir mūsu garantija

GARNEY & COMPANY

15 Barton Ave, ME 2554, Toronto

LUNSKY WA 1-3924

OPTIĶIS 470 College St.

Remontējam visu, krievu, poļu, kā arī citās valodās

Pārbaudām acis. Pagatavojam brilles visiem redzes defektiem.

KANADAS GALVENĀ VAKARA TĒRPU IZIRĒŠANA

Freeman's

Izīrē vakara tērpus katrai vajadzībai

Jaunākā stilā, ieskaitot pīederumus

Labi pieguloši

Jaunas zemas cenas

556 YONGE (pie Wellesley) Tel. WA 2-3270

256 COLLEGE (pie Spadina) Tel. WA 2-0991

Latviešu dāmas! Eiropas frizieru

Kapsi's Hair Styling

113 MAC PHERSON AVE.

Starp Yonge St. un Avenue Rd.

Pirmklasīgs darbs pie ilgviļņiem, matu griešanas, krāsošanas un skropstu kopšanas. Iepr. pieteikties pa tel. WA 2-4585

runā vācieši, krievieši un zviedriski

Frank Vass B.A.

ADVOKĀTS — NOTĀRS

455 Spadina Ave, Apt., 402

COLLEGE un SPADINA ielu stūri

Tel. birojā — WA 2-6111

WA 2-6112

TIP TOP TAILORS

AUSTS ĪRIJĀ... Izskatīgs

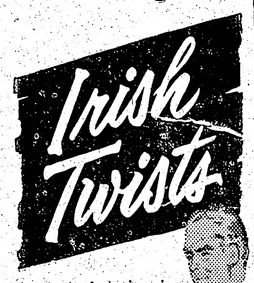

Piemērots katrai vajadzībai. Šis audums labi nostrādāts, austs no šķetinātas dzijas. Drānas populāras visā Kanadā. Pērciet ar pajāvību pie Tip Top, kur vienmēr ir liela britu ražojumu izvēle.

'TIP TOP" APĢĒRBI

$59.50 2 pc.

Pie tam uzvalki tiek gatavoti pēc jūsu auguma izmēriem

Laba kreditēšanās

Visur ir Tip Top pārstāvības

Tip Top tailors

TF-55-4

„Vai Jūs sacījāt, ka

nevarat iekrāt?"

„Vai jums kāds ir sacījis, ka jūs nevarat uzkrāt līdzekļus? Protams, jūs varat! Pie tam daudz vairāk, nekā jūs paši domājat! Vai esat dzirdējuši par Canada Savings Bonds? Tur ir atbilde!

Noguldiet zināmu procentu no jūsu nedēļas vai mēneša izpeļņas. Tas ir pavisam viegli. To jums iespējams izdarīt automatiski — ar algas izmaksātāju starpniecību vai jūsu bankā.

Paši būsit iepriecināti, ka jūsu uzkrājums pakāpeniski palielināsies... kas reizē jūs pieradinās pie taupības... pie tam saņemot pastāvīgus procentus.

Vienmēr, kad jums steigā ievajagas naudas, Canada Savings Bonds vienmēr ir iespējams reālizēt par nominālvērtību plūs procentus!

Nemēģiniet iestāstīt, ka jūs nevarat uzkrāt!

Ikviens var uzkrāt — ērti, regulāri, droši — ar Canada Savings Bonds!

Canada Savings Bonds

Skaidrā naudā vai uz viegliem daļas maksājumiem

10. serija maksā 3¼%

10th Series pays 3¼% interest

CCF

Kanadas sociāldemokratiskā partija gādās par

- PASTĀVĪGU DARBU
- ZEMU MĀJU CENU
- NACIONĀLO VESELĪBAS PLĀNU

BALSOJIET PAR

HARRY WAISGLASS

SPADINA IECIRKNI

PIRMDIEN, 24. OKTOBRĪ

Balsu nodošana: 11½ Spadina Rd., tel. WA 1.9763, 328 Queen St. W., EM 2-1689, EM 2-1680, Toronto

PADOMI NAMAMĀTĒM

M. KRONE-BALDUMA

JĒRA GAĻA

Jēra gaļa barības vērtības ziņā gandrīz līdzinās vēršagaļai, un, pareizi sagatavojot, tā ir viegli sagremojama. Jēra gaļa arī piemērota sālīšanai un žāvēšanai.

Galvu un kājas izmanto virām. Kakla gabalu izlieto virām vai maltā veidā. Ciska ir labākais dzīvnieka gabals, un no tās pagatavo cepešus. Piemērota sālīšanai un žāvēšanai. Muguras gabalu izcep visu vai arī sagriež šķēlēs un izgatavo jēra gaļas karbonādi. Plecu izmanto sautēšanai, virām vai arī malšanai. Krūšu gabalu lieto sautēšanai, virām, vai arī izmanto veltņu gatavošanai.

JĒRA GAĻAS VIRA AR SVAIGĀM SAKNĒM

2 mārc. jēra gaļas, 300 gr. burkānu, 1 mārc. svaigu zirnīšu, viena mazāka galviņa svaigu kāpostu, vīras zaļumi. Skābu krējumu var likt klāt pēc vēlēšanās.

Jēra gaļu liek vārīties aukstā ūdenī. Pēc noputošanas un vienas stundas vārīšanās pievieno sagrieztus burkānus, kāpostus, zirnīšus un beidzot kartupeļus.

JĒRA CEPETIS

Jēra gurna gabals, 100 gr. sviesta vai tauku, 1 ķiploka atzarojums, sāls.

Cepeša gabalu ātri nomazgā un nosusina. Noņem liekos taukus un viegli izdauza. Ierīvē ar sāli un savētu ķiploku. Liek uz cepešpannas sakarsētos taukos vai sviestā. Virsū uzliek sviesta piciņas, pielej mazliet karstu ūdeni un, bieži aplaistot, cep gatavu.

Gatavo cepeti sagriež šķēlēs, sakārto uz sasildītas cepešbļodas. Galdā pasniedz ar ceptiem kartupeļiem, saldskābiem ziliem vai baltiem kāpostiem. Cepetis pasniedzams galdā tūdaļ pēc sagriešanas, ļoti karsts, jo jēra cepeša tauki ātri sasalst.

MARINĒTS JĒRA CEPETIS

Jēra gurna gabals, sāls, pipari, 1 gab., rudzu maizes garozas, 2-3 ēd. kar. skāba krējuma, 1 ēd. kar. miltu, gaļas novārījums, 50 gr. žāvēta speķa, 3 litr. marinādes.

Nomazgāto gurna gabalu atbrīvo no liekiem taukiem. Ierīvē ar sāli, pipariem un mazliet ar tā sauktiem karstiem pipariem. Pārlej ar karstu marinādi un tur 2 dienas. Tad cepeti izņem, nosusina un iespeķo. Ieliek cepešpannā, pielej gaļas novārījumu, no marinādes garšas saknes un pieliek sīpolu. Pieliek maizes garozu. Cep, bieži aplaistot. Cepot pārziež ar krējumu. Kad cepetis gatavs, to izņem. Mērcei pieliek atšķaidītus miltus, savāra un izkāš. Cepeti sagriež šķēlēs, sakārto uz sasildītas cepešbļodas un pārlej ar mērci. Dod klāt novārītus kartupeļus un sautētus rožu kāpostus.

JĒRA CEPETIS AR KAPERU MĒRCI

Jēra gurna gabals, 5-6 mārc., 1 sīpols, 1 ķiploka atzarojums, vīras zaļumi, sāls. Kāperu mērcei: 60 gr. sviesta, 2 ēd. kar. miltu, jēra gaļas novārījums, ½ citrona sula, muskats, 1 ēd. kar. kāperu, 4 ēd. kar. sarkanvīna, 1 olas dzeltenums, 4 ēd. kar. salda krējuma.

Cepeti atbrīvo no taukiem, viegli izdauza, un uzliek vārošā ūdenī līdz ar sīpolu un vīras zaļumiem. Kad cepetis ir gatavs, sagriež šķēlītēs, sakārto uz cepešbļodas. Dod klāt novārītus kartupeļus un kāperu mērci.

JĒRA MUGURAS CEPETIS MEDĪJUMU MARINADĒ

3-4 mārc. jēra muguras gabala, 50 gr. sviesta, 150 gr. žāvēta speķa 2 ēd. kar. skāba krējuma, sāls.

Marinādei: 1 ltr. vīnetika, ½ ltr. ūdens, 3 sīpoli, piparu graudi, vīrces, lauru lapa, pus ēd. kar. kadiķu ogu, ½ tēj. kar. estragona, 1 ēd. kar. olīvu eļļas, pus ēd. kar. petersīļu lapiņu, 1 mazāks kālis.

Marinādes gatavošanu sk. Marinādes.

Gaļu atbrīvo no taukiem un plēvēm. Ieliek aukstā marinādē un atstāj dažas dienas. Marinētu gaļas gabalu pirms gatavošanas labi nosusina, un uz straujas uguns sakarsētā sviestā apcep brūnu. Pārkaisa ar sāli, pārliek speķa šķēlītes, pielej mazliet ūdens un, bieži aplaistot, cep gatavu. Īsi pirms gatavības cepeti pārziež ar krējumu. Mērci pagatavo no pannā esošā šķidruma. Cepeša gabaliņam atgriež abās pusēs no kaula fileju un sagriež ieslīpos gabaliņos. Sakārto uz cepešbļodas. Vienā malā liek sāls ūdenī novārītus sparģeļus, puķu vai rožu kāpostus, bet otrā pusē brūni ceptus kartupeļus.

Gaļu drusku pārlaista ar mērci, bet pārējo dod atsevišķā traukā.

CEPTA JĒRA MUGURA

3-4 mārc. jēra muguras gabala, 1 tēj. kar. kadiķu ogu, pipari, 2-3 krustnagliņas, 1 sīpols, 50 gr. žāvēta speķa, 50 gr. sviesta, 3 ēd. kar. skāba krējuma, puspud. sarkanvīna Madeira.

Cepšanai sagatavoto gaļu iespeķo ar speķa strēmelītēm. Ierīvē ar sāli, pipariem un sarīvētu sīpolu. Apcep sviestā brūnu, pieliek samalcinātas garšvielas. Trauku aizvāko un, bieži aplaistot, cep gatavu. Īsi pirms gatavības pieliek skābu krējumu. Mērci izkāš un pielej vīnu un pasniedz galdā atsevišķi. Dod klāt ceptus kartupeļus, rožu kāpostus vai sparģeļus.

PILDITA JĒRA KRŪTS

5 mārc. jēra krūšu gabala, sāls. Pildījumam: ½ mārc. mīkstas jēra gaļas, pus mārc. jēra aknu, 2 šķēles baltmaizes, sāls, pipari, 1 ēd. kar. skāba krējuma, 1 ola, 1 sarīvēts sīpols, 8 šampiņoni vai baravīkas, ½ pud. Madeira vīna, 1 ēd. kar. sakapātu pētersīļu lapiņu, 75 gr. sviesta, 50 gr. rīvmaizes, 2 ēd. kar. kartupeļmiltu, buljons.

Jēra krūšu gabalam izņem ribas un viegli izdauza. Noņem taukus un ierīvē ar sāli. Pildījumam mīksto gaļu un aknas samaļ, pieliek krējumu, pienā izmērcētu un izspiestu baltmaizi, olu, sarīvētu sīpolu, sāli, piparus, smalki sagrieztus šampiņonus vai barvikas. Visu labi izmaisa. Pildāmo gaļu pārkaisa ar rīvmaizi un uzliek pildījumu, satin un pārsien ar diegiem, vai arī aizšuj. Liek uz pannas karstā sviestā un apcep brūnu. Pielej buljonu un, bieži aplaistot, cep gatavu.

Tad noņem diegus, sagriež šķēlēs un sakārto uz sasildītas cepešbļodas. Dod klāt ceptus kartupeļu plācenīšus (gatavotus no vārītiem kartupeļiem) un sāls ūdenī novārītus sīpolus. Mērci izkāš, pieliek atšķaidītus kartupeļmiltus, petersīļu lapiņas un pielej vīnu. Mērci var gatavot arī bez kartupeļu miltiem.

SAUTĒTA JĒRA KARBONĀDE (FRIKASE)

3 mārc. jēra karbonādes, 60 gr. sviesta, sāls, pipari, sīpols, petersīļa sakne, 1 burkāns, 1 citrona sula, 1 tēj.k. kaperu, 2 ēd. kar. skābe krējuma, 1 ēd. kar. vēžu sviesta, 10 šampiņonu.

Karbonādes gabalu atbrīvo no taukiem, sadala gabaliņos, pārlej ar vārošu ūdeni. Pieliek garšas saknes un garšvielas. Sautē uz lēnas uguns aizvākotā traukā gatavu. Katliņā sakarsē sviestu ar miltiem, pielej izkāsto šķidrumu, kurā jēra gaļa sautējas. Pieliek sagrieztus šampiņonus, kāperus, citrona sulu, krējumu, vēžu sviestu un savāra. Ieliek gaļas gabaliņus. Pasniedz galdā ar novārītiem kartupeļiem vai sautētiem rīsiem.

WESTINGHOUSE DRĒBJU ŽĀVĒJAMAIS IR APGĀDĀTS AR IERĪCI

DROŠAI ŽĀVĒŠANAI VISAM, KO JŪS MAZGĀJAT!

Nav vairs jāzīlē par fabrikātu tipiem, kam varētu uzticēties. Ar Westinghouse žāvētāju jūs varat žāvēt visāda veida ražojumus un pie tam bez bažām

SEKOJIET televīzijā labākajā stundā "STUDIO ONE" pirmdienas vakaros

Šī ir patentēta kombinācija, kas nozīmē visāda veida drēbju drošu žāvēšanu!

Sausā — visāda veida drēbēm, ko vēlaties žāvēt. Pie šīs ierīces žāvētājs automatiski izslēdzas, kad drēbes ir izžuvušas

Tvaika — žāvēšana — ko lieto drēbēm, kas domātas gludināšanai. Tās iznāk no mašīnas valganas. Nav vairs vajadzīgs smidzinātājs, to varat mierīgi mest prom.

Ātrai vajadzībai tas lietojams galvenokārt vīriešu apģērbiem ātrai žāvēšanai

Mitruma notelcējs

Regulārs — pilnīgs žāvētājs, kas žāvēšanu izdara ātrāki kā cita veida žāvētāji

Lēnais — kur temperātūra ir reducēta; tas piemērots tādām drēbēm, kas prasa lēnu žūšanu, pie zemākas temperātūras.

Bez sildīšanas - pie šī uzstādījuma drēbes žūst pie istabas temperātūras. Piemērots delikātiem ražojumiem, „vēdekļiem," pēc izņemšanas no noliktavas vai ķīmiskas ţīrītavas

Siltuma regulātors

VARAT PALAUTIES... JO TAS IR Westinghouse

DEJAS PRIEKIEM — UZ REDZĒŠANOS!

Piektdien, 21. oktobrī, plkst. 8 vakarā, 62 Claremont St., Toronto

RUDENS BALLE

LABA DEJU MŪZIKA • ATSPIRDZINĀJUMI

Ieeja tikai $1.00 no personas

Visi laipni ielūgti — DV TORONTO NODAĻA

IRMAS KAJAKAS - ĶENIŅAS ritmo-plastikas skolas

AUDZĒKŅU VAKARS

notiks 22. oktobrī, plkst. 19 sv. Andreja baznīcas zālē, Toronto

Pie klavierēm I. KAJAKA-ĶENIŅA un komp. TĀLIVALDIS ĶENIŅŠ.

Apgaismošanas meistars RUDOLFS PURVS. Biletes: $1.50, $1.00, bērniem 50c

---

BAPTISTU DRAUDZES GADA SVĒTKI

svētdien, 23. oktobrī, pl. 3 pp., Walmer Road baptistu baznīcā

Runās: Dr. KĀRLIS LEJASMEIJERS

no ASV. Dziedās: SIEVIEŠU SEKSTETS no ASV, baritons — P. GEISTAUTS, DRAUDZES KORIS

PĀRDOMU VAKARI

24. — 26. oktobrim, plkst. 8 vak.

PIRMDIEN un OTRDIEN - Walmer Rd. baptistu baznīcas zālē

TREŠDIEN - Sv. Andreja baznīcas zālē

PĀRDOMU TEMATS:

Kur ir atrisinājums pasaules problēmām?

Visi tautieši ielūgti!

KAS DARĀMS NELAIMES GADĪJUMOS?

VIENMĒR IR JĀBŪT SAGATAVOTIEM PRET NELAIMES GADĪJUMIEM

Arvienu notiek satiksmes klizmas, kā arī citi nelaimes gadījumi; tie prasa piedzīvojušas personas to novēršanai. Tas ir iemesls, kāpēc jums jāzina, kā izsaukt pirmo palīdzību, ugunsdzēsējus vai policiju.

LIETOJIET TELEFONU — ja tikvien tas ir iespējams, lai palīdzētu. Ja jūs nezināt augstāk minēto iestāžu telefona numuru, prasiet telefona centrāli, **uzgriežot „0"** telefona cīparnīcā. Telefonu aparātos, **kam nav cīp**arnīcas, paceliet klausuli un gaidiet, kamēr telefoniste atbild. Lauku telefoniem nospiediet pozīciju un pagrieziet ātri kloķi un pēc tam **noceliet** klausuli un gaidiet, līdz telefoniste atbild.

PRASIET TELEFONISTEI, lai savieno ar ārstu, ja nelaimes gadījums prasa medicīnisku pirmo palīdzību. NEPIEMIRSTIET PIETEIKT, KA IR NOTICIS NELAIMES GADĪJUMS.

Uzdodiet PAREIZU adresi vai vietu, kur noticis nelaimes gadījums, ugunsgrēks vai tml.

Ja jums lietošanā ir telefons, kur vairāki abonenti uz vienas līnijas un kāds jums saka, ka telefons vajadzīgs nelaimes gadījuma pieteikšanai — ir pakalpīgi un pieklājīgi nekavējoties pārtraukt sarunu, lai varētu pieteikt nelaimes gadījumu.

TELPA REZERVĒTA JOHN LABATT FIRMAI

MELODY THEATRE

344 COLLEGE ST., TORONTO, WA 2-6319

Sākot ar ceturtdienu, 20. oktobri, līdz trešd. 26. oktobrim. Darbdienās 6.05 un 9.30, sestdienās 2.05, 4.45, 7.00 un 9.15 vakarā.

Vergiss die Liebe nicht

(Angļu teksts)

Lielākā vācu filma par ģimeni, kas runā mūsu sirdzu valodu. Stāsts par laulību, kāda tā ir arī tagad. Ļoti patīkamas paraugstundas precētiem un tiem, kās domā laulībā doties, kā arī ģimenes piederīgiem. Galv. lomās: LUISE ULLRICH, PAUL DAHLKE, WILL QUADFLIEG un citi

Jaunākais nedēļas apskats no Vācijas — Blick in die Welt.

Nākošā filma Das Tanzende Herz krāsu filma. Visi laipni ielūgti

---

PĀRDODAMS mazlietots DĀMU KAŽOKS. Zvanīt vakarā no pl. 7-9, tel. LL 4333, Toronto. (896)

Meklē LILIJU un MIRDZU VIKŠTRĒMS no Aizupes-māte Latvijā. Rakstīt Kārlim Vikštrēmam, 13 Morna Ave, West-Hill, Ontario, Canada (902)

HIGH PARK rajonā izīrējamas 3 nemēbelētas istabas ar vārīšanas iespējām. Apskatīt pēc plkst. 6 vakarā; sestdien un svētdien visu dienu, 29 Rowland St., Toronto. (8966)

✝

Lāčplēša kara ordeņa kavalieris pulkvedis - leitnants

ADOLFS BULLE

miris 1955. g. 21. septembrī Londonā, Anglijā.

Apbedīts 26. septembrī Brukvūdas kapos pie Londonas.

Viņu mīļā piemiņā paturēs

LATVIEŠU VIRSNIEKU APVIENĪBA

IZĪRĒJAMS 3 istabu dzīvoklis ar virtuvi un vannas istabu Gerrard — Coxwell rajonā. Zvanīt pēc pl. 6 vakarā GE 5515, Toronto. (869)

IZĪRĒJAMAS 2 istabas ar virtuvi un 1. atsevišķa istaba. Telefons — RO 2-4732, Toronto. (876)

IZĪRĒJAMA mēbelēta istaba pilsētas rietumos. Zvanīt pēc plkst. 6 vakarā ME 5193, Toronto.

IZĪRĒJAMA mēbelēta istaba, uz vēlēšanos garāža. Apskatīt pēc pl. 6 vakarā, 89 Kenneth Ave, Toronto. (878)

S. VASARĀJA

TRANSPORTA UZŅĒMUMS

(BALTIC MOVERS)

Izdara pakalpojumus TORONTO, kā arī IK NEDĒĻAS uz Montreālu, Hamiltonu, Londonu, North Bay un Sudbury

Lūdz zvanīt OL 1403

30 DEWSON ST., Toronto, Ont.

Sestdien, 22. oktobrī, plkst. 8 vakarā Ukraiņu leģiona zālē, 326 Queen ielā (pie Spadina Ave)

SAVIESĪGS DEJU VAKARS

Labs orķestris. • Atspirdzinājumi

Visi laipni ielūgti

TORONTO LATVIEŠU KATOĻU VIENĪBA

PĀRTIKAS NODROŠINĀJUMS, KO KATRS VĒLAS...

Pie Ītona tā klienti iepērkas jau ilgus gadus. Pircēji to dara aiz tā iemesla, ka tos nodrošina Ītona tradicija — vislabāk pakalpot pircējiem. Nav svarīgi, ko tie pērk, lielas vai mazas lietas, svarīgas vai mazāk svarīgas... tos pavada Ītona garantija

PIEMĒROTAS PRECES VAI ARĪ NAUDAS ATMAKSA

EATON Guarantee Since 1869

EATON'S OF CANADA

BAZNĪCAS ZIŅAS

NJUJORKĀ

Betlēmes baznīcā, Third Ave un Pacific St., Brooklyn. Dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 3 pp. māc. R. Zariņa vadībā. Apm. reizi mēnesī dievgalds. Ērģelnieks Bruno Skulte.

Svētdienas skola mazākiem bērniem katru svētdienu baznīcas apakšējā zālē no plkst. 2.30-5 pp. Pārzinis K. Karlovics. Skolas vecākās klases turpat sestdienās no pl. 12-3 dienā.

Sv. Toma baznīca Bronksā, 175. ielas un Topping Ave stūrī starp Grand Concourse un Webster Ave.

Dievkalpojumi divi reizes mēnesī māc. A. Ozola vadībā:

a) katra mēneša otrā svētdienā plkst. 9.30 no rīta, dievgalda reizēs jau plkst. 9: b) katra mēneša 4 svētdienā plkst. 6 vakarā.

Pie ērģelēm brīvmāksliniece Rita Pētersone.

Skola darbojas sestdienās no pl. 2-5 pēcpusdienā baznīcas apakšējā zālē; pārzinis Fr. Kurats.

Džamaikā Mūsu Pestītāja (Our Saviour) luter. bazn. 90-04 175-th St., Jamaica, N.Y. (starp Hillside un Jamaica Ave). Mūsu draudzes dievkalpojumi katra mēneša otrā svētdienā plkst. 6 vak. Šinī rudenī: 9. okt., 13. nov. un 13. dec.

Ērģelniece Velta Aņševica. Turpat katru sestdienu skola bērniem. Pārzine Ilga Liepa, tel. AX 7-9417.

Portā Vašingtonā Mūsu Pestītāja (Our Saviour) lut. bazn. 8 Franklin Ave, Port Washington, L.I., NY. Dievkalpojumi divi reizes mēnesī: katra mēneša pirmā un trešā svētdienā, plkst. 2. Māc. F. Treus, 101 Fairview Ave; PO 7-1690.

ČIKĀGA

Māc. G. Straumanis, 1144 N. Kedzie Ave, Chicago 51, Ill.

Dievkalpojumi Čikāgas ev.-lut. latviešu sv. Jāņa draudzes baznīcā — 1540 N. Spaulding Ave — notiek katru svētdienu plkst. 3 pp., bet augusta un septembŗa mēnešos — ik pārnedēļas.

Māc. A. Sudārs, 1030 - 30 Ave, Bellwood, Ill

Čikāgas latviešu ev.-lut. **Miera draudzes dievkalpojumi katra mēneša 1. un 3. svētdienā, plkst. 1** dienā, lietuviešu baznīcā, 2225 W. Cermak Rd.

Čikāgas latviešu ev.-lut. Ciānas draudzē, 5015 W. Ferdinand St., sestdien, 22. oktobrī bībeles stunda, plkst. 7 vak.

Svētdien, 23. okt. plkst. 11 dievkalpojums ar dievgaldu; māc. A. Rautenšilds. Svētdienas skola no plkst. 11-1. Pēc dievkalpojuma apakšējā zālē dievnama 25 gadu piemiņas mielasts - koncerts: soprāne Elza Tarvida-Sedmale, tenors Valdemārs Salna, pie klavierēm Vladislavs Vištelis.

Aurorā svētdien, 23. oktobrī, pl. 3 pp. dievkalp. Mūsu Pestītāja baznīcā, 420 Dawners Pl., Aurora. Mācītājs A. Rautenšilds. Svētdienas skola pa dievkalpojuma laiku.

Sv. Pāvila Kirsona Meivūdā, Ill. Sv. Pāvila ev.-lut. latviešu draudzē dievkalpojumi mēneša 2. un 4. svētdienā plkst. 10.30 dienā Čikāgas luterāņu semināra baznīcā, 1644 S. 11-th Ave.

Māc. J. Turks, Kalamazū, 903 Hazard Ave, tel. 4-4619.

Dievkalpojumi:

Kalamazū sv. Jāņa ev.-lut. draudzei mēneša 2. un 4. svētdienā Trīsvienības luterāņu baznīcā plkst. 2 dienā; bērniem plkst. 1.15.

Lansingā, Kolledžas lut. baznīcā mēneša 1. svētdienā plkst. 2 dienā; bērniem plkst. 1.15.

San Džosefā, Saron lut. baznīcā mēneša 3. svētdienā plkst. 2 dienā, bērniem plkst. 1.15.

DETROITĀ

Detroitā sv. Pāvila ev.-lut. draudzes dievkalpojums svētdien, 23. oktobrī, plkst. 1.00 dienā, Emaus ev.-lut. baznīcā, 4432 12 th Street. Māc. V. Līventāls.

Plkst. 12.30 dienā turpat dievkalpojums bērniem un latviešu skola.

DIEVKALPOJUMI KANADA

Prāv. A. Mitulis (331 Argyle St. Port Arthur, Ont., tel 4-0302).

Svētdien, 23. oktobrī, pl. 6.30 vakarā dievkalpojums.

Māc. V. Sēlers, (659 Piccadilly St., London, Ont.).

Londonā, 23. oktobrī, plkst. 4 pp Trīsvienības baznīcā dievkalpojums

Māc. E. Pavasars, 209 East 33th St., Hamilton, Ontario.

Ceturtdien, 20. oktobrī, plkst. 7 vakarā jaunatnes vecākās grupas sanāksme 116 Hughson St. So.

Piektdien, 21. oktobrī, plkst. 6.30 vakarā jaunatnes jaunākās grupas sanāksme mācītāja mājā.

Māc. Arturs Voitkus, Kristus ev.-lut. latviešu draudze Hamiltonā — 87 Jackson St., W., tel. JA 8-2259 Jāņa ev.-lut. baznīcā.

23. oktobrī, plkst. 9.45 Bībeles un lūgšanas stunda,

30. oktobrī, plkst. 9.45 Reformācijas svētki.

Svētdienas skola ik svētdienu, plkst. 10.45.

Māc. A. Ceps, (118 Isabella St., Toronto, Ont., tel. WA 3-1873, Toronto Sv. Andreja bazn., Carlton un Jarvis ielu stūrī. Telefons — WA 4-1563.

Svētdien, 23. oktobrī, plkst. 11 rītā dievkalpojums.

Svētdien, 30. oktobrī, plkst. 4 pp. Ticības atjaunošanas dievkalp.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto. Ont.. tel. LO 2510.

Māc. A. Briedis, 50 Dewson St., Toronto. Ont., tel. OL 8171.

Dievkalpojumi sv. Jāņa latviešu ev.-lut. draudzē Toronto

23. oktobrī, plkst. 4 p. p. dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā — māc. A. Lūsis.

30. oktobrī, plkst. 4 p. p. — Reformācijas svētku dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā — māc A. Lūsis un māc. A. Briedis.

Bramptonas Latviešu ev.-lut dr. 23. oktobrī, plkst. 1.30 p. p. Reformācijas svētku dievkalpojums Grace United baznīcā — māc A. Briedis.

Māc. E. Bērziņš, 5833 — 45 Ave, Red Deer, Alberta, tel. 2918.

Māc. Elmārs Caune (11320-102 Ave, Edmonton, Alta) dievkalpojumi Kalgarijas latv. sv. Pāvila draudzē.

Māc. Edg. Lange, 73 Putman Ave Apt. 3, Ottawa. Ont.

Otavas latviešu ev.-lut. draudzes dievkalpojumi notiek Otavā, sv. Pētera baznīcā, Sparks un Bay ielu stūrī.

Māc. R. Avotiņš, 1174 West 13 Ave, Vancouver, B.C.

23. oktobrī, dievkalpojums plkst. 3 pp.

30. oktobrī Reformācijas svētku dievkalpojums ar jauniešu iesvētīšanu un sv. dievgaldu plkst. 3 pp.

Māc. H. Kušlis (4571 Coolbrook Ave, Montreal, P.Q., tel. DE 8394).

Montreālā, Debesbraukšanas baznīcā, Outremont un Blair Ave stūrī.

Māc. Ed. Ķerģis, 153 Bancroft Dr., Sudbury, Ont., tel. OS 3-3284.

Sadberijā, svētdien, 23. oktobrī, plkst. 13. sv. Jāņa baznīcā (238 Pine St.) dievkalpojums.

Māc. F. Ruperts, 159 Maryland St. Winnipeg 10, Man. SU. 3-5463.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vinipegas draudzē notiek sv. Pētera baznīcā, Ellice un Sherbrook ielu krustojumā.

Svētdien, 30. oktobrī, plkst. 2 pp. Ticības atjaunošanas svētku dievkalpojums. Dziesmu grāmatas.

TORONTO LATVIEŠU MISIONNIEKU dievkalpojumi notiek sestdienās, pl. 8 vakaros. Svētdienas skola svētdienās 12. dienā, lūgšanas sapulces svētdienās 1 dienā. People Church, 100 Bloor St. E., misiones namā, Park Road 14. tel. AM 1-4218.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKA .....

līdz ..... ar ..... mēnešiem ar šādu adresi:

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese: .....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $.....

.....abonementa uzsākšanai — pagarināšanai.

(Nevajadzīgo svītrot)

Paraksts .....

ABONEŠANAS MAKSA: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.50 par 6 mēn.; $16.00 par gadu

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanags, 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar galveno pārstāvi ASV — A. LĀCI, 321 Brightwater Court, Brooklyn 35, N.Y., U.S.A., tel. NI 6-9360

SALAMANDER

APAVI PASAULES MARKA

Var iegādāties ORBIT ražojumus. 434 QUEEN ST., W., TORONTO, TEL. EM 6-4572. Veikals atvērts līdz pl. 9 v.
VISJAUNĀKIE VĀCU RADIO APARĀTI
PLAŠĀ IZVĒLĒ LIETAS DĀVANĀM IEVESTAS NO EIROPAS
DĀMU - VĪRIEŠU - BĒRNU

NOSŪTA PACIŅAS AIZ DZELZS AIZKARA
tieši no Kanadas vai arī no Anglijas. Garantēta piegāde. Jaunas un lietotas mantas, kā arī medikamentus, apavus, pārtikas preces un drēbes.
Lūdz apmeklēt un pieprasīt pēc cenrāža.
100% apmierinājums.
Kvītējumi no sūtījumu saņēmēja.

YANA FABRICS
698 QUEEN ST., W., TORONTO, ONT.
Tel. EM 8-9527
Plaša izvēle. Vienīgā firma, kas sūta tieši no Kanadas

S. HEIFETZ, NOTARY PUBLIC
68 Wellington W, (tuvu Bay St.) Toronto, Ont. tel. EM 6-6451
Vecākais ceļojumu un notariāta birojs Kanadā — 35 gadu pieredze. Pieredze immigrantu lietu kārtošanā, notariālu dokumentu, Kanadas pavalstniecības, vīzu un dokumentu tulkojumu lietās.
Runā krieviski, vāciski un latviski

Ing. M. MARDI'S
AUTOVADĪŠANAS SKOLA
337 Palmerston Blvd., Apt. D., tel. WA 4-8219, Toronto
Automatisko un standarta transmisiju auto

Dr. ROMAN PNIEWSKY
Ilggadīgu praksi slimnīcās Vācijā, Polijā, un Šveicē
Speciālists iekšķigās, sieviešu un veneriskās slimībās
8587 PARK AVE, MONTREAL, P.Q., tel. HA 7623, Montreal.
Runā vāciski un krieviski. Pieņem no 3-9 vakarā

Zobu ārsts Dr. N. NOVOŠICKIS
(Lietuvietis). Diplomēts Vācijā un Kanadā
345 Bloor St. W. (tuvu Spadina Ave)
Zvanīt WA 3-2003 pēc norunas pp. un vakaros katru dienu
Runā vācu un slavu valodas.

50 miljonu reizes dienā kā mājās, tā darbā vai ceļā
NEKAS NAV LABĀKS KĀ
Coke
DZER Coca-Cola REĢISTRĒTA PRECES ZĪME
1. TIK PATĪKAMA GARŠA... patīkami dzirkstošs kā neviens cits.
2. ĀTRI ATSPIRDZINOŠS... dod ātru atspirdzinājumu un enerģiju, kas ikvienu iepriecina
7¢ ieskaitot federālo nodokli
"COKE" ir reģistrēta rūpniecības zīme COCA COLA LTD.

VAI VIŅI IEGŪS VIENS OTRU?

Princeses Margarētas un kapteiņa Pētera Tannsenda mīlestības stāsts pašreiz atkal ir visu notikumu degpunktā. Kopš Pētera atgriešanās no Briseles un Margarētas ierašanās no Skotijas, abu mīlētāju tikšanās Londonā un kopā pavadītās ned. nogales, ne tikai Londonas, bet visas pasaules lielie laikraksti runā par eventuālām abu mīlētāju laulībām. Kā ziņo pēdējās vēstis, tām loti pretojas Edinburgas hercogs Filips un Margarētas tēva māsa, princese Luīze, bez tam, saprotams, baznīcu aprindas. Vai šai gadījumā uzvarēs sirds vai tradicijas, rādīs nākotne.

PĪRSONS NOSKAIDROJIS, KA „KRIEVI GRIB OT VIENĪGI MIERU"

KANADAS ĀRLIETU MINISTRS VIENĀ NEDĒĻĀ NOSKAIDROJIS, KA KREMLĪ CĪŅA PAR VARU NENOTIEK

Kolombo. — Pēc viesošanās Pad. Savienībā Kanadas ārlietu ministrs Pīrsons ieradās Kolombo, kur žurnālistiem izteicās, ka pēc viņa domām Kremlī nekāda cīņa varas dēļ neesot manāma. Savas vizītes laikā viņam esot bijusi iespēja sastapties ar politbiroja pārstāvjiem Maskavā un viņam radies iespaids, ka tie visi ļoti labi pratuši savā starpā sastrādāt. Tālāk Pīrsons paskaidroja, ka dažādas Rietumu valstu delegācijas, kas atgriezušās no Padomju Savienības, domā, ka Kremlī galvenais noteicējs būtu komūnistu partijas pirmais sekretārs Chruščevs, kamēr Rietumvācijas pārstāvjiem radies iespaids, ka pirmais vīrs tomēr ir ministru prezidents Bulgānins. Kanadas ārlietu ministrs atstājis Padomju Savienību tādos iespaidos, ka tur vara nepieder vienai personai, bet atrodas valdošas komitejas rokās. Pīrsons žurnālistiem pastāstīja arī, ka kara laikā padomju tauta esot ļoti cietusi un ka tagad krievi negrib neko citu kā vienīgi mieru....

St. CATHARINES
MEDNIEKU - MAKŠĶERNIEKU KLUBS
rīko š. g. 22. oktobrī Slovaku zālē Page un Welland ielu stūrī, St. Catharines
KONCERTU un MEDĪBU SEZONAS ATKLĀŠANAS BALLI
Piedalās konservātorijas meistarklases audzēkņu akordeonu orķestris diriģenta Borgstroma vadībā. Atsevišķi solo un duetu priekšnesumi. Pēc koncerta deja un mednieku laimes karalienes vēlēšanas. Labākā kapella. Galdiņi. Ēdieni. Dzērieni. Sākums plkst. 7 vakarā. Ieeja visam vakaram $1.25. KLUBA VALDE

TAGAD IR LAIKS SŪTĪT ZIEMASSVĒTKU PACIŅAS UZ AUSTRUMEIROPAS ZEMĒM
Ar šo atļaujamies paziņot, ka uzlabojam pārtikas, tekstil- un medikamentu paciņu sūtīšanu.
Informācijai rakstiet jau šodien un pieprasiet jauno cenrādi.
Mūsu cenas ir zemākās visā Kanadā un ASV.
Jūs droši varat uzticēties Kanadas lielākai paciņu pārsūtīšanas firmai.
INTERNATIONL GIFT PARCEL SERVICE
1176 Sherbrooke St., West., Montreal 2, P.Q., Canada. Tel. Belair 4860

Sākusi darbību Toronto 1. ev.-lut. draudzes svētdienas skola

Mācītājs A. Čops nesen izsūtīja apkārtrakstu un anketu visām savas draudzes ģimenēm, kam ir bērni skola svecumā, lai noskaidrotu ticības mācības stāvokli, lai uzklausītu vecāku domas par reliģijas mācīšanas veidu, kā arī ar nolūku noorganizēt ticības mācību visiem draudzes bērniem.

Ticības mācību varētu mācīties: vai nu latviešu sestdienas skolā, draudzes svētdienas skolā vai arī mājmācībā.

Atsaucība uz izsūtīto aptauju bijusi dzīva un, ievērojot vecāku vēlēšanos, bērni, kas līdz šim neiet latviešu setdienas skolā, ticības mācību mācīsies draudzes svētdienas skolā pa dievkalpojuma laiku.

Pieteiktie bērni tiks iedalīti trīs vecuma grupās, katrai grupai paredzēta zināma programma. Pirmajā grupā (no 4-6 gadiem) mācīs arī latviski lasīt un rakstīt. Par skolotājiem, mācītāja A. Čopa vadībā darbosies B. Upāns, E.Ozoliņa, A. Ilziņa, B. Kūla un E. Pērkone. Iespēju robežās gādās par uzskates līdzekļiem un grāmatām.

Svētdienas skola darbu uzsāka svētdien, 16. oktobrī, pulksten 4.00.

Skolas vecuma (no 4-15 gadu) bērnu vecāki, kas nebūtu saņēmuši minētās anketas, lūgti sazināties ar draudzes mācītāju.

Atrasta Perona bagātība

Argentīniešu federālā policija izteikusies, ka policijas aģentiem izmeklējot bij. prezidenta Perona dzīves vietu, izdevies atklāt kādā koferī ievērojamu daudzumu zelta naudas un banknotes, kopvērtībā par 20 miljoniem dolaru.

Ekvadoras konsulāts paziņojis, ka bijušā prezidenta nelaikes sievas māte un trīs viņa sievas māsas pieprasījušas asila tiesības.

Nevienam citam no peronistiem neesot izdevies atstāt Argentīnu, kaut gan vairāki to labprāt būtu darījuši, izsakās kāds no Argentīnas jaunās valdības laikrakstiem.

Vācu strādnieka līgavu skaits sasniedzis 100

Kāds vācu gadījumu darbu strādnieks, kurš uzdevies par zviedru un holandiešu kapteini, kā arī sevišķi aktīvi darbojies ar sieviešu apvārdošanu, apcietināts Bīlefeldā. Viņa skaistā dzimuma „klientu" skaits sniedzies pie 100, no tām ap 30 „līgavu" vēlas viņam palīdzēt vismaz ar uzturu u. t. t. Rietumvācijā vien viņa krāpšanas gadījumu skaits pārsniedz 100, bet viņu tur aizdomās arī par līdzīgiem nodarījumiem ārzemēs Starptautiskā policija iesākusi lietas izmeklēšanu, un jādomā, ka tās aktis būs īsti biezas.

Dr. T. L. Granovsky
ZOBĀRSTS-CHIRURGS
runā krieviski un vāciski
514 DUNDAS St., W.
Spadina stūrī
Zvanīt EM 8-3068, Toronto

MELODY THEATRE
Montreālā, Sherbrooke W. St. Lawrence stūrī, tel. AV 8-3070
Sākot ar piektdienu, 21. okt., līdz ceturtdienai, 27. oktobrim. Sākums darbdienās 6.05, 8.30, sestdien un svētdien 2.05, 4.15, 6.30 un 9.45
DIE STÄRKERE
Angļu teksts
Aizraujoša filma par neatrisināmām cilvēciskām saistībām. Laulības pārbaude, kuŗā pārcieš smagus likteņa sitienus. Dramatisks, īsts dzīves stāsts, kas savīts kopā ar zelta humoru un Brāmsa, Mocarta un Šūberta mūžīgajām melodijām.
Galvenajās lomās: GERTRUD KÜCKELMAN, ANTJA WEISSGERBER, HANS SOEHKER, MARIA SEBALDT, PAUL HENCKELS u. c.
Jaunākais nedēļas apskats: Blick in die Welt. Nākošā filma MAEDCHEN MIT ZUKUNFT.
Katru piektdienu jauna programma. Visi laipni lūgti.

SPORTS

BASKETBOLA MEISTARĪBA

Kanadas latviešu meistarība basketbolā sāksies sestdien, 29. oktobrī Toronto, kad plkst. 5.30 vakarā Centrālās YMCA's lielajā vingrotavā pirmā rīņķī satiksies Kanadas meistars Toronto DV ar Latviešu YMCA's vienību un šī gada zibenturnīra uzvarētājs Hamiltonas Sparta ar Taronto latviešu sporta klubu.

SPORTS ŅUJORKĀ

Ņujorkas DV futbola komanda Latvians draudzības spēlē pieveica Sons of Malta ar 3:2 (1:2) rezultātu. Latviešu labā vārtus ieguva Bauers, Ekstrēms un Lemkins.

Priekšspēlē Latvians 2. komanda revanša cīņā spēlēja neizšķirti 1:1 (1:0) ar Jonkers otro komandu.

Pasaules vieglatlētikas laukumos

„REKORDU DIENAS" BELGRADĒ

Negaidīts „rekordu lietus" nolija divu dienu plašajās starptautiskās vieglatlētikas sacīkstēs Belgradē, kuŗās, klātesot vairāk kā 25.000 skatītājiem piedalījās ASV, Padomju Savienības, Dienvidslavijas, Rumānijas, Ungārijas un Polijas sportisti. Piebilstams, ka šī bija pirmā reize kopš 1952. gada olimpiskajām spēlēm Helsinkos, kad vieglatlētikas laukumā sastapās abu pasaules „sporta lielvalstu" — ASV un Padomju Savienības — atlēti, pie kam teicamākos panākumus šoreiz uzrādīja pēdējie.

Pirmo rekordlabojumu sacīkšu pirmajā dienā reālizēja krievs Vladimirs Kucs, 5000 m veicot 13:46,8 min., par 4,4 sek. labojot savu pagājušā gada oktobrī Prāgā sasniegto oficiālo pasaules rekordu — 13:51,2 min. un par 0,4 sek. pārspējot ungāra Sandora Iharoša pirms nedēļas Budapeštā uzrādīto pasaules labāko sasniegumu — 13:50,8 min.

Otrais, 23,2 sek aiz uzvarētāja, mērķi šķērsoja ungārs Huberts Berta — 14:19,0 min.; trešais — Drágo Stritofs — 14:21,8 min.

Sacīkšu otrā dienā savus līdzšinējos pasaules rekordus laboja krievu veseŗa metējs Michails Krivonosovs un vidusdistančniece Nina Otkalenko: pirmais sasniedza 64,58 m, par 1,24 m labodams savu līdzšinējo rekordu — bet N. Otkalenko laboja savu 2:06,6 min pasaules rekordu 800 m. veicot distanci 2:02,4 min

100 m uzvarēja pašlaik labākais amerikāņu sprinteris Radnijs Ričards, atkārtadams savu šī gada labāko varējumu — 10,3 sek., kas ir arī sezonas labākais sasniegums pasaulē. 2. v. ierindojās krievs Leonīds Bartnejevs — 10,6 sek.

Dr. Alexander Szatmari
nervu un noguruma slimībās
260 St. Clair Ave, W.
Toronto
Runas stundas no 2—7 pp. vai uz iepriekšēju norunu pa telefonu
WA 1-0556 vai MA 5243

R. Ričards uzvarēja arī 200 m — 21,6 sek., bet 400 m pārākais izrādījās krievs Ardalins Ignatjevs — 47,6 sek., pārliecinoši pieveicot 2. v. ieguvēju amerikāni Ričardu Maioko — 49,2 ek.

JAUNS PASAULES LABĀKAIS SASNIEGUMS 1 JŪDZĒ SIEVIETĒM

25.000 skatītāju klātienē starptautiskās vieglatlētikas sacīkstēs Londonas Uaitsitijas stadionā jaunu pasaules labāko sasniegumu 1 jūdzes skrējienā sievietēm sasniedza angliete Diāna Lezere — 4:45,0 min. Arī 2. v., apmēram 90 m aiz uzvarētājas, ierindojās angliete Anna Olivere — 4:58,0 min.

Pārsteigumu sagādāja rietumvācietis Manfreds Germars, 100 jardos straujā finišā pārspējot pašreiz labāko pasaules sprinteri amerikāni Radniju Ričardu. G. laiks — 9,6 sek.; R. laiks — 9,7 sek.

220 jardos uzvarēja anglis M. Radnijs — 21.8 sek., bet 440 jardos klasi pārāks pierādījās soms Voito Helstens — 47,3 sek., pārliecinoši pieveicot 2. v. ieguvēju amerikāni Ričardu Maioko — 48,4 sek.

880 jardos uzvarēja angļu vidusdistanču slavenība Braiens Hjūsons — 1:48,8 min., pārspējot amerikāni Lein Stenliju — 1:50,4 (2. v.) un rietumvācieti H. Frīdrichu — 1:51,9 min. (3. v.)

Šīva cīņa risinājās 1 jūdzes skrējienā, uzvarot austrumvācietim Zigfrīdam Hermanim — 4:03,4 min. 2. v. — 1952. gada Helsinku olimpisko spēļu uzvarētājs luksemburgietis J. Bartels — 40:06,4 min.; 3. v. — amerikānis Džozefs Lapjērs — 4:06,6 min.

Citi uzvarētāji — 3000 m: anglis Džons Dizlejs — 8:48,8 min.; 440 jardu barjērskrējienā — 4,27 m; 220 jardos sievietēm: austrumvācietē Gizela Kēlere — 24,4 sek.

MĒNS UN BARTELS UZVAR AMERIKĀŅUS

Starptautiskās vieglatlētikas sacīkstēs Briselē beļģis Roberts Mēns, kas reālizējis pasaules šī gada labāko sasniegumu 800 m — 1:45,7 min., pārspēja šinī disciplīnā amerikāni Leinu Stenliju. M. laiks — 1:51,5 min.; S. laiks — 1:52,4 min.

1952. gada Helsinku olimpisko spēļu 1500 m uzvarētājs luksemburgietis J. Bartels savā speciāldisciplīnā atkārtoti pieveica amerikāni Džozefu Lapjēru. B. laiks — 3: 58,0 min.; L. laiks — 3:59,4 min.

Vienīgo uzvaru amerikāņiem izcīnīja 400 metrineks Ričards Maioko, veicot distanci 48,3 sek.

Kārtslēkšanā uzvarēja francūzis Roberts Grās, veicot 3,71 m augstumu. To pašu spēja arī 2. v. ieguvējs amerikānis Roberts Smits, kas pirms 4 dienām starptautiskās vieglatlētikas sacīkstēs Londonā uzvarēja ar 4, 27 m.

NEVEIKSMĪGS PĪRIJA „UZBRUKUMS" ZATOPEKA REKORDAM 10.000 m.

Vieglatlētikas sacīkstēs Turku, Somijā, angļu gargabalu slavenībai Gordonam Pīrijam neizdevās pieteiktais „čechu lokomotīvei", Emīlam Zatopekam, piederošā oficiālā pasaules rekorda 10.000 m labojums, taču P. uzrādīja teicamu 29:32,0 min laiku — vienu no šīs sezonas labākajiem pasaulē. 2. v. ierindojās soms Ilmars Taipale.

G. Grīslītis

Calvert PIEZĪMJU GRĀMATA
Kanadieši saka "HELLO"
Šis teiciens nāk no „be hale" (esi sveiks) — sens angļu sveiciens — „hello" šodien ir viens no izplatītākajiem vārdiem pasaulē. Kanadieši saka „hello" atbildot uz telefona zvanu vai arī parasti sasveicinoties.
Calvert
Amherstburg, Ontario
Dzērienu ražošanas sabiedrība